

XVI. évfolyam 7. szám

400 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2011. szeptember

„Szeretve szigorú vagyok”
Forgács Zsóka
lett a POK
főigazgatója

Oktatási
intézmények
Isaszegen és
Pécelen

Pécel, forintok,
svájci frank
Interjú Szöllősi
Attilával, Pécel
polgármesterével

Laci bácsi 100
éves

Barátság
a Kelettel

Köszönjük, Isaszeg!

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.

Tel: 28/582-055, Tel/fax: 28/582-056

E-mail: isaszegmuvotthon@citromail.hu

Programajánló

Szeptember 3. 8.00-12.00 **Babaruha börze** (információ: Laci Anna 06-20/391-66-83)

Szeptember 17. 17.00 **Kulturális Örökség Napja**

A III. „Tenger és szó, ami elválaszt és összeköt” Nemzetközi Költőtálalkozó keretében: „Mit te vagy csak adni képes” (Goethe) – irodalmi est a Jókai Mór Városi Könyvtárban, melyen a vendégek költők anyanyelvükön mondják el egy versüket, majd ezt követően isaszegi amatőr művészek tolmácsolásában magyarul is elhangzanak a művek. Az isaszegi költők is bemutatják saját alkotásaikat. Az est részeként kérdéseket lehet feltenni a költőknek, majd az estet követően kötetlen beszélgetésre kerül sor.

Szeptember 24. 14.00 **Szüreti vigalom**

Hagyományörző zenés **szüreti felvonulás** indul Isaszeg utcáin lovasokkal, hintóval, bíróval-bírónéval-kisbíróval, szekerekkel, traktorokkal, teherautókkal, madárijesztőkkel, hagyományörző együttesek, kézművesek részvételével.

Este **szüreti bál** várja az érdeklődőket a Dózsa György Művelődési Otthonban.

Idén is várjuk a színes madárijesztőket a felvonulásra és a **madárijesztők szépségversenyére**. A legötletesebb, legegységesebb darabokat zsűri díjazza a rendezvényen.

Várjuk azok jelentkezését, akik szívesen részt vennének a felvonulásban traktorral, teherautóval vagy bármilyen személyszállításra alkalmas járművel.

Szeptember 27. 13.00-18.00 **Véradás**

Szolgáltatások:

Hétfőnként 18.00 **KRESZ**-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás

Szeptember 12-én 11.00-13.00 **A.S.A.** ügyfélszolgálat

Csoportjaink fellépései:

Szeptember 3. Az Isaszegi Asszonykórus és a Csata Táncegyüttes bemutatkozik a Szeptember Feszt-en Budapesten a Népligetben.

Szeptember 10-11. Az Isaszegi Asszonykórus, a Csata Tán-

együttes és a Csatangoló Tánccsoport Zselizben vendégszerepel a „Magyarország-Szlovákia Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013, Partnerséget építünk” című rendezvényen, melyet az Európai Unió támogat.

Szeretettel várunk mindenkit foglalkozásainkra a Művelődési Otthonban:

- Hétfőnként 10.00-12.00 **Baba-mama klub** (Laci Anna 06-20/391-66-83)
- Hétfő, kedd, csütörtök, péntek esténként a Csata Táncegyüttes próbái korcsoportonkénti bontásban (Információ: Bánszkiné Varga Judit művészeti vezető 06-70/372-64-69)
- Hétfőnként 18.00 **Isaszegi Asszonykórus próbái**
- Szeptember 6-tól keddenként 10.30-tól **Csiri-biri torna** (Virágh Orsolya 06-70/456-4312)
- Minden kedden 20.30 és csütörtökön 20.00 órai kezdettel **zumba** (Információ: Takács Viktória 06-20/522-6639)
- Szerdánként 18.00 **jóga** Balázs Mónikával (06-30/29-36-927)
- Szerdánként 19.30-kor Tóth Roland (06-20/45-093-63) várja a mozdulni vágyókat: **tai chi, csikung, jóga**.
- Szeptember 8-tól csütörtökönként 16.00-17.00 **Mosolysziget** kézműves foglalkozás várja a gyerekeket, családokat.
- Csütörtökönként 18.00 **Gyöngyészerművész Klub**
- Szombatonként 16 órától 18 óráig **Isaszegi Képzőművész Kör**.

Szeretettel várunk 10-100 éves korig, ha egy jó társaságban szeretnéd kreativitásodat kibontakoztatni. Rajz, festés, pasztell-kréta, grafit és egyéb technikák kipróbálása, megtapasztalása. Csatlakozz hozzánk! Tárd ki a benned lakozó csodát! A részvétel díjtalan! Információ: Nagy Éva Vica 06-20/494-3566, Szilárdi Edina 06-30/9905-373

A **Gaudium Carminis Hangversenykórus** hétfőn és pénteken 18.30-20.30-ig várja régi és leendő kórustagjait a Klapka György Általános Iskola és AMI épületében a Kossuth u. 85. alatt.

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Vérseczkyné Sziki Éva igazgató

Új főigazgató a Flór Ferenc Kórház élén

Pest Megye Önkormányzatának Közgyűlése a Pest Megyei Flór Ferenc Kórház főigazgatói feladatainak ellátásával 2011. szeptember elsejétől Dr. Trombitás Zoltánt bízta meg. A megbízás öt évre szól.

Dr. Trombitás Zoltán 51 éves. A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karán szerzett általános orvos diplomát 1993-ban, üzemorvosi szakvizsgát tett 1998-ban, majd 2007-ben egészségügyi szakmenedzserként végzett a SOTE-én. Pályáját a Pécsi Honvéd Kórház Általános Sebészetén kezdte osztályos orvosként 1993-ban. Dolgozott üzemorvosként, főosztályvezetőként a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztériumban, stratégiai és marketing igazgatóként. Igazgató főorvos volt a Városi Kórházban Mezőtúron, főigazgató a Budapesti Szent Ferenc Kórházban, önkormányzati biztos Váccon a Jávorszky Ödön Kórházban, vezérigazgató a Budapesti Egészségközpont Zrt-ben. 2011 májusától a Pest Megyei Flór Ferenc Kórház megbízott főigazgató főorvosa.

Pest Megye Önkormányzata sajtóközleménye

TARTALOM

Ajánló	2
Némethy Mária: Ima a tanítókért	3
„Szeretve szigorú vagyok” Forgács Zsóka lett a PIOK főigazgatója	4
A tanév rendje	4
Oktatási intézmények	5
Pécel, forintok, svájci frank	
Interjú Szöllősi Attilával, Pécel polgármesterével	6-7
„MEZtelenül...”	
Némethy Máriával HITről, ÉLETről, BECSÜLETről	8-9
Egymást Segítő Egyesület (ESE) közhasznúsági jelentése	10-11
Mert a mosolyuk nekem ajándék...	11
Magyarcserenyi kirándulás 2011	12
Kápolna Magyarcsenyén	13
Erdélyben	
Beszámoló a Péceli Gyermekek- és Ifjúsági Kórus utazásáról	14
A Péceli Női Kar zágoni vendégszereplése	15
Viharos nyaralás	16
Gondolkodom?!	17
A Csökmei Kör nyári konferenciáján voltunk	17
Építsünk Isaszegen!	18-21
Pécel-lisalmi öt éve testvérvárosok	22-23
Rosenberg-Berle Mária festészete	24-25
Laci bácsi 100 éves	26
Kandikó László rövid életrajza	27
A szeretet soha el nem fogy...	27
Liszt Ferenc II. rész	28-29
Számomra a zene az első	29
Dorka álma	30
Közmunkások	31
Barátság a Kelettel	32-33
Az árpádsávos zászló	34-35
Gróf Széchenyi István, a „legnagyobb magyar”	36-37
Pécel a nagyváros vonzásában 8.	38-40
VÉDESE Nkft. közhasznúsági jelentése	41
Mesélnek a csillagok III.	42-43
Ősz-köszöntő finomságok	43

Némethy Mária: Ima a tanítókért

A tanító színt választ neked.
A feketéből a fehéret kiméri,
és addig dicséri fehérnek,
míg te is látod fehérnek.
Bármilyen szín vetül a képre,
annak az árnya, az éke,
a pirosa, a kéke:
árny, ék,
piros és kék.

Ahogy megnőnek
színek és mesék
és hazává hajt
a mézeskalácsháza
a tanító visz színt
házba, mézbe,
kalácsba, hazába.
Uram!
Ma már a földre
kiperegtek a színek
kalászból, házból,
kalácsból, mézből, hazából.
Ha intenél Uram!
Ha csak egyszer simogatnád
a tanítók lehajtott fejét
magasra,
kezed nyoma
gyermeken maradna.
S látnánk újra
a képet tisztán,
s ámulnánk
a minden színek titkán.
És ha a szép, jó,
igaz szavak
varázsba ejtenek,
nevekké válnak
a harrik és potterek.
Uram!
Akkor a tanító
mosolyogna,
mint valamikor
gyermekkorombá'.

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 400 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Főszerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétényi Sándorné, †Cseri László, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Ivánkovics Zoltán, Laukóné Mukk Adrienn, Némethy Mária, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás, Vasicza Zoltán, Veszelszki Éva • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

„Szeretve szigorú vagyok”

Forgács Zsóka lett a PÍOK főigazgatója

Az önkormányzat döntött: Forgács Tiborné Zsóka lett a Péceli Integrált Oktatási Központ (PÍOK) főigazgatója. A bölcsészdiplomával és tanítói múlttal is bíró szakember – aki egyebek mellett több tankönyvet is jegyez – biztos benne, hogy megnyugszanak a kedélyek a péceli oktatásban, és hatékony, stabil nevelőtestülettel rendelkező oktatási központja lesz a városnak.

– Biztos hallott róla, hogy nem kevés problémát hozott az integráció a péceli oktatásban. Ideges volt mindenki, tanár, szülő és gyerek egyaránt. Megnyugszanak végre a kedélyek?

– Ez az elsődleges, rövid távú célom. Békességet hozni a szakmába, megnyugtani a szülőket, és megteremteni, hogy minden tanuló számára ideális körülményeket biztosítsunk az oktatáshoz.

– A gondokról hallva egy percre sem fordult meg a fejében, hogy mégsem pályázik?

– Aki ismer, tudja, kos természetű vagyok, sosem adom fel! Egyébként nagy ambícióval tekintek erre a rendkívül nemes feladatra. Komoly kihívás, hiszen a nyugodt légkör megteremtése mellett szakmailag is számtalan feladat vár ránk. Elsőként a három intézmény szakmai dokumentációját és munkáját kell összefésülnünk. Valószínűleg az áttanítás lehetőségével is élni fogunk, így pedig egy valóban egységes tantestület felé teszünk lépéseket.

– Mesélne kicsit arról, miért pont Pécelen pályázott, hiszen tudtommal, több mint két évtizedet Zuglóban dolgozott.

– A XVII. kerületben lakom, tehát meglehetősen közel Pécelhez, ezen kívül a lányom annak idején a gimnáziumban végzett, s emellett szakmabéli baráti szál is fűz ide. Rólam tudni kell, hogy harmincéves pedagógusi pálya áll mögöttem. Tanítói végzettséggel kezdtem, főiskolás hallgatók gyakorlati képzését irányítottam, voltam kerületi szaktanácsadó, majd később, szintén Zuglóban, iskolaigazgatóként is dolgoztam. Tankönyvszerző is vagyok, több ezer gyerek tanul azokból a matematika- és környezetismeret-tankönyvekből, amelyeket szerzőtársaimmal együtt én írtam. Négy évig az oktatás és művelődés területén köztisztviselőként is dolgoztam, s közben elvégeztem Debrecenben a bölcsészettudományi egyetemem. Több mint tíz éve közoktatási szakértőként is tevékenykedem. És, hogy végül

miért adtam be a pályázatomat Pécelen? Bevallom, hiányzott már, hogy újra a szakmában dolgozhassak, úgy éreztem, ismét a kollégák és a diákok között a helyem! Hiányzott az iskolai légkör, a gyerekek őszinte világa.

– Amit eddig hallani lehetett Pécelen ön-ről, az három kifejezés: karakán, határozott, egyenes. Helytálló a jellemzés?

– Bizom benne, hogy igen, hiszen nyitott személyiség vagyok, nem kendőzőm el a problémákat. Pedagóguspártinak vallom magamat, ugyanakkor mint vezető, vannak elvárásaim. Azt is mondják rólam, hogy szeretve szigorú vagyok. A szigor alatt azt értse: tisztetem a gyerekeket és a kollégákat, és éppen ezért vannak elvárásaim velük szemben.

– Tehát végre „kitör” a béke a péceli oktatásban?

– A bizonytalanságnál nincs rosszabb, ennek pedig vége! A fenntartó meghozta a döntését, az integráció megtörtént, az új intézménynek pedig működnie kell. Költséghatékony és szigorúbb gazdálkodásra van szükség, hiszen az anyagi források végesek. Megbízható vezetőtársaimmal, elkötelezett kollégáimmal, tudásra nyitott tanulóinkkal s nem utolsó sorban támogató szülőkkel mindez sikerülhet. A PÍOK egy hatékonyan gazdálkodó, stabil nevelőtestülettel bíró, Pécel oktatását maradéktalanul kiszolgáló szervezet lesz. És tényleg ilyen lesz! Már tudhatja, kos természetű vagyok...

Sal Endre

Átvéve a Péceli Hírek 2011. augusztusi számából.

A tanév rendje

A nemzeti erőforrás miniszter rendelete alapján a 2011/2012. tanévben a szorgalmi idő **első tanítási napja 2011. szeptember 1.** (csütörtök) és **utolsó tanítási napja 2012. június 15.** (péntek). Az iskola utolsó, befejező évfolyamán az utolsó tanítási nap középiskolákban és a szakiskolákban 2012. május 3.

A szorgalmi idő **első féléve 2012. január 13-ig** tart. Az iskolák 2012. január 20-ig értesítik a tanulókat, kiskorú tanuló esetén a szülőket az első félévben elért tanulmányi eredményekről.

A szorgalmi idő alatt – a tanítási napokon felül – a nevelőtestület a tanév helyi rendjében meghatározott pedagógiai célra az általános iskolában öt, a nappali oktatás munkarendje szerint működő középiskolában és szakiskolában hat munkanapot taní-

tás nélküli munkanapként használhat fel, amelyből egy tanítás nélküli munkanap programjáról a nevelőtestület véleményének kikérésével az iskolai diákönkormányzat jogosult dönteni.

Az **őszi szünet 2011. november 2-től november 5-ig** tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap október 28. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap november 7. (hétfő).

A **téli szünet 2011. december 22-től 2012. január 2-ig** tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap 2011. december 21. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap 2012. január 3. (kedd).

A **tavaszi szünet 2012. április 5-től április 9-ig** tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap április 4. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 10. (kedd).

Oktatási intézmények

Isaszeg

Gábor Dénes Óvoda, Általános Isk., Gimn. és Szakközépisk.

(Fenntartó: Pünkösdi Egyház)
Vezető: Keresztúri Juszti
Cím: Isaszeg, Gábor Dénes köz 1.
Tel./fax: 28/496-206; 28/496-205
E-mail: szki@sziszi.hu

Klapka György Általános Iskola és AMI

Vezető: Balog Istvánné
Cím: Kossuth Lajos u. 85.
Tel.: 28/495-708
E-mail: balog-ine@klapka-isaszeg.sulinet.hu

Damjanich János Általános Iskola

Vezető: Koháry Orsolya
Cím: Madách Imre u. 1.
Tel.: 28/582-250
E-mail: damjanich@damjanich-iszeg.sulinet.hu

Bóbita Óvoda

Vezető: Szabóné Kiss Márta
Cím: Vadász utca 2.
Tel.: 28/495-206
E-mail: bobita@isaszeg.hu

Hétszínvirág Óvoda

Vezető: Skultétiné Pál Judit
Cím: Madách Imre utca 11.
Tel.: 28/582-230; 28/582-231
E-mail: hetszinvirag@isaszeg.hu

Aprók Falva Bölcsőde

Vezető: Bálint Lászlóné
Cím: Móricz Zsigmond utca 14.
Tel.: 28/495-490

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Pedagógiai Szakszolg., Korai Fejlesztő, Fejlesztő Felkészítő Közp. és Fejlesztő Isk.

Vezető: Fazekas Krisztina
Cím: Nap u. 2/b.
Tel.: 28/582-425, 28/582-426
E-mail: aesh@invitel.hu

Pécel

Pécel Város Óvodái és Bölcsődéje (PVOB)

Vezető: Tühegyi Ilona

Napsugár Bölcsőde

Vezető: Krekács Andrea
Cím: Szemere u. 6.
Tel.: 28/547-215
E-mail: krekacs.peter@freemail.hu

Gesztenyés Óvoda

Vezető: Esze Tamásné Márta
Cím: Szent Imre krt. 1.
Tel.: 28/547-145,146
E-mail: gesztenyesovoda@invitel.

Nyitnikék Óvoda

Vezető: Kocsis Anikó
Cím: Petőfi u. 5.
Tel.: 28/547-205
E-mail: pvegyi@gmail.com

Szivarvány Óvoda

Vezető: György Szidónia (mb.)
Cím: Szent Imre krt. 13.
Tel.: 28/547-365
E-mail: szivarvany-ovoda@vnet.hu

Péceli Integrált Oktatási Központ

Vezető: Forgács Tiborné Zsóka

Petőfi Sándor Általános Iskola.

Vezető: Rádi Zoltán
Cím: Petőfi u. 15.
Tel.: 28/547-201
E-mail: titkarsag@petofi-pecel.sulinet.hu

Ráday Gimnázium

Vezető: Kóródi Mária
Cím: Kossuth tér 7.
Tel.: 28/547-175
E-mail: rpg@raday-pecel.sulinet.hu

Szemere Pál Általános Iskola

Vezető: Böszörményi Csaba
Cím: Kossuth tér 7.
Tel.: 28/547-790
E-mail: iskola@szemere-iskola.hu

Harangvirág Református Óvoda és Bölcsőde

(Fenntartó: Református Egyház)
Vezető: Mikes Istvánné Ildikó (mb.)
Gudmann-Bokor Anita (márciustól)
Cím: Eszperantó köz 1.
Tel.: 28/ 452-007, 335
E-mail: harangvirag@invitel.hu

Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda

(Fenntartó: Katolikus Egyház)
Vezető: Almási Zsuzsa
Cím: Kossuth tér 7.
Tel.: 28/547-300
E-mail: szekai@szerzsebet.sulinet.hu

Fáy András Mezőgazdasági, Közgazdasági Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium

(Fenntartó: Pest Megye Önkormányzata)
Vezető: Ivánkovicsné Polmüller Brigitta
Cím: Maglódi út 57.
Tel.: 28/547-396, 547-403
E-mail: faysuli@vnet.hu

Városi Zeneiskola

Alapfokú Művészetoktatási Intézmény

Vezető: Kovács Ernőné
Cím: Kossuth tér 3.
Tel.: 28/662-033
E-mail: pecelizeneiskola@gmail.com

Pécel, forintok, svájci frank

Interjú Szöllösi Attilával, Pécel polgármesterével

Már jó ideje izgatottan figyeljük a pénzvilág történéseit, különösen a svájci frank árfolyamát. A híradások gyakran szólnak arról, hogy a magánszemélyek mellett az önkormányzatokat is a csődbe sodorhatja a devizaárfolyamok kedvezőtlen alakulása. Pécelen már hónapok óta köztudott, hogy nehéz a város pénzügyi helyzete. Új adók, szigorítások – hallani a hírekből az ideai költségvetés és a testületi döntések jellemzőit.

Szöllösi Attila polgármester urat kértem meg, mondja el, mi a jelenlegi helyzet, és mik a kilátások.

– Most értük el azt a pontot, amikor már én is kilátástalannak látom a város pénzügyi helyzetét. A napokban kiderül, szükséges-e az adósságrendezési eljárás megindítása – aggodás, feszültség érezhető Pécel polgármesterének hangjában.

– Ez nagyon kritikus helyzet... Am azt kérem, ne csapjunk ennyire a közepébe, nézzük előbb a város ideai költségvetési tervét!

– Úgy fogadtuk el a költségvetést 442 millió forintos hiánnyal, hogy számoltunk a megtakarító (megszorító) intézkedésekkel, és tudtuk, a korábbi hiteleket is muszáj törleszteni. A helyzetünket súlyosbítja, hogy a kötelező feladatok ellátásra kapott normatíva a kiadások felét sem fedezi. Az alacsony támogatások rákényszerítik az önkormányzatokat, hogy hitelt vegyenek fel kötelező és önként vállalt feladataik ellátásához. És akkor még nem beszéltünk a fejlesztésekről.

– Az iskolák összevonásával is a kiadások csökkentése volt a cél?

– Igen, várhatóan évi 60 millió forint megtakarítást jelent majd a három oktatási intézmény összevonása. A labor megszüntetését is terveztük. Az OEP-től kértünk rá állami támogatást. Nem kaptuk meg, azt mondták, ilyen kis városban nem indokolt önálló labor működése. Végül mégis működni fog, Ray Péter doktor úr átvette az üzemeltetését. Csekély térítés ellenében (1-2 vonaljegy árérték) lehet majd igénybe venni.

Szeptemberben tervezzük a hivatal dolgozóinak létszámát 62-ről nagyjából 45 főre csökkenteni, ezzel jelentős bérmegtakarítást érünk el. Igaz, a végkielégítések miatt csak a jövő évi költségvetésben érezzük ennek hatását.

– Már a múlt évben született a város bevételét növelő döntés, például a telekadó...

– A kiadások csökkentése és a bevételek növelése klasszikus közgazdasági megoldás a nehéz gazdasági időkben, persze nálunk Pécelen csak elméletileg válik be. Valóban bevezettük a telekadót. De a várt 50 millió forint bevételből az első félévben 3 millió forint folyt be. Majd minden érintett igyekszik elkerülni az adófizetést Pécelen, a Kormányhivatalhoz fordulnak, törvényességi eljárásokat kezdeményeznek, főleg a nagytelkesek... Minden lehetőséget megragadnak, hogy ne kelljen fizetniük.

Az előző év hagyatéka is sújt, hiába próbálunk spórolni a gázzal, mikor egy megkésett számlát kaptunk a gázművektől: a számla 108 millió forintra szőtt. Kiderült, hogy tavaly az önkormányzat nem fizetett gázszámlát. Nem azért, mert nem akart, hanem a gázművek nem számláztak. Nem tűnt fel senkinek.

Hadd panaszkodjam tovább – mondja elkeseredve –, meghaladja a 100 millió forintot a kintlévőségünk, ami a helyi adók be nem fizetéséből származik. 100 millió forint! – ismétli. – Hasonlítsuk össze ezt az összes helyi adóbevételek összegével! A tervezett helyiadó-bevétel 2011-évből 338 millió forint, ennek szinte egyharmada a kintlévőségünk! Az önkormányzat abból gazdálkodik, ami beérkezik a számlájára. A bevétel a normatívákból, az átengedett központi adókból és a helyi adókból jön össze.

– Hatalmas összeg a 100 millió forint! Ez a negyede az ideai költségvetési hiánynak!

– Igen, ez helytálló. Ezért egyáltalán nem találok viccesnek, ha az internetes portálokon folyamatosan olvasom a péceli állampolgárok elvárásait, igényeit, felsorolásait, mennyi mindent kéne az önkormányzatnak megoldani. Tudom, nagy probléma a csapadékvíz elvezetésének hiányossága. Részben ez is okozza, hogy hiába javítjuk az utakat, azok az első-második nagy eső után újra kátyúsak lesznek. Sokan háborognak, de nem tesznek semmit, hogy legyenek vízelvezető árkok, és azok olyan állapotban legyenek, hogy a hegyekről lezúduló vizet el tudják vezetni.

Mindenki elvárja, hogy az önkormányzat oldja meg a problémákat, miközben ő maga nem tesz semmit, sőt a helyi adókat sem akarózik befizetni. Elnézést kérek a becsületesen fizető és közösségi munkát vállaló polgároktól.

És azt se felejtjük el, hogy szinte ugyanekkora összegű a Vízművek kintlévősége!

– Pedig ott is lehetne mire fordítani a pénzt!

– Az elavult csőhálózatot folyamatosan kellene karbantartani, felújítani, akkor megszűnnének a csőtörések. Mindezekhez a gondokhoz még hozzájön, hogy jelenleg több mint három ezer lejárt hitelességű vízóra cseréje van folyamatban. Szeptembertől szigorú intézkedést vezet be a Vízmű a nem fizetőknél: az első felszólítás után szűkítés, a következő után levágás a rendszerről, közkút kihelyezése. Talán az emberek komfortigénye ezek után a fizetési fegyelmet javítani fogja.

Látszik mozdulatain és vonásain a feszültség, nem könnyű egy eladósodott várost közmegelegedetten irányítani – gondolom együttérzően –, pedig épp a problémákkal szeretném folytatni.

– A városnak azonban van még egy „örökölt” kötelezettsége, a „Pécel városközpont komplex rehabilitációja” pályázat végrehajtása. Ugye erre megvan az önrész?

– Amikor októberben átvettük az önkormányzati feladatokat, 96 millió forint a városközpont rekonstrukciós pályázatra le volt kötve. A dologi és bérkidadásokra azonban nem volt egy fillér sem. A jegyző asszony a lekötött összeget bontogatta fel, hogy tudjunk bért fizetni. Az év végére ez a pénz elfogyott. Közben abban a hitben voltunk, hogy a pályázat befejezésére egy év ha-

ladékot kapunk... A finanszírozó azonban elutasította a kérésünket.

– *Polgármester úr, foglaljuk össze, hogyan is áll jelenleg a pályázat! Kedvező döntés után 2010 májusában megkötöttet a támogatási szerződés 520 millió forint összegben a városközpont rehabilitációjára, amihez az önrészt hozzá kell tenni.*

– Valamint az áfát! – *ponosít Szöllösi Attila.*

– *A szerződést Pécel városa írta alá, konzorciumi partnere a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága (MNG).*

– Még benne volt a Magyar Közút NZrt. Azért nem sikerült az első forduló, mert akkor ők nem írták alá a szerződést.

– *Az MNG a munkák rá eső részével szemlátomást jól halad. A város a kivitelezővel már kötött szerződést?*

– Az önkormányzat részéről az elektromos munkák elkészültek, a kivitelezőt kifizettük. A további munkákra a közbeszerzési eljárást lefolytattuk, első ízben eredménytelenül, végül a nyertes a Reneszánsz Zrt. lett. A szerződést még nem írtuk alá. Ha azt aláírom, 2-7 év büntetést kockáztatok, márpedig azt nem vállalom. Ez még bonyodalmat okozhat...

A pályázat végrehajtása vagy újabb hitelfelvétellel lehetséges, vagy ingatlanértékesítéssel. Nincs ennyi ingatlana az önkormányzatnak. Illetve a gimnázium és a zeneiskola épülete még ott van. A gimnáziumot 140 millióra, a zeneiskolát 44 millióra értékelték...

A gondolatsort a polgármester úr nagy sóhajtása pár pillanatra megszakítja, majd ekképp folytatja:

– Elkötyavetyélni újabb ingatlant, újabb hitelt felvenni, annak semmi értelme. Emellett van egy sokkal fontosabb probléma! A Volskbank 2008-ban másfél milliárd forint hitelt adott **fedezet nélkül** svájci frankban az önkormányzatnak. A bank most erre ingatlanfedezetet kér. Ha a kérést nem tudjuk teljesíteni, akkor a bank az értesítési napi árfolyamon, 274 forinton átváltja forintra a hitelt. Felvettem a kapcsolatot egy ügyvédi irodával, megpróbálok utánajárni, milyen ésszerű megoldást lehet erre a helyzetre kitalálni, majd augusztus 23-án a bankkal tárgyalok. Ha ezt a lépést megteszi a bank, Pécel jelenlegi 3 milliárd forintnyi hitele becslésünk szerint közel 5 milliárd forint lesz...

– *Ugye a kibocsátott kötvényről van szó?*

– Igen, ami egyfajta hitel. Működési kiadásokra vette fel az

önkormányzat 2008-ban, a napi kiadásokat fedezték belőle. Ezt pedig nem értem, hisz 2007-ben is bocsátottak ki kötvényt, szintén a működés finanszírozására – *visszafogott indulatot érzek a kimondott szavak mögött, így mondja ki a következő számot: A kötvények törlesztésének összege 260 millió forint volt a kibocsátás időpontjában. Még nem tudjuk, mai árfolyamon mennyi lesz.*

– *Tehát most az a cél, hogy a banki felszólításra a lehető legjobb megoldást válassza az önkormányzat? Sikeres tárgyalás esetén fizetőképesség marad a város?*

– Úgy vélem, az adósságrendezési eljárás elindítása elkerülhetetlen – *érezem, nehezen mondja ki a súlyos szavakat.* – Azzal, hogy jelentősen csökkentettük a kiadásokat, és további intézkedések bevezetését tervezzük, javul kicsit a helyzet. Nem hiszem, hogy fejlesztésekre sor kerülhet a pénzügyi helyzet miatt. Azt mondom, megáll az élet... A jelen eladósodottság 30 évre meghatározza Pécel jövőjét!

A további kiadáscsökkentésre sorolnék példákat. Meg lehetne tenni, hogy a Zeneiskola beköltözik a Petőfi Iskolába. Megtakarítást jelenthet, ha nem fizetjük a BKV-nak az évi 22 millió forintot, hogy kijárjon a kék busz. Megoldást jelenthet, ha eladjuk a még önkormányzati tulajdonú szociális bérlakásokat és egyéb ingatlanokat.

Már eddig is adósságrendezési eljárást folytattunk, saját elhatározásból, saját döntéseinkkel. Ha azt éreztük, hogy döntésünk nagy ellenállást vált ki, akkor módosítottunk rajta. Egyik megalkarítási javaslat sem lenne népszerű.

– *Talán könnyebben oldódnak meg a gondok, ha az adósságrendezési eljárás beindul?*

– Nem gondolom, hogy ha Pécel pénzügyi gondnokát kinevezték, a képviselők és a polgármester hátradőlhetnek. Nemcsak megalázó helyzet, de kilátástalan is. Tervezni, pályázatban gondolkodni nem lehet, tehát mindenképpen visszaesés, arról nem beszélve, hogy melyik befektető vágyik egy ilyen városba. Minden erőmmel, felkészülten fogok tárgyalni a bankokkal.

A polgármester úr hosszan beszélt arról, milyen, sorsdöntő lesz a bankkal folytatott tárgyalása. Annak eredményéről következő számunkban feltétlenül hírt adunk.

Apróné Orosz Margit

A **kötvény** hitelviszonyt megtestesítő értékpapír. A kötvényben a kibocsátó (az adós) arra vállal kötelezettséget, hogy a kötvényben megjelölt pénzügyösszeget, továbbá ennek kamatát a kötvény mindenkor tulajdonosának vagy birtokosának (a hitelezőnek) a kötvényben megjelölt időben és módon megfizeti.

www.pszaf.hu

1996. évi XXV. törvény a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról

A törvény célja, hogy szabályozza a helyi önkormányzatok fizetőképességének helyreállítására irányuló adósságrendezési eljárást, ennek során a hitelezőknek hatékony jogvédelmet biztosítson, és az eljárás eredményeképpen pedig elősegítse a helyi önkormányzatok átgondolt, felelősségteljes gazdálkodását.

Az **adósságrendezési eljárás** a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) bíróság hatáskörébe tartozó nem peres eljárás.

A **pénzügyi gondnok** az adósságrendezés megindításának időpontjától kezdődően figyelemmel kíséri a helyi önkormányzat gazdálkodását, a jogszabályokban kötelezően előírt feladatainak és hatáskörének ellátását. A képviselő-testületi ülésre készült költségvetést érintő előterjesztésekhez a pénzügyi gondnok véleményét csatolni kell. Kötelezettségvállalások és kifizetések csak az ő ellenjegyzésével teljesíthetők.

Az adósságrendezési eljárás alá vont helyi önkormányzat a **válságköltségvetéséből az alábbi kiadásokat finanszírozhatja:**

a) az e törvény mellékletében felsorolt, és számára külön *törvényben kötelezően előírt feladatok* működési kiadásait;
b) a helyi önkormányzatnál vagy az általa fenntartott költségvetési szervnél nyilvántartott olyan pénzeszközök felhasználását, amely pénzeszközök nem a helyi önkormányzatot, illetve az általa foglalkoztatott költségvetési szervet illetik, vagy felettük nem az adósságrendezés alá vont helyi önkormányzat, illetve az általa foglalkoztatott költségvetési szerv rendelkezik, ilyennek minősülnek különösen a 2. § e) pont ec) alpontjában meghatározott pénzeszközök.

(3) A helyi önkormányzat a válságköltségvetéssel *nem finanszírozhat* olyan egészségügyi, szociális, oktatási intézményt, amelynek kihasználtsága az 50%-ot nem éri el, valamint ahol a közszolgáltatás fajlagos kiadása az előző évi országos átlagot 30%-kal meghaladja, kivéve, ha a településen intézménytípusonként csak egy intézmény üzemel.

„MEZtelenül...”

Némethy Máriával HITről, ÉLETről, BECSÜLETről

Szeretek veled beszélgetni, s szeretek a közelében lenni. Mert sok kérdésben „egyre jár az agyunk”. Mert ő az az ember, akinek a szavaira oda kell figyelni: az élete tartalommal teli. Mert ő az az ember, akinek a társaságában nyugalom tölt el, ugyanakkor gondolkodásra késztet, energiát ad. Mélységesen tiszteltem.

Az „esés” Némethy Máriát, az „esés mezét” mindenki ismeri. Azt már kevesebben tudják, hogy fantasztikusan ír: verseket, könyveket. Muszáj megtudnom: ki ez a kivételes ember? Honnan jött, és milyen volt az élete? Honnan veszi ezt a mérhetetlen erőt, elszántságot és hitet?

Azt tudom, hogy mit tett le az asztalra, de hogy honnan indult, milyen háttérrel, s honnan ered energiája, amely nem enged, hogy meghátráljon, hogy amit kitűz maga elé, azt meg is valósítsa: azt nem.

A beszélgetés alatt hallgatóságunk is akad: Mária kétéves unokája, Julcsi.

Sóhajtással kezdi... ha már a gyerekkoromról kérdezel... nagyon-nagyon szép volt, annak ellenére, hogy a történelmi körülmények, a II. világháborús viszonyok az egész család életét befolyásolták. Édesanyám és édesapám 1938. március 15-én ismerkedtek meg Nagykaposton, mely település az akkori Csehszlovákiához tartozott. Apukám tartalékos tiszt volt, s amikor az I. bécsi döntés értelmében a magyarok bevonultak, anyukámékhöz szállásolták el. Szerelem volt, első látásra. Édesanyám eredetileg ukrainai származású, anyai felmenőimet megrángatta a XX. század: főnemesi származásuk miatt mindenüket elvették, s kitelepítették őket. A Némethyek kismemesi család voltak, s édesapám elmondása szerint nekik sem volt könnyű, hosszú utat jártak be, de megélték, túléltek.

Anyukám és apukám 1940-ben házasodtak össze, összesen öt gyermekük született, két kistestvérem még piciként eltávozott közülünk. Hárman nőttünk fel: bátyám, húgom és én. Édesapám jogot végzett, szép szál ember volt, 190 centiméter feletti magassággal, okos, mint a nap, és csodálatosan ülte meg a lovat. Több nyelven beszélt, és nagyon kemény törvényei voltak a becsületről. Senkinek a világon sem akkor, sem azóta nem volt ilyen apukája – mondja büszkén, és mérhetetlen szeretettel. Arra vagy kíváncsi, honnan az erőm, az elszántságom? Ide-oda ugrálok az időben, de majd összerakod, Julcsi, akarsz rajzolni? Na, ez milyen színű? Igen, kék. Rajzold le a bácsit... 1944 decemberében édesapámat elvezé-

nyelték, a család szétszakadt. '41-ben, majd '42-ben meghaltak a testvéreim, ekkor már csak egy élő bátyám volt. Később egy katonatiszti lágerben szállásolták el a családot, akkor anyukám még nem is tudta, hogy velem állapotos. Földbevéjrt fabarakokban éltünk, egy Braunau nevű kisvárosban, Passau közelében. Itt születtem meg.

Igen, igen, nem felejtettem el, mondom... Édesanyámnak Isteni hite, ereje és elszántsága volt. Amolyan világrengető. Édesapám szovjet fogságban volt, ő meg egyedül maradt a kétéves bátyámmal... Julcsi, adj a bácsinak is pogácsát. Ne harapj bele mindegyikbe... Farkasrétten nőttem fel, ahol nagyon sok kitelepített élt, s hogy szegények voltunk-e? Én azt nem is tudom... Nem tudtam, hogy szegények voltunk vagy gazdagok, többnyire akkor már volt mit ennünk.

Amikor kicsi voltál, mit gondoltál, mi leszel, ha nagy leszel? Minden gyereknek vannak álmjai, elképzelései az életről.

Elmereng... Nem is tudom, nem gondolkoztam ezen. De ha már kérdezed: azt hiszem, tanár akartam lenni. Erős voltam matematikából, szerettem a magyart és a történelmet. Már pár évesen több száz verset tudtam fejből, hozzáteszem, még most is. Kicsiként szavalóversenyeket nyertem. De más dolgokat is korán megtanultam. Mamácska otthon volt velünk, mindenre megtanított. Főzni is tudtam, meg ellátni az állatokat, ugyanis azt is tartottunk. Volt munka, és dolgos is voltam. És természetesen rengeteget olvastam. Amikor a gimnáziumban nyári szünet volt, akkor is dolgoztam, műszakban, a Bambi gyárban,

gép mellett. Kellott otthon a pénz. Munkában nőttem fel, a munka számomra a természetes állapot.

Nagyszülőket, felmenőket kérdezed? Hát az sajnós... történelem. Édesanyai nagyanyámat utoljára 1949-ben láttam, 1952-ben halt meg. Mindenki korán elhunyt, talán ezért is szeretem ennyire az öregeket. Mindig is csodáltam a történeteiket, és nagyon okosnak tartottam őket.

A rendszer hogyan befolyásolta az életpontokat?

A mamát nem érdekelte a rendszer, úgy gondolta, az Isten szava az igaz. Engem is nagyon vallásosan neveltek. Édesanyámban nem volt félelem. Nem foglalkozott azzal, hogy mi lett volna, ha. Szerintem azok után, hogy amikor én kéthetes voltam, és vagonokban szállítottak vissza minket Magyarországra, s a mamácskának nem volt teje, s amikor megállt a vonat lapulevelből főzött főzeléket nekünk...? Nem hiszem, hogy ezt megélve és túlélve bármitől is lehet félni. Annyit éheztem kicsinek, hogy az, hogy kisgyermekként volt mit enni, nagy szó volt... Nem igazán érdekelte a családot a rendszer, nem volt téma. Édesapám minisztériumi osztályvezető volt, pedig nem is volt párttag, de elismerték a szakmai tudását. Persze mi is nagyon féltünk a fekete autótól, de szerencsére nem jött. Apukáért viszont jött mindig egy szép nagy Volga, amikor már vezérigazgató volt, nagyon élveztem, ha elvitt velem az iskolába. Aztán egyik napról a másikra a Kőbányai Sörgyárban statisztikai csoportvezető lett a fizetése töredékéért. Ez is a rendszer jellemzője volt: felemelni majd eltapsolni.

Kíváncsi vagy, hogy miért nincs bennem szerzésvágy? Szerintem magzatilag és genetikailag kódolva van nálam. Akkora veszteségeket éltem át már mielőtt megszülettem, hogy számomra a halmozás semmit nem jelent. Egy cipő, két cipő. Ennyi pont elég. ... Julcsi pisilni kell? Van rajtad pelenka? Ja? A bácsinak? Nem, neki nem kell. Kávéért megy... Hogy milyen szépet rajzoltál!

A műszaki egyetemet könnyen elvégeztem. Bekerültem a Kőbányai Sörgyárba – jaj, majdnem el is felejtettem... *mosolyog...* közben férjhez mentem, de hát olyan rövid volt. Visszakanyarodok: a bátyám egyik osztálytársa udvarolt nekem, aztán megbeszéltük, hogy összeházasodunk. Olyan szépek voltak a ruhák, és képzeld, kalapot is kaptam. Szóval elmentem a saját esküvőmre. A sörgyárban beleszerettem Mile Józsefbe, úgyhogy

gyorsan elváltam, és 1970-ben a Milével költöztünk Pécelre, a Petőfi utcába. Hogy miért vagyok mérnök? Nálunk mindenki mérnök, a húgom is, a bátyám is, édesanyám különben is azt mondta, hogy a mi családukban mindenkinek egyetemet kell végezni.

Mit gondolsz a tisztességről, becsületről?

Vonásai tiszták, akárcsak gondolatai – úgy néz rám, aztán válaszol: Kíméletlenül hiszek benne. Lehet, hogy ez baj is sok esetben: mindent feketén-fehéren látok. Talán ezért sem lettem Pécelen polgármester, pedig indultam. Meg akartam váltani a világot, legalábbis itt. Most akkor befejezem a Milét, jó? Szóval 1973-ban született az első gyerek, a Gabika, majd 1976-ban született egy kislányom, aki ötnapos korában meghalt. A fiam 1978-ban, édesanyám temetése napján látta meg a világot, koraszülötten. Mamácska nagyon fiatalon, 56 évesen hagyott itt minket. Itthon maradtam a gyerekekkel. Szegények voltunk. Az édesanyámtól kaptam 150 ezer forint örökségből vettünk egy telket Pécelen, és építkeztünk. Nyáron itt laktunk, télen a Petőfiben.

Amikor arról kérdezem, hogy milyen szerepet tölt be az életében a hit, a példaadás, a szeretet és a megbecsülés – látom az arcán, majd mondja is: Mindennapit.

Hiszek az emberben, hiszek abban, hogy Isten az ember teremtésekor megcsókolta annak lelkét. Mindig a vezetők felelősségét vitatom: ők hozzák ki az emberekből az irigységet, a szerzésvágyat, a negatív tulajdonságokat. Mert a mai torzult társadalmi tudat az ő bűnük nagyrészt. ... Julcsi menj sétálni, ha van kedved. Viheted a pogácsát is... A hit, a példaadás, a szeretet és a megbecsülés? Ott tartottunk, ugye? Meg sem tudom fogalmazni, csak megélni. Rengeteget írok, megírtam négy regényt, rengeteg verset. Az ESE? Az ESE az én racionális költészetem, a sok-sok pályázat, melyet már megírtam, s melyeknek kemény forintokban kifejezhető haszna van – *nevet*. Mondtam már neked, hogy a magam haszna már csak születésem okán sem érdekel, mindig a közösség számított.

Na jó, akkor játsszunk el a gondolattal, bár most már mindegy. Azt kérdezted, mi lett volna, ha polgármester lettem volna? Hát, ha kisebbségben vagyok, és nem tudok elérni semmit, akkor biztosan rájuk csaptam volna az ajtót.

És ha többségben lett volna?

Hm... ma már ez jó kérdés. 1994-ben még teljesen átláttam a péceli helyzetet, a város lehetőségeit, szerintem jó polgármester lettem volna.

Ha valóra válnának a vágyaid milyen

környezetben élnél, milyen városban, szerinted hogyan lehetne vonzóbbá tenni Pécelt?

Ma már... hát nem lennének a helyedben... Az ilyen pénztelenség a legtöbb ötletet megöli. Egy biztos, sok-sok igazi tanító kellene, s ha már mást nem tudunk, legalább a közösséget, a közművelődést építsük. S ami még nagyon lényeges: társadalmi megegyezés, amely egyetértésre épülne a péceliek között: mi fontos, hol és milyen sorrendben.

Hogy honnan van energiám a munkámhoz, mi hajt és motivál? Talán születési energia? Fogalmam sincs, én sem tudom, hogy mire vagyok képes. Ha hiszek valamiben, akkor iszonyatos energiát tudok megmozgatni, nem ismerem lehetetlent. Amikor a gyerekeim kicsik voltak, akkor semmi nem érdekelt, csak ők. Szerintem egy ember életének vannak korszakai, s akkor én anya voltam, anya is akartam lenni. Amikor már felnőttek, átadtam magamat az ESE-nek. Elkötelezettje vagyok a kirekesztettség elleni küzdelemnek, s mélyesleges felelősséget érzek az elesettek iránt, s mélyesleges cselekvési kényszert a nyomorúság enyhítésében.

Szöllősi Ferenc Attila

Megjelent a Péceli Hírek 2011. augusztusi számában.

Szeretettel gratulálunk a **Pécelért-díj** kitüntetettjeinek: **Kapronczai Zoltánnának** és **Dr. Berek Lajosnak**. Kapronczai Éva néni pedagógiai munkássága elismerésül, Dr. Berek Lajos a péceli Apáca-hegyen felállított emlékparkban található alkotásaiért kapta a várostól az elismerést.

Némethy Máriának a díszpolgári címet átadja Fazekas Barna

Némethy Mária Pécel díszpolgára

Némethy Mária 1945-ben született. Kitűnőre érettségizett a budapesti Táncsics Mihály Gimnáziumban, majd 1969-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnök diplomát. A Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, ahol 1990-ben végzett, mérnök-üzemgazdásznak tanult. Később az Államigazgatási Főiskolán szociális szakigazgatás-szervező oklevelet szerzett, 1995-ben Hollandiában felsőfokú háztartásgazdasági diplomát kapott tanulmányai végén. A következő évben a Phare-program keretében Management of Social Institutions stúdiumokat vett.

Fejlesztő- és kutatómérnök volt a Kőbányai Sörgyárban 1969-től 1982-ig, majd az azt követő két évben a Péceli Nagyközségi Tanács köztisztviselője. 1984-ben a Péceli Vízműveknél dolgozott, majd 1984-től kiskereskedő, 1985-től GMK képviselő. 1994-től újra a Péceli Önkormányzatnál dolgozik alpolgármesterként, majd 1995-től egyesületi elnöke az Egymást Segítő Egyesületnek (ESE), melyet 1989-ben szervezett és alapított meg.

Ugyancsak a nevéhez fűződik az ESE Isaszegi Szociális Központjának létrehozása.

Közéleti munkássága széleskörű, számos tanulmányt írt, szakértett, és tartott előadást elsősorban a szociálpolitika területén. Írt dolgozatot az időskorúak ellátásának szakmai és finanszírozási modelljének kidolgozása témájában, a rehabilitációs foglalkoztatás, a társadalmi alapellátó szolgálatok létesítése témakörökben. Születtek írásai a cigányok, a fogyatékkal élők, a társadalomból kirekesztettek iránti társadalmi felelősség és cselekvési szükségesség felkeltése témában is. Tanított a nonprofit felnőttképzésben társadalmpolitikai és szociális ellátások szervezési ismereteket. Szociális konferenciák rendszeres előadója.

Munkásságáért számos kitüntetésben részesült. 1994-ben belügyminiszteri köszönőlevél az emberi jogok védelméért, 1999-ben Pro Caritate Díj. A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét 2003-ban kapta meg. 2005-ben Pannon Példakép Díjjal tüntetik ki, majd 2009-ben Levendél László Életműdíjban részesül. 2011 júliusában a péceli képviselő-testület megítéli Némethy Máriának a díszpolgári cím adományozását.

Egymást Segítő Egyesület (ESE) közhasznuági jelentése

A közhasznuági jelentést az Egymást Segítő Egyesület (ESE) közgyűlése a Felügyelő Bizottság javaslata alapján elfogadta. A szervezet számviteli beszámolóját és mérlegét a könyvvizsgáló elfogadta.

A szervezet alapadatai

Elnevezése: Egymást Segítő Egyesület

Képviselő: Némethy Mária elnök

Székhely: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Adószám: 19173245-2-13

Főtevékenysége: idősek, fogyatékosok bentlakásos ellátása

Nyilvántartásba vételi végzés száma, kelte: Pk.60043/1989/2, 1989.07.17.

Közhasznuági fokozat: kiemelkedően közhasznu szervezet

Közhasznuági végzés száma, hatálya: Pk.60043/1989/23, 1998.01.01.

A szervezet célja: Az ország területén élő rászorult emberek, közösségek felderítése, a velük való kapcsolat megteremtése segítségnyújtás céljából. Szociális intézmények és Pedagógiai szakszolgálat létesítése, fenntartása, működtetése, rehabilitációs foglalkoztatás nyújtása.

A 2010. évi számviteli beszámoló fő adatai (eFt-ban)

Mérleg fő sora

Befektetett eszközök	200.052
Forgóeszközök	58.721
Aktív időbeli elhatárolások	69
Eszközök összesen	258.842
Saját tőke	154.983
Kötelezettségek	22.194
Passzív időbeli elhatárolások	81.665
Források összesen	258.842

Közhasznu beszámoló eredménykimutatása fő sorai

Összes közhasznu tevékenység bevétele	315.387
Vállalkozási tevékenység bevétele	1.160
Összes bevétel	316.547
Közhasznu tevékenység ráfordításai	337.121
Vállalkozási tevékenység ráfordításai	1.243
Összes ráfordítás	338.364
Adózás előtti eredmény	-83
Tárgyévi vállalkozási eredmény	-83
Tárgyévi közhasznu eredmény	-21.734

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) 2010. évi tevékenységi beszámolója

Egyesületünk tevékenységének értékrendje:

- a társadalmi szolidaritás és a méltányosság elve,
- az előítélet-mentesség, az irgalmasság megtartása,
- a lehető legkisebb beavatkozás elve,
- a rászorultság elve,
- az integráció erősítése minden kapcsolatban.

Az 1989. június 5-én alapított egyesületünk mozgósította a helyi társadalomban a segítőkész embereket, és készítője lett a térségben több szervezet megalakulásának. A társadalmi összefogással, önkéntes munkával, nemzetközi és hazai pályázatokkal

a péceli és az isaszegi önkormányzattól ingyen kapott telkeken létrehozott egy olyan társadalmi ellátó intézményrendszert idősek és fogyatékkal élők részére, amelyben a legrászorultabb emberek esélyt kapnak a komplex gondoskodásra, foglalkoztatásra, képzésre.

Legfontosabb tevékenységeink összefoglalása

1. Szociális ellátások fejlesztése, meglévő szolgáltatások át-szervezése, illetve bővítése:

a) Pécelen:

– A 2010-ben folytatódott az épület korszerűsítése a fűtés, a szigetelés, a nyílászárók, burkolatok felújításával. A korszerűsítés érintette a berendezéseket és bútorokat is.

– Bár az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának népszerűsége és elismertsége folyamatosan növekedett (a látogatók átlagos száma elérte a 26 főt), a normatíva jelentős csökkenése miatt 2010. január 1-vel a Klubbot be kellett zárunk.

b) Isaszegen:

– 2010 szeptemberétől Fejlesztő Iskola beindításával bővítettük Pedagógiai Szakszolgálatunk tevékenységét és ellátotti létszámát, így lehetőségünk nyílt korai fejlesztés és gondozás területén 20 fő, fejlesztő felkészítésre 10 fő, illetve a fejlesztő iskolai oktatásra pedig 30 fő fogadására. Az intézményünkben folyó szakmai munka négy kistérségben indított el szakmai együttműködést a normál iskolarendszerben nem fejleszthető halmozottan fogyatékos gyermekekkel foglalkozó intézmények és szervezetek között.

– Az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthon férőhelye az alábbiak szerint változott: rehabilitációs otthon 16 főről 10 főre csökkentettük, idős otthon férőhelyét 55 főről, 61 főre bővítettük.

– A Támogató szolgálat gépkocsijába beszereltük a 4+3 rendszerű kerekesszék-rögzítő rendszert, melyet pályázati úton nyert fejlesztési támogatásból finanszíroztunk.

Az egyesület intézményeinek tisztasági festése 2010-ben is folyamatos volt. Az igényes tisztaság fenntartása az intézmény kultúrájának alapját jelenti. Pályázati támogatással sikerült az idősellátás intézményeiben és a központi irodákban – összesen 265 db – új, energiatakarékos izzóra kicserélni a régieket.

2. Karitatív és országos társadalmi tevékenységeink

– Börtönmissziós tevékenységünket az elmúlt évben is végeztük. Az ország több településén (Miskolc, Tiszalök, Vác, Sopronkőhida, Szeged, Szombathely, Budapest) lévő büntetés-végrehajtó intézetben fogvatartott elítéltekkel állunk kapcsolatban. Segítségnyújtottunk – levelezés, tanácsadás, csomagküldés, szabaduló csomagok küldése – a szabadságvesztésüket töltő elítélteknek és családjuknak.

– Országos csomagküldő szolgálatunkhoz minden évben sok kérés érkezik. Több csomagot juttattunk el, elsősorban nagycsaládosoknak, illetve idős, egyedülálló embereknek, tartós élelmszerrel és ruhaneművel enyhítve nehéz életkörülményeiket.

3. ESE honlap és az ESE Híradó megjelentetése

– A www.egymast-segito.hu, folyamatosan frissülő tartalmú, naprakész weboldal népszerűsíti tevékenységünket, és információt nyújt minden érdeklődő számára.

– Az ESE Híradó című havonta megjelenő kulturális és közéleti folyóiratunk változatlan értékrendi elkötelezettséggel jelent

Gazdálkodási adatok (eFt-ban)

Megnevezés	2009. év	2010. év
Működésre kapott támogatások	124 069	131 762
Pályázati támogatások	22 666	7 801
Közhasznú tevékenység bevételei	151 748	170 145
Egyéb közhasznú bevétel	5 107	5 679
Összes közhasznú bevétel	303 590	315 387
Közhasznú tevékenység ráfordításai	301 397	337 121

meg az elmúlt évben Pécel, Isaszeg és Gödöllő településeken. Folyóiratunk honlapunkon is olvasható.

– Egyesületünk folyóiratának megjelentetését széleskörű alkotói kör teszi lehetővé. Sikerült összegyűjteni az esélyegyenlőség, a szolidaritás, a humanizmus értékeit valló és a támogató közöségért tenni akaró embereket környezetünkben.

4. Egyéb tevékenységeink

– 2010-ben is rendszeresen önkéntesek segítették munkánkat (28 fő). Önkénteseinknek minden évben elismerő oklevelekkel, megbecsüléssel köszönjük meg áldozatos munkájukat.

A közhasznú bevételeken belül 2010. évben csökkent a pályázathoz szerzett bevétel aránya, az ápoló otthoni férőhelybővítés és a kihasználtság eredményeként azonban a saját bevételek aránya növekedett.

Az egyesület vállalkozási tevékenysége egyik évben sem érte el az összes bevétel 1%-át.

A közhasznú tevékenység ráfordításainak 50-52%-a anyagjellegű ráfordítások, 36-38%-a személyi jellegű ráfordítások voltak az előző és a tárgyévben.

Az Egyesület veszteséggel zárta a 2010. évet.

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) tisztségviselői vezetői tisztségükkel kapcsolatban 2010. évben sem költségtérítést, sem tiszteletdíjat nem kaptak.

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) 2010. évi teljes közhasznúsági jelentése megtekinthető székhelyén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) vagy a www.egymast-segito.hu honlapján.

Gazdálkodási adatok (%-ban)

Megnevezés	2009. év	2010. év
Működésre kapott támogatások	41	42
Pályázati támogatások	7	2
Közhasznú tevékenység bevételei	50	54
Egyéb közhasznú bevétel	2	2
Összes közhasznú bevétel	100	100

Mert a mosolyuk nekem ajándék...

„A mosollyal az ember fényt gyűjthet önmagában. Reménnyel töltheti el a lényét, és ezt a reményt másokra is átsugározhatja.”

Tegnap egy barátnőm munkahelyén jártam, mint önkéntes segítő (remélem, tényleg segítettem, és nem csak láb alatt voltam :D. Korábban voltam már egy fogyatékosokkal foglalkozó rendezvényen, szintén önkéntesként. Akkor nagyon tetszett, így ezúttal is nagyon vártam. Ahogy beléptem az ajtón, minden felborult, egyáltalán nem ilyennek képzeltem. Sokkal jobb volt.

Ahogy megjelentem a csoportszobában, egy down-kóros lány rögtön ott termett mellettem, rám mosolygott, és egy hatalmas puszival köszöntött. És nekem akkor hirtelen a helyére billent az életem. Csak néztem, ahogy önfeledten nevetgél, szaladgál, játszik, mosolyog mindenre és mindenkire, és a jókedve rám is átragadt.

Manapság az emberek nem mosolyognak. Na jó, ez így nem igaz. De nagyon kiveszett már a világból az őszinte, tiszta mosoly. Azt mondják: „minek mosolyogjak? Az életem egy katasztrófa!” Igen? És ezek a fogyatékkal élők? Netalán az övék egy tündérmese?

Rengeteg ember fél a fogyatékosoktól. De miért is? Nem hiszem, hogy a saját nyálában fekvő gyerek olyan ijesztő lenne,

bántani meg aztán végképp nem akar egyik sem. Akkor meg mi lehet a probléma? Egyszerű: nem tudnak velük mihez kezdeni. Pedig az sem olyan nehéz. Nem hogy félni nem, inkább tanulnunk kellene tőlük. Na, most durvát mondtam, igaz? Pedig egyáltalán nem. Nézzünk csak rájuk. Nekik is megvannak a szokásaik, ők is éreznek haragot, bánatot, örömet, meg vannak a saját életútjaik, a tragédiáik... de nem savanyodtak be. Sőt. Olyan hálások a legapróbb gesztusért is... a csillagokat is lehoznák nekünk az égről (a saját képességeiknek megfelelően), és cserébe csak annyit kérnek, hogy ők szerethessenek minket. Na igen. Van mit tanulni tőlük.

Hihetetlenül tisztulem azokat, akik velük foglalkoznak. Láttam a türelmüket, az odaadásukat... és én mondom, nem mindennapi! Nagyon tisztulem, és még jobban irigylem őket. Egész nap őszinte mosolyok, hálacsomagok és szeretet veszik őket körül... igen. Azt hiszem, irigy vagyok.

Egy napot töltöttem fogyatékkal élők között, mint önkéntes. Ezért nem kaptam sem pénzt, sem semmilyen fizikai jutalmat. Sokkal többet kaptam annál. Őszinte, tiszta, hazugságok és hátsó szándékok nélküli szeretetet és mosolyokat. És ez nekem a legnagyobb ajándék.

Pál Annamária

Magyarcsernyei kirándulás

2011

Az idén is érkezett meghívó az Egymást Segítő Egyesülethez, melyben meghívást kaptunk Magyarcsernyére (Alemany Erzsike szülőfalujába) a XVI. Csernyei Találkozója – falunapra.

A múlt évben nem tudtunk elmenni, mert sajnos ott is komoly károkat, nehézséget okozott a belvíz, így nem tudták megtarta-

mit a délutáni ünnepi szentmise keretében (melyet a vendégek tiszteletére tartottak) meg is csodálhattunk.

A Művelődési Ház előterében gyönyörködhattunk újra a kézimunka csoport kiállított munkáiban: csipketerítők, hímzések, patkolt és finoman díszített tojások...

Ebédet a már megszokott helyen, a Tűzoltó Egyesület épületében kaptunk. A felséges marhapörkölt után igen nehezünkre esett továbbmenni, tehát tartottunk egy kis délutáni pihenőt, majd este a hagyományos Anna-bálra – csodás vacsorával egybekötve – voltunk hivatalosak. Itt is sok ismerőssel találkoztunk, akik nagy szeretettel üdvözöltek bennünket, és küldték jókívánságaikat az ESE péceli és isaszegi vezetőinek, dolgozóinak. Hajnali 2 órakor sikerült otthagyni a fergeteges vigadalmat.

Vasárnap kezdődött a vendégségbe járás. Dél előtt Gyöngyi doktornőnél jártunk, délután Kószó Vera néniéknél, eközben a sportpályán megtartott főzőversenyt tekintettük meg, ahol még különböző sportvetélkedők is zajlottak, illetve műsort adtak helyi fellépők és a nagyszénási vendégek.

Este kilátogattunk a temetőbe, ahol megnéztük Alemany Erzsike családi kápolnáját, ami felújítás alatt áll.

Falunap

ni a falunapot, illetve nem lett volna vidám és felszabadult az ünneplés.

Az idén tehát az ESE dolgozói közül 6 fő utazott el örömmel és vidáman Bagó Gyuri kollégánk sofőri közreműködésével július 22-én délután. Két éve nem találkoztunk kedves barátainkkal, nagy volt tehát a viszontlátás öröme, miután a határon való várakozás után este fél nyolc körül megérkeztünk. Több-szöri sms-váltás volt, hisz már nagyon aggódtak, hol lehetünk. Akik tehették összesereglettek Kormányos Erzsikééknél, hogy köszöntsenek bennünket. Az elszállásolás, vacsora után minden családnál késő éjszakába nyúlóan folyt a beszélgetés.

Másnap délelőtt volt a hivatalos fogadás a falu részéről az

Vendégségben Nagykéknél

Aznapra még nem volt vége a vendégségbe járásnak, mert már várta csapatunkat Nagy Erzsike és kedves férje, Misi.

Ezt követően volt, aki diszkóba ment, és volt, aki beszélgetni a családokkal.

Hétfőn reggel indultunk vissza, ami 11 órára tolódot, mert még összegyűltünk Jónás Marikáéknál egy utolsó csernyei kávézásra és süteményezésre.

A három nap alatt elfogyasztott kávé és sütemény mennyisége után két hónapig nem ihatunk kávé, és nem ehetünk süteményt.

Korábbi újságcikkeimet nem tudom már felülírni a tekintetben, hogy milyen szívélyes vendéglátásban volt részünk, a felénk áradó nagy-nagy szeretetet nem lehet szavakban leírni.

Őszinte szeretettel gondolunk vendéglátóinkra, tisztelettel írom le nevüket: Kormányos Erzsike és Lajos, Kószó Veronika és Mihály, Dorombés Zsuzsa és István, Tanók Ica és Sanyi. Köszönjük: Melindának, Szilágyi Gyöngyi doktornőeknek, Nagy Erzsikéének, Jónás Marikáéknak.

*Mindnyájunk nevében:
Kisné Erzi*

A citerazenekar előadása

Ady Endre Művelődési Házban, ahol a Csernyei Klubjának közgyűlésén is részt vettünk. Örömmel hallottuk, hogy sikerült befejezni a több éve húzódó Szent Ágota templom felújítását,

Kápolna Magyarcsernyén

A magyarcsernyei Biacsi Pál-kápolna újraszentesztésére és átadó ünnepségére érkezett az Egymást Segítő Egyesülethez meghívó. A levél feladója Dr. Alemany Erzsébet, isaszegi Segítő Házunk névadója, aki a vajdasági Magyarcsernyén született.

A kápolna Erzsébet családjának sírboltja a falu szélén lévő Nagy temetőben áll. Az 1810-ben készült épület az elmúlt 100 év alatt erősen megrongálódott. Erzsébet úgy döntött, felújítja. Elhatározásának megvalósításában segítségére volt a településen élő Biacsi Karolina kőszobrász-restaurátor. A munkálatok elkészültek, és augusztus 27-én ökumenikus istentisztelet keretében újraszenteszték és átadták a kápolnát. A szentmisén az ereklyét visszahelyezték, és a védnöki leveleket felolvasták.

A ceremóniát követő restaurálást bemutató előadáson vetített képekkel illusztrálva nézhetünk-hallgathattuk az elvégzett munkálatokról szóló összefoglalót a Művelődési Otthon színháztermében. Biacsi Karolina a munkákat vezető restaurátor foglalta össze a kápolna átvételkori állapotát, az állagromlás okait. Előadásából megtudhattuk, hogy a munkák során igyekeztek az eredeti részleteket megővni, megtartani. Érdekesen, szemléletesen magyarázta el, miként, hogyan jártak el ennek érdekében.

A restaurálás csapatmunka volt. Tóth Alexandra festő-restaurátor hallgató a freskók és a falfestés, Farkas Réka faszobrász-restaurátor hallgató a fatárgyak eredeti állapotának visszaállításáról foglalták össze a főbb munkafolyamatokat. A munkálatok a múlt évben elkezdődtek, a restaurátorok az elmúlt 2-3 hónapban dolgoztak, hogy a kápolna ismét eredeti szépségében álljon.

Rövid szünet után színházi előadás következett. A Magyar Kanizsai Udvari Kamarszínház bemutatta Síposhegyi Péter - András Attila: MAGYAR PIÉTA című színdarabját. A darab Körösztos Krizosztomról, Újvidék ferences vértanújáról szól, aki 1944 őszén rendtársával, Kovács Kristóffal az életét adta azért, mert nem akarta elhagyni a rábizott híveket. (Az előadás első alkalommal szerepelt a Bán-ságban.)

A színdarab után az előcsarnokban fogadáson élénk beszélgetésekkel folytatódott a program.

Alemany Erzsébet a késő estébe nyúló programon szeretettel váltott szót mindenkivel. Pedig nagyon sokan gyűltünk össze meghívására a Magyarcsernyén, a Vajdaságban élőkön túl német és magyar vendégek is.

Apróné Orosz Margit

Ökumenikus istentisztelet

Dr. Alemany Erzsébet és rokonai

A színdarab előadói

Cukrászt keresünk

Cukrász munkatársat keres a VÉDESE Nonprofit Kft. péceli üzemébe.

A jelentkezés feltétele: szakmai képesítés megléte.

Előnyt jelent legalább 5 éves szakmai tapasztalat.

A munkavégzés helye: Pécel

Érdeklődni és jelentkezni lehet: rövid szakmai önéletrajzzal és a szakképesítést igazoló bizonyítvánnyal Némethy Mária-nál a 28/454-076 vagy 28/454-077-es számon, az ese@vnet.hu e-mail címen, vagy Pécel, Pihenő u. 2. szám alatt. A szervezetről a www.egymastsegito.hu honlapon talál bővebb információt.

Erdélyben

Beszámoló a Péceli Gyermekek- és Ifjúsági Kórus utazásáról

A Péceli Gyermekek- és Ifjúsági Kórus, valamint a Szilágyi Levente által vezetett rézfúvós együttes 2011. augusztus 2. és 6. között látogatta meg erdélyi testvéreinket. Idén két koncertre készültünk: egy vidám, lendületes, főként madrigál és gospel műfajú darabokat tartalmazó anyaggal a zsoboki Bethesda Gyermekotthonban tartandó fellépésre, illetve egy komolyabb, főként latin és angol nyelvű egyházi énekfeldolgozásokat és hangszeres szóló számokat is magában foglaló „templomos” műsorral a kolozsvári Törökvágási Református Templomban szervezett hangversenyre. Az első, zsoboki koncertre még az utazás napján sor került, hiszen Zsobok „útba esik” Kolozsvár felé, így kis csapatunk (48 fő) itt állt meg először a román határon belül. Nagy szeretettel fogadtak bennünket az otthon lakói, akiket sikerült megörvendeztetnünk dalainkkal, és egy jó hangulatú, kötetlen kis koncertet adtunk. Szereplésünkről felvettelt készítettek az ot-taniak, melyet honlapjukon fognak közzétenni „Erő a mindennapokhoz” címmel. Nagyon szeretnék, ha máskor is meglátogatnánk őket, és akár az egész falu előtt is énekelnénk, zenélnénk, hiszen például rézfúvós együttes most járt először a településen.

Este érkezünk meg Kolozsvárra. Szállításunk az Apafi Mihály Református Egyetemi Kollégiumban volt, egy új épületben (2007-es építésű), úgyhogy egyrészt szép szobáink voltak, másrészt pedig Kolozsvár belvárosának közepén lakhattunk, nagy öröme kicsiknek és nagyoknak egyaránt, hiszen nemcsak a játszótérhez, fagyizóhoz, hanem a történelmi jelentőségű épületekhez, emlékművekhez, múzeumokhoz is közel voltunk. Ez azért is fontos volt, mivel általában egész napos kirándulásaink során csak estéknként volt lehetőségünk kószálni a városban.

Apropó, kirándulás. Az érkezésünket követő napon ellátogattunk Torockóra, ahol volt szerencsénk megnézni a helyi néprajzi múzeumot, illetve Mathis Ilona kolozsvári festőnő kiállítását, majd pedig egy igen merész vállalkozás keretében megmásztuk a Székelyköt. Merésznek azért nevezem, mert nem csak a huszonévesek vágtak neki a kalandnak, hanem a gyerkőcök is, annak ellenére, hogy számukra eredetileg egy „könnyített” túra volt tervezve a torockószentgyörgyi várba. Engem személy szerint meglepetésként ért, hogy egy hat éves kislány is hamarabb és több energiával mássza meg az 1128 méter magasságú sziklás, meredek terepen, mint mondjuk én, bár az én erőnlétem nem igen lehet referencia. Szóval kicsik, nagyok és még nagyobbak vegyes csapatban és különböző tempóban vágtak neki a hegynek, és körülbelül 4-5 óra alatt sikerült is megmászni azt. Epségben, bár kissé megviselt izomzattal és megtépázott idegekkel

(„Ne menj oda!” – „Ne állj a sziklára!” – „Vigyázz, csúszik!” – „Van még valakinek vize?” – „Még sütött a nap, és leégett a vállam!” – „Feltörte a cipő a sarkamat!”) de végül mindnyájan megérkeztünk Torockószentgyörgyre, hogy találkozzunk a környebb utat választó brigáddal.

Másnap külön öröm volt a Tordai Sóbarlang meglátogatása, nemcsak azért, mert csodaszép, méreteiben pedig igen félelmetes, hanem mert tizenkét emeletnyit lépcsőzni le, majd ismét fel, miközben az embernek olyan izmai fájnak az előző napi hegymászástól, amelyek létezéséről ez idáig nem is tudott, nos, mindenképpen felejthetlenné tették az amúgy is felejthetetlen élményt. Miután befejeztük a barlanglátogatást, siettünk vissza Kolozsvárra, hiszen este hatkor már koncertünk volt a Református Templomban. Haáz Sándor karnagy úrnak köszönhetően – akivel a Szentegyházafalui Gyermekfilharmónia tavalyi koncertjén személyesen is találkozhatott bármely zeneszerető péceli polgár – erre a koncertünkre nem csupán a törökvágási református gyülekezet tagjai, hanem a Kolozsváron működő magyar zenei élet több képviselője is hivatalos volt. Meg is jelentek szép számmal, úgyhogy új, kolozsvári kapcsolatokra is szert tett a kórus, így jövőre már az ottani zeneiskolával is szervezhetünk közös hangversenyeket.

Pénteken, utolsó erdélyi napunkon már többnyire horizontálisan és nem vertikálisan mozogtunk, úgyhogy csak sofőrünknek kellett szembenéznie a hegyi utak nehézségeivel, hiszen először két templomot látogattunk meg Magyargyerőmonostoron, illetve a közeli Magyarvalkón, majd a környék fénséges hegyeitől és a Bélesi-tó látványától lenyűgözve fogyasztottuk el hideg ebédünket.

Szombaton kora reggeltől pakolásztunk, és készültünk a hazaútra. Egy rövid körösfői kitérőt követően – ahol a székely kézműves ipart mintegy megtámogatandó elvertük maradék román pénzünket – egyenest jöttünk haza.

Úgy hiszem, mindnyájunk nevében elmondhatom, hogy jó hangulatú, tartalmas, élményekben gazdag napokat töltöttünk el együtt Erdélyben. Koncertjeinkkel öregbítettük kicsiny hazánk és városunk jó hírét. Várhatóan a jövőben is folytatódni fog az a gyümölcsöző kapcsolat – mind a szentegyházafalui, mind a kolozsvári zenészekkel, énekesekkel –, amely lehetővé tette, hogy már második ízben vendégeskedjünk Erdélyországban. Köszönjük a szervezők áldozatos munkáját, a gyerekek és szüleik lelkesedését, vendéglátóink kedvességét. Találkozzunk jövőre is!

Dévai Zsuzsanna

A Péceli Női Kar zágoni vendégszereplése

A Péceli Női Kar tavasszal meghívást kapott Bokor Temessy Emma karnagytól a 40. erdélyi dalostalálkozóra, Zágonba, a Mikes Kelemen Vegyeskar fennállásának 130. évfordulójára. A kórustalálkozóra augusztus 27-én és 28-án került sor Mikes Kelemen szülőfalujában. A vendéglátó kóruson kívül a dalos-

lapokban. Erről nem jelent meg fénykép, ezt csak én őrizgetem. Egyik előadás után fekete ruhás, idős asszony lépett az öltözőmbe.

– Művésznő kérem, fogadja el tőlem ezt a szagos szappant. A fiannak vettem, de ő már nem jön vissza többé. Elesett a háborúban. Őutána pedig magát szeretem a legjobban.

Már ez az emlék az, amit én örökké őrizni fogok!”

Az emlékezések és köszöntések után a Mikes-kastély parkjából átvonultak az ünneplő kórusok és az ünneplő gyülekezet a református templom kertjébe, ahol a Mikes Kelemen Vegyeskar eltávozott kórustagjainak emlékére állított kopjafát koszorúztuk meg.

A rendezvénysorozat központi eseményére, a kórustalálkozóra ezután került sor a zágoni református templomban. Ünnepi beszédet mondott Márk Sándor református lelképásztor, Bokor Gábor, a Mikes Kelemen Vegyeskar Kulturális Egyesülete nevében és Kelemen Antal, a Kovászna megyei Dalosszövetség elnöke.

A koncertet az ünneplő kórus műsora nyitotta és zárta Bokor Temessy Emma vezényletével. A négy vendégkórus három-négy énekszámmal köszöntötte a 130 éves Mikes Kelemen Vegyes-

találkozó résztvevői voltak még az uzoni Szivárvány Női Kar, a baróti Zathureczky Vegyeskar és Magyarországról a bodajki Szív-Hang kórus, valamint a Péceli Női Kar Barta Beáta vezetésével.

A kórustalálkozó a két napos Zágoni Napok rendezvényéhez kapcsolódva a Mikes-Szentkereszt-kastély parkjában kezdődött Domokos Géza író mellszobrának leplezésével, majd a Zágonban 100 éve született Kiss Manyi színművésznő életútjának és személyének méltatásával folytatódott.

Mielőtt folytatom a beszámolómat a dalostalálkozóról, engedje meg a Kedves Olvasó, hogy egy rövid kitérőt tegyek a színház világába:

A múzeumi kastélyban egy emlékszoba ad helyet Kiss Manyi emléktárgyainak. Középen zongorája áll, körben a falakon fókák. Egy idézetet, ami belépéskor megdobbantotta a szívemet, papírra vettem. Kiss Manyi szavai ezek:

„Eljátszottam a világirodalom minden lehető és lehetetlen szerepét. Sok sikerem volt, de az igaziról, a legszebről nem írnak a

kart. A dalostalálkozó záró számaként a Székely Himnusz hangzott el orgonakisérettel, végezetül az ünneplő kórus tagjai és a kórusok emléklapot és virágcsokrot vettek át a szervezőktől.

E felemelő hangverseny után a kórusokat és vendégeiket finom erdélyi estebéd várta a Művelődési Ház dísztermében.

A magyarországi vendégkórusokat Zágon község Polgármesteri Hivatala – Kis József polgármester úr – a közeli rétyi tóparti Tavirózsa panzióban szállásolta el, csodálatos élményt biztosítva a kórus tagjainak.

E dalostalálkozó legnagyobb ajándéka az, hogy a jelen levő kórusok tagjai között személyes barátságok szövődtek, melyek erősítik a magyar nemzet egységét, és még további találkozók lehetőségét is magukban rejtik.

A Zágoni Napok első napi rendezvénye ezzel be is fejeződött. Kelemen Antal szavaival zárom e rövid tudósítást: *Minket itt a végeken a magyar ének és a magyar szó mentett át.*

*Rigóné Faragó Zsuzsanna
a Női Kar alapító karnagya*

„Daloljatok, zengjétek,
Szabad hazát, nemzetet!”

Viharos nyaralás

Huszonöten indultunk el július végén az ESE isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház lakóotthonában lakó vagy napközijébe járó fiatalok, hogy kiszakadjunk a mindennapok forgatagából, és pihenjünk egy kicsit Veresegyházán az Ifjúsági Kempingben. A nyaralás igazán kiválóan kezdődött. Skribek Kati testvére az összes cuccunkat elvitte autójával, így az utazás az eddigi tortúra helyett kellemes nézelődéssel telt. A nap is hétágra sütött, s ha csökkent is valamit a hőmérséklet, az így kialakult 35°C még mindig megfelelőnek tűnt.

Ahogy megérkeztünk, gyorsan felállítottuk a sátrakat, és irány a strand! Az önfelédlt pancsoláson kívül többekben a hihetetlen méretű sajtos-tejfölös lángosok hagytak maradandó élményt. Este főtt virslivel és egy rövid énekléssel búcsúztattuk a napot.

A kedd is a hétfőhöz hasonlóan telt, a strandon töltöttük az egész napot, vízilabdázással, úszkálással, eszegetéssel. Olyan felhőtlennek tűnt minden, hogy a tavalyi borongós idő a múlt homályába veszett. Egészen este 9 óráig, akkor beütött a krach. A teraszról félelemmel vegyes kíváncsisággal néztük a nyakunkba szakadt vihart. A felhők fölött állandóan villogott az ég, nap-pali világságot teremtve, néha egy villám le-lecsapott, iszonyú dörgéssel kísérve, és szakadt az eső, úgy 20-30 méter látótávolságot engedve. Három rohamban támadott a vihar kis szünetekkel, aztán hajnali 1 óra körül elállt az eső.

Ezen felbátorodva mindenki elment lefeküdni. Az alvás nem tartott sokáig, 3 óra körül arra ébredtünk, hogy a sátrak mellett ágyúval lövik egymást idegen seregek. Mire kimásztam a sátorból, Piroskák háza menekülttáborhoz volt hasonlatos, mind a kiöntött, mind a megrémült emberek oda nyomakodtak be. Az újabb felhőszakadás miatt ugyanis az utcán összegyűlt víz átlépte a határt jelentő kerítésalapot, és behömpölygött az úgy 20 cm-rel mélyebben fekvő kempingbe, majd a sátrak alatt egybefüggő tavat alkotott. Sajnos, mivel a sátor nem gumicsónak, s nem arra tervezték, hogy a vízen úszkáljon, alulról szépen szivárgott be a víz, úgyhogy akik nem tértek be a házba, a teraszon töltötték az éjszakát, a székeken jobbra-balra dőlve.

Igy ért minket a szerda reggel, csendes esővel köszöntve az ébredező társaságot. Aztán végre elállt. A sátrából mindenki kimerte a vizet, visszacuccolt, a tóba kerülteket felhúztuk valami kisebb magaslatra, és a bátrabbak elindultak a városba szétnézni. Veresegyházán épült egy csodálatos szökőkút, hívogatóan csobogtatva a vizet. Nem is bírtuk sokáig, gondosan levettük a cipőket, távolabb raktuk a szökőkúttól, nehogy ráfröccsenjen a víz, aztán mehetett a játék! Ahogy elindultunk haza, ismét leszakadt az ég, eláztatva ruhát, cipőt, mindent. Mire hazaértünk,

az elázástól gondosan óvott cipőkből önthettük ki a vizet. Mivel úgy tűnt, az eső soha többet nem akar elállni, s a sátrak jelentős része ismét beázott, és a házakban már nem volt üres hely, így a teraszon énekelve múltattuk az időt 25-en úgy hajnali 3-ig, a kempingezők nagy-nagy örömeire.

Azt hittük, hogy ennél rosszabb már nem jöhet, de jött. A hideg. Csütörtökön nap közben sem emelkedett a hőmérséklet 15-16°C fölé. Még aki hozott magával dzsekit, az is dideregve itta a kávéját, hát még a lengébb öltözékekben érkezők! Mindenki magára vett mindent, amit tudott: törölközőt, lepedőt, fürdőköpenyt, egy kibombázott menekülttáborhoz téve hasonlatossá békés környezetünket. Este, akinek volt váltóruhája, felsétált tojásért, kenyérért a CBA-ba. Ipari mennyiségben készítettünk tojásrántottát. Mindenki jól belakott, és elhelyezkedett a terasz esővédett részén, innen nézve János magánszárait, aki vicces dolgokkal szórakoztatta a péppé ázott és fagyott társaságot.

A pénteki enyhén szemergős, néha esős nap meleg ruha vásárlásával, esőszünetekben tollasozással, focizással telt, de a terasztól úgy 20 méternél messzebbre csak végszükség esetén távolodtunk el, hogy az újból és újból lecsapó felhőszakadások elől fedett helyre tudjunk menekülni. Gabesz pénteken sajnos lebetegedett, én ápoltam mindaddig, míg anyukája haza nem vitte. Az önkormányzat segítségének köszönhető búcsúvacSORa aztán teljesen feledtette minden kínunkat-bajunkat, majd a csendesen szemerkélő esőben mindenki korán, fáradtan, de boldogan hajtott a álomra a fejét.

Aztán szombaton pakolás. 10 óra körül ismét elkezdett csöpörögni, de előtte már legalább 4 órája nem esett az eső, úgyhogy rekordidő, úgy 10 perc alatt mindenki összehajlítta a cuccát, lebontotta a sátrát, és felhalmozta a csomagokat a teraszon, ahonnan Marcsi ismét elvitte kocsiával, megszabadítva az esőben hazatérő társaságot legalább ettől a tehetől.

Szó szerint viharos volt ez a nyaralás, de sok minden feledtetett a rossz időt. A Marika konyhájában elköltött igazán ízletes és megdöbbentő mennyiségű ebédek, a termálfürdő állandóan megbízható meleg vize és a jó társaság mind-mind hozzájárultak az általános és már szinte indokolatlan jó hangulathoz. Köszönjük mind az ESE-nek, mind az Isaszegi Önkormányzatnak a nagy-nagy segítséget, ami nélkül az idén ez semmiképpen nem jöhetett volna létre, tekintve a társaság jó részének katasztrófális anyagi helyzetét. Nem tudjuk még, mi lesz jövőre, de reméljük, hogy egy hasonlóan vidám nyaralást, talán egy kicsit jobb időjárással kísérve, akkor is megengedhetünk.

Tuchband Csaba

Gondolkodom?!

Ma végre nem esik az eső, irány a kert! Nagy a lemaradás, egyszerre szeretnék mindent megcsinálni. Itt elkezdem, ott folytatom, se vége, se hossza, de haladok. Korgó gyomromra eszmélek, jócskán elmúlt már dél. Kézműs, hűtő, mikró, tálca finomságokkal, irány ebédelni a teraszra! Kutyáim elkushadnak, ahogy leülök, tudják, utána ők következnek. Evés közben beugrik egy kép!

Veresegyház, nyaralás, ebéldió. A főúti étterem teraszán többed-magammal ülünk, ebédelünk.

Éhes emberek, emberkék be, jóllakottak, megelégedettek ki. Tányérsörgés, zsongás közben figyelemmel kísérjük „gyerekeinket”. Vannak, akiknek gyomrába még belefér egy adag fagyis is a bőséges ebéd után, és leülnek a mellettünk levő szabad asztalhoz. Már a tölcsért ropogtatják, amikor melléjük lép egy 25 év körüli fiatal pár. A fiatalember jól nevelten megkérdezi, szabad-e az asztalnál a többi hely, a „gyerekünk” szintén jól nevelten válaszol, hogy igen. A fiatal lány abban a pillanatban érzékeli a másságot, és reagál is rá: test-beszédével, hangjával, mimikájával rögtön érzékelteti, hogy nem akar egy asztalhoz ülni velük, bár a két gyerek feláll, elindul a kijárat felé. Távolabbi asztalhoz ülnek le!

Döbbenettel nézek a velem szemben ülő lakóotthonos lánykánk anyukájára, aki csendben elmondja véleményét eme közjátékról, és elmeséli, még a buszon átélte „megaláztatást” is. Szinte egyszerűen fogalmazódik meg bennünk a gondolat: soha ne éljen át ilyen helyzetet ez a fiatal lány!

Ott és akkor hamar tovább kellett lépnünk, hiszen nyaralunk, és a gyerekek a fontosak, a jó hangulat, de itt csendes, magányos ebédem közben újra mérgelődöm! A gondolatok, a kérdések jönnek-mennek! Szinte naponta találkozom ilyen és hasonló reakciókkal, még közvetlen környezetemben is.

A visszatérő kérdés, ami megfogalmazódik bennem: miért?

Vajon ezek a fiatalok, felnőttek milyen körülmények között élnek, éltek, szüleik, családjuk, környezetük hogyan befolyásolta identitásukat, véleményüket, személyiségüket? Mitől, kitől, miért váltak, lettek ilyenné? Hány évesen találkoztak családjukban, rokonságukban alkoholizmussal, gyógyszerfüggőséggel, erőszakos apával, mártír, gyenge anyával, akaratos, uralkodó, uralkodó mássággal – emberrel? Vajon melyik másságot nem tudják elfogadni, feldolgozni, és ők maguk milyen mássággal élnek?

Na és lesz-e lehetőségük arra, hogy változhasson, változzon hozzáállásuk másokhoz, önmagukhoz, és ha igen, vajon milyen áron? Hirtelen magamnak szegezem a kérdést: és te? Csapdát állítottam magamnak, és emelt fővel, igazam teljes tudatával bele is sétáltam! Magamban a pulykaméreggel rövid időre olyanná váltam, mint az a fiatal lány az étteremben.

Ott és akkor kellett volna józan ésszel gondolkodnom! Nem ítélni, de nem is védeni, csak más szemmel nézni, átgondolni, érteni – de nem megérteni – ezt a viselkedést, reakciót, és nem belesétálni a kelepécebe!

Mikor már azt hiszem, valamit megértettem, megtanultam, ki-nevet ez a nagybetűs élet, újra és újra feladja ugyanazt a leckét! Nem vizsgál az a tudat sem, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki – még ha jogos is a felháborodás – de első körben ítélt, ítélkezik, csak utána gondolkodik! Nem akarom, de hányszor felejttem el még: tükröt állítottunk egymásnak, és minden nap, minden helyzetben egymást tanítjuk emberré válni!

Kívánok mindannyiunknak ehhez a nem egyszerű feladathoz erőt, türelmet, önmagunk és mások iránt érzett szeretetet!

Bodnár Erika

A Csökmei Kör nyári konferenciáján voltunk

Valószínűleg utoljára rendeztük meg a Csökmei Kör nyári konferenciáját. Úgy döntött a tagság, hogy húsz év után inkább több egynapos konferenciát tartunk az eddigi 3 napos, illetve az idei 2 napos helyett. Megint el kellett búcsúznunk több tagtársunktól, többen pedig öregség, betegség miatt nem tudtak eljönni.

Az augusztus 20-21-én Pécelen a Bárkában megtartott konferencia témája nagyon érdekes volt. A mai magyar ifjúság problémáit jártuk körül szakavatott előadók segítségével. Dr. Földi Rita Szenvedélybetegség: a társadalom körtünete címmel tartott nagyon értékes előadást. Morális értékválságban van a társadalom. A családok széthullóban, a fiatalok magukra maradtak. Sokszor a drog, az alkohol jelenteli számukra a kiutat, miközben maguk is tudják, hogy nem ez a megoldás. A baj sokszor már az óvodai szocializációval kezdődik. Folytatódik az iskolában, ahol nem sikk tisztelni a tanárokat. A nevelés, mint olyan a legtöbb helyen kiszorult az iskolából, viszont ha valami nem tetszik, majd jön a szülő és „rendet tesz”.

Nagy baj volt az egészséges autoritás elvetése. A gyerekeknek, ifjúnak szüksége van példaképekre, tekintélyekre – úgy élőkre, maiakra, mint régiekre. Nagy baj a nemi identitás megtámadása is. Több olyan fiatalról hallottam, aki „brahiból” próbálta ki a másságot, aztán több évre benne maradt, holott nem volt valódi homoszexuális.

A megoldás a jó gyermek- és ifjúsági közösségek szélesebb körű elterjedése lenne. Cserkész- és gyülekezeti táborok, közösségek résztvevői nem törik össze részegen a buszmegállókat, padokat, játszótereket. Megtanulják, hol a helyük a világban, keresik is a feladataikat, kihívásait-hivatásukat.

Második előadónk Dr. Bauer Béla volt. Ő a szociológus szemével látja – és látatja – az ifjúság és rajtuk keresztül a magyarság problémáját. Fogy a magyar – ennek az okait boncolgattuk. Félő, hogy már az utolsó utáni pillanatban vagyunk. Itt sokkal könnyebb volt a grafikonokat bemutatni, mint a megoldást megtalálni.

Dr. Tóth Istvánné a gyermekek érzelmi

nevelésének szintjéről beszélt. Nagyon érdekesen, nagyon sok példával mutatta be, mennyire elsivárosodott a gyermekek érzelmi nevelése. A szülők dolgoznak, fáradtan látnak az otthoni teendőkhöz, a gyermeküket sokszor a média neveli. Sokszor arra sincs energiájuk, hogy ellenőrizzék, mit néz a gyerek. (Vagy együtt nézik az x-edik valóság show-t.)

Dr. Paksi Borbála a fiatalok droghasztnálatának szociológiai felmérését mutatta be nekünk, míg

Dr. Ollé János: Híd vagy szakadék a generációk között az internet? – kérdéseit boncolgatta.

Természetesen minden előadást vita követett.

Sajnos egyre kevesebb pedagógus kezdi körünkől Karácsony Sándor szellemében az új tanévet. Egyre több köztünk a nyugdíjas. A gondolatokat megpróbáljuk tovább adni tanítványainknak, gyerekeinknek, unokáinknak. Talán a Kedves Olvasó is talál megszívlelendőt rövid beszámolómban.

Ladjánszki Veronika

Építsünk Isaszegen!

Az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház 10 éves történetének krónikája. Köszönet Isaszegnek!

Pécel, 2001. július

Döntött a Képviselő-testület, hogy az ESE melletti üres területet 30 millió forintért adná el, az ESE szociális és rehabilitációs központ felépítésére.

Isaszeg, 2001. július

Most már tényleg nem érdemes próbálkozni Pécelen az építéssel. A „Nagy példakép”, példája? Isaszeg polgármester asszonya egyszer azt mondta: Te Mari, ha az ESE-t Isaszegen építitek fel! Egy hét múlva küldöttség jött Isaszegről az ESE-be. Az isaszegi Népjóléti Bizottság határozata a látogatás napján megszületett: javasolják 1 hektár terület ingyenes átadását az ESE-nek.

2001. augusztus 8. területszemle Isaszegen

Állunk egy sok hektáros enyhe lejtős üres terület alján Isaszegen. Parlag. Felülről erdő övezi. Jobbra 2-300 méterre a most még működő szemétbánya. Balra a cigánysor hol módos, hol szegényes házai. Előtte aszfaltút húzódik. A domb tetején, a cigánysor felett gyönyörű házak, amelyet Isaszeg Rózsadombjának neveznek.

Megnézzük a szemétbányát is. Ha kész lesz a térségi hulladéklerakó, a terület rekultiválásra kerül. Közel a falu, vagy majd a városközpont. A közművek teljes körűen kiépítettek. A buszforduló 5 perc gyalog. A táj szépségében körvonalazódik az Isaszegi Segítő Ház épülete. Seholy sincs árnyék, a Nap erejére nagy szükségünk lesz.

Isaszeg, Öreghegy, 2001. augusztus 8.

Úgy illik, hogy az Isaszegi ESE Szociális és Foglalkoztató Központ beruházási koncepciója, vázlattevé Isaszegen íródjon.

Papír, ceruza van, számológép is. Az elvi engedélyezési tervdokumentációhoz szükséges vázlatok még aznap este Várady Istvánnál vannak, és a reménybeli kivitelezőnél, Csávás Ferencnél.

Üdv a demokráciának! Isaszeg Magyarországon van!

Isaszeg, 2001. augusztus 23. Rendkívüli Képviselő-testületi ülés

Isaszeg Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete 12 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül 1 hektár területet ad 100 forint vételáron az Egymást Segítő Egyesületnek tulajdonba, egy isaszegi ESE Szociális és Foglalkoztató Központ megépítéséhez. A belterületbe vonáshoz szükséges költségeket az Önkormányzat átvállalja. Az ingatlanra elidegenítési tilalmat és elővásárlási jogot az Önkormányzat fenntart. A Népjóléti Bizottság elnök asszonya 100 ezer forintot ajánlott fel a telekalakítás költségeihez.

Isaszeg Európában van!

Isaszeg, 2001. augusztus 25. Öregtemplom

Az Isaszegi Művészeti Napok exkluzív komolyzenei hangversenyén az Öregtemplomban Pitti Katalin megköszönte a polgármester asszonynak és az isaszegieknek, hogy területet adtak a péceli ESE-nek. Pitti Katalin az Ave Mariat énekelte. Pitti Katalin az Ave Mariat énekelte. Pitti Katalin az Ave Mariat énekelte. Ámen.

Némethy Mária írása megjelent az ESE Híradó 2001. szeptemberi számában.

Isaszeg Képviselő-testületének 2001. augusztus 23-i határozata

Részlet a „Húsz év az egymást segítéshben” címú kiadványból

Elgondolkodtató, mi lett volna, ha az Egyesület Pécelen kap területet az önkormányzattól a rehabilitációs központ megépítésére, és ez a csodálatos épületegyüttes itt, az Apáca-hegy lábánál díszítené Pécel városát.

Így vall erről Némethy Mária:

„Nem tudom. Nyilván egyszerűbb lenne ma a működésünk, és gazdaságosabb is. De minden kényszerűség, kihívás, lehetőség is egyben. Megmozgatta Isaszeget a terv, az építés. 2001 novemberében az isaszegi Nagyteplomban Pitti Katalin jótékonyági koncertet adott a Segítő Ház felépítéséért. Soha ennyi adományozót nem vonzott a jótékonyági koncert, nyolcszáz ezer forint gyűlt össze. Bizalommal fogadtak minket az isaszegiek és ez inspiráló volt. Például az avató ünnepségen – anélkül, hogy kértük volna – dr. Tóthné Pásztor Vera polgármester asszony – testületi döntéssel – még egy hektár területet adott az ESE-álmok megvalósításához. Ez egy olyan szép gesztus volt, amelyet sohasem tudok elfelejteni.”

Az isaszegi Segítő Ház alapkövetétele

Alapkövetétel

Isaszeg, 2001. szeptember 20.

Az idő múlik nap nap után, és mindegyik kicsit más. A szeptember 20-i csütörtök nagyon más volt. A borongós, őszi hangulat után kisütött a nap ezen a reggelen. Persze nemcsak az isaszegi napsütésnek, hanem a délután kettő órakor elkezdődött Nap u. 2. szám alatti bensőséges ünnepi műsornak, az Alemany Erzsébet Segítő Ház alapkövetésének is köszönhetjük a melegséget.

Az alapkövet Pitti Katalin, a Csilla von Boeselager Stiftnok Osteuropa Hilfe alapítvány észak-magyarországi referense helyezte el. Benne az utókor számára Alemany Erzsébet asszony legkedvesebb virága, a sárga rózsa, legkedvesebb verse (Petőfi Sándor: Egy gondolat bánt engemet), valamint kézirása és az Alemany család megáldott címere. És belekerült valamennyi jelenlévő aláírása, mellyel az épülő falak közé önzetlenséget, szeretetet, békét kérnek. És Pitti Katalin elénekelt az Ave Mariat.

Az Alemany Erzsébet Segítő Ház alapkövét megáldotta Gulyka József esperes, címzetes prepost és Bajusz Árpád nagytiszteletű református lelkész.

Apróné Orosz Margit

(Részlet az ESE Híradó 2001. októberi számában megjelent írásból.)

Isaszeg – Pécel

(Dr. Tóthné Pacs Vera polgármester asszonnyal készült interjú részlete)

– *Az igazságok kimondása nem hoz békét, sem az emberben, sem a környezetében. Annyiféle szempont, összetett érdekek között a béke ad lehetőséget az építésre, az alkotásra. Erre az idők múlása is megtanít. Nagyon jó érzés volt számunkra, hogy az isaszegi Képviselő-testület egyhangúan adományozta az ESE-nek az egy hektár területet az Alemany Erzsébet Segítő Ház felépítésére. Segítőkézséget és befogadást érzünk Isaszegen.*

– Nem volt nehéz a meggyőzés, hiszen meglátogattuk a péceli ESE intézményét. Segíteni kell a települést építőket, akár családi házat, akár iskolát, akár múzeumot, akár szociális központot építenek. Ha arra gondolok, mit jelent majd Isaszegnek a szociális gondozás, az otthon megépülése, a foglalkoztatás – épp a leghátrányosabb helyzetű emberek részére – örömet érzek, hogy itt építitek. Bízom benne, hogy sikerül. Hadd kérdezzenek vissza, mennyi pénzetek van a több százmilliós beruházáshoz?

– *A szokásoshoz képest rengeteg. Amikor 1991-ben belekezdünk a péceli ESE házba, 37.000 forintunk volt. A tervezett épület 20 milliós volt, akkori áron. 8 év alatt lett kész a már 2.000 m²-es épület.*

Most 22.950.000 forintot nyertünk az OFA-tól, amit itt költünk

el Isaszegen az első ütemhez. Persze a Csávás Épszer nélkül nem tudnánk felépíteni. Ez óriási pénznek számít az 1991-es kezdethez képest. Nagyon sok pályázatot kell beadnunk. De Isaszeg Önkormányzatának együttműködése, támogató hozzáállása, és a kapott ingatlan minden pályázat esélyét többszöröseire növeli. Én ezt országosan is jelentős, példaértékű együttműködésnek érzem. Lehet, hogy nagy szavakat használok, de ez az összefogás európai léptékű modell, hiszen egy civil szervezet és az önkormányzat ilyen mértékű együttműködése még szokatlan Magyarországon. Isten áldása legyen Isaszegen!

Némethy Mária

(Az interjú teljes szövege az ESE Híradó 2001. októberi számában olvasható.)

Pitti Katalin átadja az ESE Teréz anya-díjat Dr. Tóthné Pacs Vera polgármesternek

Az Alemany Erzsébet Segítő Ház avató ünnepe

Dr. Tóthné Pacs Vera beszéde 2002. március 15-én Isaszegen

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Isaszeg Nagyközség Önkormányzata nevében sok szeretettel köszöntöm kedves vendégeinket, lakóhelyünk polgárait az Alemany Erzsébet Segítő Ház Szociális Központjának ünnepélyes avatásán. Engedjék meg, hogy külön köszöntsem dr. Alemany Erzsébetet, e szép foglalkoztató központ névadóját, és Némethy Máriát, az Egymást Segítő Egyesület elnökét, e ház megáldóját.

2001. július 30-án született meg az ötlet, hogy Isaszegen is létesüljön olyan Segítő Ház, amely a nagyon beteg idősöknek, sérülteknek, egészségkárosodottaknak, munkanélkülieknek nyújt élethelyzetüket jobbitó gondoskodást és munkahelyet. Az elképzelések és tervek szerint 2003-ig valósul meg községünkben is egy integrált szociális és foglalkoztató központ. A most felavatandó első, 900 m² alapterületű Szociális Foglalkoztató és Lakóotthon 193 nap alatt épült meg. A Segítő Házzal kapcsolatos álmokat konkrét tettek követték. Az emberi összefogásnak megett az eredménye. A Lakóotthon felépítése egymás támogatását, az emberi összetartozást is szimbolizálja. Bármilyen eldurrult, valódi értékek nélküli világban is élünk, a gyengék és elesettek iránti segítőkészség, a jóság továbbra is bennünk van. A jó célokért az emberek továbbra is hajlandók tevékenykedni, az „aggódás, amely a közeli és távoli szenvedések miatt eltölt bennünket – írja Albert Schweizer –, nem összeegyeyztethetetlen, és felkeltik az emberszeretet szellemét”.

Meggyőződésem, hogy a szeretet, a jóság minden erőnél és mindenféle erőszaknál, gyűlölködésnél erősebb. Az egymás segítése hat az emberek szívére és értelmére, hat az emberi közömbösség leküzdésére. Az összefogással felépített Segítő Ház a megértés, a békesség hangulatát idézi fel bennünk. Felelősek

vagyunk egymásért, és azért, hogy a rászoruló is valódi otthon leljenek. Az embertársainkkal való együttérzés és törődés nemcsak a rászorulókra árad ki, hanem visszahat ránk is.

Dr. Alemany Erzsébet élete, munkássága jól példázza azt, amikor az ember nem kötelességből, hanem belső ösztönzésből fakadóan tevékenykedik embertársaiért. A mai világnak főleg olyan emberek hiányoznak – egy gondolkodó szavaival –: „akik mások hiányaival törődnek”. A másokkal való törődés lehetősége mindnyájunknak adott, mivel szívünkben hordozzuk a jót.

Elérkezett a nap, amely Isaszeg történelmében ünnepként említhető, hisz ilyen jellegű intézmény kapuit megnyitni nem mindennapi esemény. Csodálattal tölt el, hogy mindez Isaszegen történhetett meg, az isaszegi állampolgárok megsegítésére, foglalkoztatására.

Az önkormányzat képviselő-testülete egy emberként állt a szociális foglalkoztató Isaszegen történő felépítése mellé. Ez nem egyszerű munkahelyteremtés. Ez az intézmény csökkent munkaképességű emberek, mozgáskorlátozottak és a kisebbség bizonyos rétegeinek adja vissza emberi tartását, méltóságát, az aktív társadalomba történő beépülését azzal a lehetőséggel, hogy itt munkát vállalhatnak.

2002. március 15. – Dr. Alemany Erzsébet felavatja a Segítő Ház első épületét

Úgy érzem, kitárult a világ, ez az út a jövő, és ebben nagyon sokan segítettek. Tisztelettel megköszönöm a segítőknek anyagi és erkölcsi támogatását, külön kiemelném:

- Dr. Alemany Erzsébet
 - Bernd Kleespies, a Máltai Szeretetszolgálat jösszgrundi csoportja
 - Pest Megyei területfejlesztési Tanács
 - Isaszeg Nagyközség Önkormányzata
 - Csávás Épszer Kft.
 - Pitti Katalin
 - Szociális és Családügyi Minisztérium
 - Országos Foglalkoztatási Közalapítvány
 - Várady István
 - Csilla von Boeselager Stiftung Osteuropa Hilfe
 - Dunaferr Rt.
 - Korall Csempe Kft.
 - Velux Magyarország Kft.
 - Csepi Lajos
 - Metall-Mix Kft.
 - KNEIPP-Sanatorium
 - „Marianum” Priorin Maria Stela
 - Hermann Dapper und Söhne GrnbH.
 - Fabricius Klinik GmbH Priorin Gabriel.
- Köszönetünk és tiszteletünk a téglajegy vásárlóknak és mind-

azoknak, akik valamilyen formában segítettek e ház megvalósulását, de nevük nem hangzott el.

Alemany Erzsébet az egyik vele készített interjúban többek között azt mondta: „A szegényekről, a betegekről, a kisebbségről gondoskodni kell. Amikor nekünk, vajdasági magyaroknak megkülönböztetésben volt részünk, lelkünkben erőt adott a magyarság tudata, az, hogy van egy országunk, ahová vágyhatunk. Az emberek reményét, álmait nem szabad elfojtani. Nemzeteknek, nemzetiségeknek az összetartozás érzése az Európai Unióban is megtartó erő.” Arra kérem Önöket, hogy ezt a szép és igaz vallomást vigyék haza ajándékként.

Ma országSZerte megemlékezünk nagy nemzeti ünnepünkről, 1848. március 15-ről. Azt hiszem, hogy van szimbolikus üzenete annak, hogy a mai napon avatjuk fel a szociális foglalkoztató és lakóotthont. 1848 példája és az összefogásból felépült foglalkoztató központ azt bizonyítja, hogy nemzeti összefogásból lehet csak távlatos ügy, történelmi fejlemény.

Megköszönöm az ESE alapító elnökének, Némethy Máriának és munkatársainak, hogy ez az együttműködés létrejöhett.

Shakespeare-től idézve: „A gyengét nemcsak fölsegíteni, / De támogatni is kell.”

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Névadó Isaszegen 2002. március 15

A történetek ismétlődve összeérnek, mindig új segítők érkeznek külföldről az ESE-be. 2000-ben ismertük meg személyesen is dr. Alemany Erzsébetet, a vajdasági származású, Bottropban élő orvost, aki Csilla von Boeselager nyomdokain haladva lett az Ost-Europa Hilfe Alapítvány elnökhelyettese. Az ismeretség testvéri barátsággá mélyült.

A névválasztás: érték és példaképválasztás. Dr. Alemany Erzsébet neve európai minta a cselekvő humanizmusban, az igazai társadalmi felelősségvállalásban.

És az új **Segítő Ház felvette Alemany Erzsébet nevét Isaszegen.**

Az ESE isaszegi Segítő Ház első épületének avató ünnepségén:

Dr. Alemany Erzsébet (Csilla von Boeselager Ost Europa Hilfe), Isaszeg Nagyközség Önkormányzata (átvette: Dr. Tóthné Pacs Vera polgármester), **Csávás Ferenc**, a Segítő Házak építője, **Várady István**, az ESE épületek ingyenes tervezője – **vették át a Teréz anya Emlékérmét.**

Részlet a „Húsz év az egymást segítéSben” című kiadványból

2002. november 25.

Ezen a napon nyitottuk meg az épület tetőterében a 8 férőhelyes Lakóotthont értelmi sérült fiatalok részére. Mára ez 10 férőhelyre bővült.

2003. november 26.

Ezen a napon nyitottuk meg a Fogytékosok Nappali Intézményét 30 férőhellyel. Mára ez 42 férőhelyre bővült. Halmozottan sérült gyermekek és fiatalok teljes ellátására, fejlesztésére vállalkoztunk.

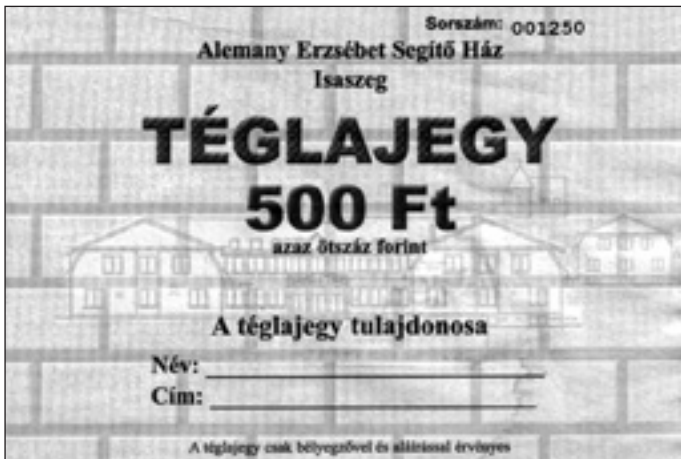
Isaszegi összefogás a Segítő Házért

Az építés erőforrásai hazai és PHARE erőforrásokra „szüksültek”. A legjelentősebb az OFA és PHARE támogatások voltak, de a természetbeni külföldi adományok és a „**téglajegyek**” nélkül lassítani kellett volna az építés iramát.

Az ötszáz forintos téglajegy-vásárlás valódi értéke messze túlnőtt a pénzbeli eredményén (2,7 millió forint), hiszen megmozgatta a helyi társadalmon kívül a külföldi támogatókat is.

Név szerint nehéz lenne a felsorolás, de említessenek meg legalább a „legszorgalmasabb” téglajegy vásárlók:

Bene Béla és Bene Béláné Budapest, Bernd Kleespies és a jossgrundiak, Delacher Kft. Budapest, Dr. Benkovics Gyula Pécel, Dr. Elisabeth Fessl de Alemany és a bottropiak, Dr. Fedák László Budapest, Dr. Göncz Árpád Budapest, Dr. Koiss István Budapest, Dr. Papp Györgyné Budapest, Dr. Varga Attila Budapest, Dr. Vigh L. László Budapest, EPK Kármel Gyülekezet Pécel, Eva és Luis Vincze Calgary, Evangéliumi Pünkösdi Közösség Isaszeg, F.L. Consulting Kft. Budapest, Gizella Nyugdíjas Klub Veszprém, Hernád Rezsóné Budapest, Isaszeg Nagyközség Polgármesteri Hivatala, Józsa Béla Gödöllő, Kaszap és Zalatnai család Pécel, Kerekes Sándorné Budapest, Komarniczki Edit Budapest, Krutsch Zoltán Budapest, Kunczer Livia Budapest, Máhrné Dr. Kazareczky Éva Budapest, Manuta Bt. Pécel, Metall-Mix 2000 Kft. Pécel, Nagy-Hartel Kft. Budapest, Nova Crnja (Magyarcsernye) település és Vajda Tibor polgármester, Nyitott Társadalom Alapítvány Budapest, Papp Ignácné Pécel, Pécel és Vidéke Takarékszövetkezet Pécel, Péc-Is Ker Ktf. Pécel, Pitti Katalin Budapest, Platina Kft. Pécel, Református Egyházközség Isaszeg, Rende Ferencné Pécel, Schneider Mihály Dunaújváros, Szabó Lászlóné Budapest, Várady család Pécel,

A téglajegy, mely megmozgatta a helyi és külföldi adományozókat

2004. június 5. az ESE 15 éves jubileumi napja.

Az épületavató és jubileumi ünnepség egész napos volt. Sok százán jöttek el – bel- és külföldről egyaránt – közösen ünnepelni. Gulyka József címzetes prépost esperes úr és Bajusz Árpád

Hatvani Miklós polgármester meghatva mondott beszédet 2008. augusztus 20-án

nagytiszteletű református lelkész úr áldották meg az épületeket. **Dr. Wolfhard von Boeselager**, az Osteuropa-Hilfe Stiftung elnöke, **Göncz Árpádné**, a Kézenfogva Alapítvány elnöke **vette át a Teréz anya Emlékérmét.**

2004. augusztus 3.

Megkezdte működését a 700 adagra létesített konyházem.

2004. szeptember 2.

Megkezdte működését (17 férőhellyel) a rehabilitációs és ápoló otthon.

2005. április 6-án,

a dicsőséges 1849-es isaszegi csata emléknapján, felavattuk a tetőtéri új 19 férőhelyes ápoló otthont és a liftet.

2006. augusztus 1.

Létrehoztuk a súlyos fogyatékos gyermekek és fiatalok segítésére a Támogató Szolgálatot.

2006. szeptember 1.

Pedagógiai Szakszolgálatunk létesítése, működésének kezdete.

2007. augusztus 20.

Felépítettük és átadtuk az új foglalkoztató és raktárépületet.

2008. augusztus 20.

Isaszeg várossá avatása alkalmából Hatvani Miklós megható ünnepi beszéde után átadtuk a mosoda új épületét, és ápoló otthonunk új, 28 férőhelyes szárnyát. Ezzel a rehabilitációs és ápoló otthonunk 71 férőhelyes lett.

2010. június 5.

Az ESE 21 éves jubileuma alkalmából felavattuk a Sárgarózsa Cukrászdát. A kellemesen berendezett üzletben péceli cukrászok és isaszegi pékmester kiváló termékeit árusítjuk.

2010. szeptember 1.

Megalapítottuk a Pedagógiai Szolgálatunk Fejlesztő iskoláját a tanköteles korú halmozottan fogyatékos fiatalok komplex fejlesztésére.

Összegzés:

10 év építómunkája eredményes volt. Az egy hektár területen felépült 2.820 négyzetméteres épületegyüttes. Ezt összegében 178 millió forint pályázati támogatás (kábé 18 pályázatot kellett megírni, PHARE, HEFOP, OFA és stb.), jelentős külföldi természetbeni adomány, és önkéntes munka tette lehetővé. Jelenleg 98 munkatársunk Isaszegen dolgozik.

Árpádházi Szent Erzsébet domborműve, F. Orosz Sára keramikus művész alkotása díszíti a nagyterem falát. Az első épület földszintjén elkészült a Márványtábla, amelyre felvéstettek a támogatók, adományozók nevei. Örömet idéz az olvasása.

Köszönjük Isaszegnek a szép kezdést, a bizalmat és a segítséget.

Isten áldása legyen Isaszegen!

Némethy Mária

Pécel-Iisalmi öt éve testvérvárosok

„Polgármester Úr! Köszönöm a szívélyes fogadtatást, a vendéglátást és a színes programokat. A szívünkben magunkkal viszünk egy darabka Pécelt és Magyarországot.” Ezekkel a szavakkal búcsúzott el Szöllősi Ferenc polgármestertől Martti Harju, Iisalmi polgármestere 2011. július 11-én a Liszt Ferenc Repülőtéren.

Ahhoz, hogy ezek a mondatok elhangozhassanak hosszú időnek kellett eltelnie.

Pécelen az ESE Híradó olvasói körében is ismert, hogy igen régóta van gyümölcsöző kapcsolata a városnak finn településekkel, intézményekkel és emberekkel, köszönhetően Sebők Pista bácsinak és a Finn-Magyar Baráti Kör áldásos tevékenységének.

A kiállítás megnyitójának közönsége

Ha fel akarnánk sorolni a kapcsolatokat, igen hosszú lenne a lista, hiszen péceli gyerekek, a zeneiskola növendékei, egyházi kórusok, magánemberek több alkalommal jártak Finnországban, és Pécelen is többször megfordultak finnek. Az, hogy nem a korábban megismert települések valamelyikével alakult ki testvérvárosi kapcsolat, az részben a véletlennek, nagyobb mértékben pedig a Baráti Kör tevékenységének köszönhető. Hét évvel ezelőtt a Baráti Kör szervezésében Pécelre érkezett a Martti Harju vezette küldöttség, akik egy konferencián jártak Magyarországon, és nem titkolt céljuk, küldetésük az volt, hogy testvértelepülést találjanak városuknak, Iisalmi-nak. (Itt jegyezném meg, hogy jelenleg 51 magyar településnek van finn partnere.)

Így kezdődtek Pécel kapcsolatai Iisalmival, amelyek a kölcsönös látogatásokon, egyeztetéseken keresztül 2006. július 2-án a „Testvérvárosi megállapodás” aláírásához vezettek.

Az 5 éves évforduló megünneplésére 2011. július 13-án érkezett Iisalmiból Martti Harju polgármester és küldöttsége. Eljött hozzánk Aila Harju, a polgármester úr felesége, Kauko Korolainen, a Városi Tanács és Testület tagja feleségével, Jana Huttunen asszonnyal, valamint Sanna Marin-Kainulainen asszony, a város kulturális titkára.

Nem indult túl jól a látogatás, hiszen három vendégünknek nem érkezett meg a csomagja a Ferihegyre. A kellemetlenségért kárpótolta őket az a szívélyes fogadtatás, gasztronómiai élmény, amelyben Szöllősi Ferenc polgármester és felesége, Anita részesítette őket. Magyaros ízek és vendéglátás, jó hangulat jellemezte a közösen eltöltött estét. Anita húslevesének

és kacsasültjének híre azóta már minden bizonnyal megjárta Iisalmi-t.

A hivatalos tárgyalások a Városházán csütörtökön délelőtt kezdődtek, amelyen péceli részről a polgármesteren kívül részt vett Fazekas Barna alpolgármester, Oláh János úr irodavezető, Tóthné Szentandrassy Csilla, az Oktatási, Vallási, Sport és Kulturális Bizottság elnöke és Ivánkoviczné Polmüller Brigitta, az OVSKB testvérvárosi munkacsoportjának vezetője. A hivatalos megbeszélésen és több hivatalos rendezvényen Jelenikné Fülöp Lenke, a Péceli Finn-Magyar Baráti Kör elnöke tolmácsolt (az angol nyelvű tolmácsolásban és a vendégek kísérésében Lehoczkyné Gyetvai Ágnes és Szabó Zoltán működött közre). A megbeszélésen a küldöttségek áttekintették az elért eredményeket és a továbblépés lehetőségeit. Valószínű, hogy a finnek hagyományos utazási kedve, a finn emberek anyagi helyzete is közrejátszik abban, hogy több finn vendég, intézmény képviselője vagy magánember fordult meg Pécelen, mint amennyi városunkból Iisalmiban. Több alkalommal ellátogattak ide a kinti Baráti Kör képviselői, művészek szerveztek ide kiállítást, iskolák, intézmények képviselői jártak nálunk, és nem utolsósorban az Iisalmi Férfi Kórus és a Lyonesse Klub tagjai.

A Polgármesteri Hivatal munkatársai, a látogatás előkészítésével és megszervezésével megbízott személyek, a baráti kör képviselői igyekeztek a vendégek számára érdekes, színes programokat összeállítani, ami a nagy hőség miatt nem volt egyszerű feladat, főleg a szabadtéri programokat illetően.

Péceli városnézéssel kezdtünk, majd a Club 11 étteremben elköltött finom ebéd után Gödöllőre utaztunk finn barátainkkal. Idegenvezetés mellett nézték meg a Királyi Kastély nevezetességeit, a kastély parkját, majd a főtér épületeinek látványában gyönyörködtek.

Este a Ráday-kastélyban az ECHO finn-magyar képzőművészeti kiállítás megnyitóján vehettek részt a vendégek, sok péceli érdeklődő mellett. Az este érdekességét az adta, hogy a képzőművészeti alkotások április végétől a Magyar Alkotóművészek Házában voltak kiállítva, és egy hónapra érkeztek Pécelre. A kiállító művészek zöme Iisalmiban él és alkot, ez ad lehetőséget arra, hogy péceli művészek szorosabbra fűzzék kapcsolataikat velük. A rendezvényen részt vett Pasi Pöysari úr, Finnország budapesti nagykövetségének minisztertanácsosa, aki munkájából adódóan is elkötelezett híve a testvérvárosi kapcsolatok erősítésének. Érdekes volt látni, hogy finn baráta-

A finn küldöttség és Szöllősi Ferenc

inkban milyen érzéseket váltott ki ismerős művészek alkotásával találkozni. A kiállítás megszervezésében óriási szerepe volt Hajdi Márta asszonynak, a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága létesítményfelelősének és Pannonhalmi Zsuzsa keramikus művésznak. Az estet Kassai József Liszt-díjas zongoraművész játéka tette teljessé. Itt még nem ért véget az első nap programja, a hölgyvendégek a Baráti Kör képviselőivel, valamint Tóthné Szentandrassy Csilla és Ivánkoviczné Polmüller Brigitta társaságában vacsoráztak, és egy felejthetetlen élményekkel teli estét töltöttek el együtt. Az urak programjáról a polgármester úr gondoskodott.

Vendégeink közül többen először jártak Magyarországon, így Budapestet sem látták, külön kérésük volt, ha csak egy rövid időre is, de szeretnének gyönyörködni a látnivalókban. A visszajelzések alapján nem csalódtak, mert a pénteki program a Hősök terén kezdődött, ahol Magyarország történelmének fontos szereplőivel találkozhattak, ha csak a szobrukkal is. Nagyon tetszett a Vajdahunyad vár, később lenyűgözte őket az András

Martti Harju és felesége az lisszalmi táblánál

út épületeinek látványa. A Parlamentben az idegenvezető minden lényeges információt megosztott velük, rengeteg kérdésük volt. Éppen őrsváltás volt a Szent Koronánál, a folyosón összefutottak (természetesen nem véletlenül) Szöllősi Ferenc polgármester úrral, aki éppen egy konferencián tartózkodott az épületben. Egy kis séta a Duna-parton, a Vörösmarty téren és a Váci utcában, és már indulni is kellett ebédelni.

Ebéd után az utolsó budapesti helyszín a Vár volt, a legtöbb nevezetesség megtekintésére jutott idő, gyönyörködhetek a panorámában. Csak ilyen szavakat lehetett hallani „mesés”, „csodálatos”, „gyönyörű”, érzékelt lehetett, hogy valóban lenyűgözte őket a látnivaló.

A hivatalos látogatás utolsó programja a „Gála vacsora” volt a Ráday-kastély dísztermében. A vacsora előtt Tóth Bence és művésztársai részesítették felejthetetlen zenei élményben a vendégeket és a jelenlévőket. Amíg a vacsorához megterítették, a vendégek a Ráday-kastély történetével és nevezetességeivel ismerkedtek. Ezután került sor a „Szándéknyilatkozat” aláírására. Vároaik nevében ebben az okmányban erősítették meg a polgármesterek, hogy a továbbiakban is együtt kívánnak működni. Két rövid mondat a dokumentumból: „A tárgyaló felek megállapodtak abban, hogy az együttműködést folytatni kell, bátrabban kell alapozni” az elért eredményekre és „Fejleszteni szükséges az önkormányzatok, a vállalkozások és vállalkozók, valamint a polgárok egymás közötti kapcsolatát.”

A vacsora igen jó hangulatban telt. Aki ismeri, az tudja, hogy Martti Harju polgármester úr igazi társasági ember, humoránál talán csak csodálatos bariton hangja nagyszerűbb. A Ráday-

kastély dísztermének akusztikája sokat segített abban, hogy gyönyörű énekhangja betöltse a termet, amikor a jelenlévő magyar hölgyeknek egy finn dalt énekelt el.

Köszönjük finn barátainknak, hogy jelenlétükkel igazán ünnepegyessé, meghitté tették a testvérvárosi kapcsolatok ötödik évfordulójának megünneplését, és biztosítottak bennünket arról, hogy a kapcsolatok terén jó úton haladunk, és még rengeteg tartalék van az együttműködés fejlesztése terén. Itt kell megemlíteni, hogy 2012 júniusában lesz a XII. Finn-Magyar Testvérvárosi Konferencia Esztergom testvérvárosában, Espooban, amelyre az 51 magyar várossal együtt Pécel is hivatalos.

A Péceli Robur Expedíció jövő nyáron kiutazik a Londoni Olimpiára. A tőlük megszokott kalandos utazás egyik állomása lenne testvérvárosunk, Iisalmi.

A cikkben többek fontos és hathatós közreműködését már említettem, de ezen túl köszönet illeti Papp Istvánné, Pirooska és Sárga Róbert munkáját, akik hivatali kötelezettségüket messze túlszárnyalva vették ki részüket finn vendégeink programjának előkészítésében és szervezésében.

Kijár a köszönet Füzesi József alpolgármester úrnak is, aki finn barátaink szállítására egy kisbuszt biztosított Juhász Ferenc gépkocsivezetővel, akinek pontosságát, udvariasságát a finn vendégek részéről osztatlan elismerés kísérte.

Együtt ünnepeltünk, most a dolgos hétköznapiak következnek, rajtunk múlik, hogy mit, mennyit valósítunk meg az elhatározott célokból, amely semmiképpen sem lehet sikeres a városban működő civil szervezetek, intézmények, vállalkozások és persze a polgárok támogatása nélkül.

Szabó Zoltán

Meghívó író-olvasó találkozóra

Csernok Attila

Mint patak a sziklák közt című könyvének megjelenése alkalmából **2011. szeptember 23-án (pénteken) 17 órakor az Egymást Segítő Egyesület (ESE) Teréz anya termében (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) szeretettel várjuk az érdeklődőket.**

Csernok Attila **A komáromi pontonhíd, A valóság erejével** című kötetek folytatásaként nemrégiben megjelentette **Mint patak a sziklák közt** című könyvét.

A könyvek megírásával arra vállalkozott, hogy gyógyító párbeszédet kezdeményezzen honfitársaival történelmünk sérelmeiről, sebeiről. Csernok Attila megtette, amit a haza – értésében – megkövetel egy felelős hazafitól. Ludovikát végzett állatorvos őrnagy fiaként nagy utat járt be míg 2008-2011-ben asztalra tette – saját költségén – történelmi vallomásait, gondolatait. Csak úgy. Nem kérte senki, nem volt munkaköri kötelessége sem. Olvasott, olvasott, gondolkodott, kutatta a könyvtárakat, gondolkodott és írt. Magyarországnak. Jobbító szándékkal.

A beszélgetést vezeti Skuczi László, a Ráday Pál Gimnázium történelemtanára.

Rosenberg-Berle Mária festészte

Lapunk főszerkesztője szólt nemrégiben, hogy egy festményt kapott ajándékba az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház, s mikor megmondta, ki az alkotója, igencsak elkerekedett a szemem. Kérdésére, hogy készítenék-e interjút vele, azonnal igent mondtam.

Marika, téged Skribek Máriaként ismernek Isaszegen, ezért így mutatlak be olvasóinknak. Mindketten isaszegi születésűek vagyunk, és mivel a mai napig erősen kötődöm szülőhelyemhez, szívesen hírt adok mindenről, amely a város hírnevét öregbítheti. Férjed, Berle Sanford Rosenberg után felvette a Rosenberg-Berle Maria nevet, alkotásaidat így ismerik a művészetkedvelők emberek. Tudtam, hogy sokoldalú vagy, hisz régebben említetted, hogy énekelni tanulsz, verseket írsz, arról viszont csak most értesültem, hogy festesz is. Mi vagy ki inspirált ezen az úton, mikor kezdődött ez a „vonzalom”?

R.B.M: 2007 karácsonyán kezdődött minden, ebben az időben egy súlyos érzelmi válságon mentem keresztül. Éjszakás nővérként dolgoztam egy budapesti kórház pszichiátriai osztályán, ahol roppant odafigyeléssel kellett végezni a munkánkat. Általában Feri „nővérrel” voltam beosztva, aki az ébrenléti állapot megőrzése érdekében rajzolgatott, festgetett. Sokszor figyeltem eközben, ami valószínűleg idegesítette őt, mert egyszer odalökött egy fekete kartonpapírt azzal a megjegyzéssel, hogy „ne bámulj, Rozsi, csinálj te is valamit!” Nem zavartam tovább, elvonultam, és csináltam „valamit”, fekete alapra fehér irodai javítófestékkel. Próbálkozásom nyomán egy hófehér hattyú született, amint éppen felszállni készül a fehéren tajtékozó habokból. Eltelt néhány óra, amikor „művemmel” odaálltam Feri elé. Őszintén meglepődtem, amikor azt mondta: „tudod, hogy tehetséges vagy? Neked festened kell! Érted? Festened kell!”

Magam is sokszor szerettem volna valami maradandót alkotni, rajzolni, verset írni, főként az édesanyámhoz, de valahogy nem jött össze. Talán egyetlen sikerélményem volt, amikor az íróasztalomon álló fénykép alapján lerajzoltam a fiamat, és kollégáim felismerték őt. Gondolom, a tehetségen túl rengeteg gyakorlás kell hozzá, amíg egy gondolatból, egy látványból kép születik. Nem is beszélve a technika elsajátításáról vagy egy sajátos stílus kialakításáról.

R.B.M: Igen, valóban nagyon sok munka van benne, amíg az ember eljut odáig, hogy értékelhető alkotás kerül ki a kezéből. Nem megy egyik napról a másikra, de van egy régi közmondás, mely szerint „gyakorlat teszi a mestert”. Hát gyakorolok, de nem akarok mesterré válni, ne vegyék szavaimat túlzásnak a kedves olvasók. Nagyon szeretem csinálni, kikapcsol, megnyugtat. Volt,

hogy egy adott pillanat ragadta meg a fantáziámat, volt, hogy egy régebbi emlék. Biztos te is emlékszel Dr. Barabás Gézára, gyerekkorunk doktor bácsijára, nos, az ő rendelőjében volt egy gyönyörű kép, amely egy viharos tengeren hányódó vitorlás hajót ábrázolt. Emlékezetből megfestettem, és képzeld, egy látogatóm felismerte.

Milyen anyagokkal dolgozol?

R.B.M: Csak olajjal és grafitral vászonra, ezekkel lehet igazán maradandót alkotni. Persze én is végigjártam a ranglétrát, mire ez a vélemény kialakult bennem. Kezdetben vízfestékekkel, acríllal, pik krétával dolgoztam, és ma már nagyon bánom, hogy az ebben az időben készült képeimet kidobtam, mert fejlődésem útját könnyebben nyomon tudtam volna követni.

A képgalériára feltett vagy a lakásod falait díszítő képek közül sok kapcsolódik a természethez, különösen a vízhez. Van valamilyen különös oka ennek?

R.B.M: Szeretem a vizet, legyen az patak, folyó, bármi. Hajóútajaimon sokszor gyönyörködhettem a tengerek, óceánok varázslatos látványában. A víz, amely a legfontosabb életető elemünk, sokarcú. Lehet szelíd, lágyan ringató, de válhat egyik pillanatról a másikra romboló, pusztító erővé. Nagyon sokféleképpen ábrázolható. A természet látványa mindig megfog, és addig nem nyugszom, míg meg nem festem. Kivétel a portréfestés, mert azal még hadilábon állok, de az sem maradhat ki az életemből.

Képeid naiv festészeti alkotások. Az interjú előtti felkészülésem során olvastam, hogy ifj. Molnár Ferenc tanítványa vagy. Ki ő, és mit lehet tudni róla?

R.B.M: ifj. Molnár Ferenc, azaz „Feri nővér” szakképzett szociális gondozó és ápoló. Kísérletező kedvű, kreatív fiatalember, képzését tekintve képgrafikus-grafikus. Nagyon ügyes, művei készítésében egy különleges és látványos technikát alkalmaz, amelynek titkát senkinek sem hajlandó elárulni. 2009-ben az isaszegi könyvtárban rendezett kiállításon bemutattuk egyik alkotását, 2010-ben pedig Budapesten a József Attila Művelődési Ház csoportos kiállításán voltak láthatók a művei. Kollégám volt, most már csak így múlt időben, mivel nyugdíjba mentem.

Isaszegen kívül bemutatkoztál-e másutt is, és milyen visszajelzéseket kaptál?

R.B.M: Önálló kiállításom nem volt több, de egy-egy alkotással részt vettem és továbbra is szeretnék részt venni az amatőr művészek nagymarosi kiállításán. Ott mutattam be először egy sgraffito (kaparásos) technikával készült képet, amelyre nagyon pozitív kritikát kaptam. Az isaszegi tárlatlátogatók is elismeréssel nyilatkoztak kiállításom anyagáról, mely külön öröm volt számomra.

Kinek a művei gyakorolták rád a legnagyobb hatást?

R.B.M: Bob Ross amerikai festőművész, művészeti oktatóé. Az általa kifejlesztett technika egy csoda volt! Sajnos már csak múlt időben beszélhetünk róla, mert 1995-ben igen fiatalon meghalt.

A széles ecsetek használatával való „átmosásokat” alkalmazta, amelyekkel percek alatt készítette el előrajzolás nélküli képeit. Amikor fiaméknál tartózkodom Angliában, minden nap reggel 8 és 10 óra között a tévé előtt ülök, és lenyűgözve bámulom a műsorát. Idehaza nagyra tartom Bálványos Huba kortárs festőművész munkásságát.

További terveid?

R.B.M: Újabb és újabb kihívásokat tűztem ki magam elé, többek között más festészeti technikák elsajátítását. Megvalósulásuknak nem lesz akadálya, hiszen friss nyugdíjasként rengeteg időm és energiám lesz rá. Augusztus vége felé Kismarosra utazom, ahol alkotótáborban veszek részt. A festés nekem, mint már beszélgetésünk elején is említettem, orvosság. Az Alemány Erzsébet Segítő Háznak ajándékozott kép az ún. isaszegi Toma malmot ábrázolja az én képzeletemben. Szeretnék egy képet Pécelnek is ajándékozni hálálul azért, amit húgomért és sorstársaiért tesznek nap mint nap. Köszönöm.

En is köszönöm, hogy ilyen sok időt áldoztál rám, örülök, hogy láthattam alkotásaidat, melyekhez gratulálok, és további sikeres művészi munkát kívánok.

Czétényi Sándorné

Megváltozik a lakásfenntartási támogatás

A fűtéstámogatást is az önkormányzatnál kell igényelni

Jelentősen átalakul a lakásfenntartási támogatás 2011. szeptember 1-től. Augusztus 31-ével megszűnik a szociális alapú gázár- és távhő ár-támogatás és beépül a lakásfenntartási támogatásba, az új támogatást a helyi önkormányzatnál kell igényelni. Lakásfenntartási támogatást a fűtéstámogatáson túl többek között lakbérre, albérleti díjra, közös költségre, csatornahasználati díjra, a szemétszállítás költségeire, villanyáram, víz és gázfogyasztás költségeire lehet kérni. Újdonság az eddigi gyakorlathoz képest, hogy a gázzal és távhővel fűtők mellett azok is igénybe vehetik az új lakásfenntartási támogatást, akik fával, olajjal, szénrel vagy más módon fűtenek. A támogatási kérelmeket a helyi önkormányzathoz kell benyújtani, amely jövedelem- és vagyonvizsgálatot végez, és pénzben és/vagy természetben is megállapíthatja a támogatást.

Az új támogatási rendszer lényegesen megemeli a jogosultsági jövedelemhatárt, amelyet a törvény 71.250 Ft-ban, az öregségi nyugdíjminimum 250 százalékában határoz meg (a korábbi 150 százalék helyett).

A lakásfenntartási támogatás rendszerében a jövedelmi jogosultsági feltételek módosítása mellett két új elem is megjelenik: a fogyasztási egység, valamint a vagyonvizsgálat.

A jövedelemszámítás alapja, a jelenlegi egy főre jutó jövedelem helyett, a háztartás fogyasztási szerkezetét jobban kifejező, fogyasztási egységre jutó jövedelem lesz, amely realisabban jeleníti meg az adott háztartás jövedelmi és kiadási viszonyait, hiszen a fogyasztás és a kiadások a háztartás tagjai számának emelkedésével nem egyenes arányban növekednek.

Annak érdekében, hogy a támogatás a korábbinál igazságosabb és hatékonyabb legyen, a lakásfenntartási támogatás feltétele a jövedelem- és vagyonvizsgálat, amelyet a helyi önkormányzat végez el. A támogatást igénylők vagyoni helyzetének vizsgálatával az a cél, hogy kiszűrhetőek legyenek a támogatást nem jogszerűen igénylők, növelve ezáltal az ellátás célzottságát és hatékonyságát.

Pénzben és természetben is nyújtható a támogatás, a törvény értelmében a lakásfenntartási támogatást elsősorban természetben kell nyújtani.

A támogatást elsősorban azokhoz a rendszeres kiadásokhoz kell nyújtani, amelyek megfizetésének elmaradása a kérelmező lakhatását a legnagyobb mértékben veszélyezteti.

A támogatás megosztva is adható: részben készpénz, részben természetbeni támogatás formájában.

Támogatás összege

Háztartás típusa	Egy fogyasztási egységre jutó jövedelem	A régi támogatási rendszerben a támogatás összege	Az új támogatási rendszerben a támogatás várható összege
1 tagú	28.500 Ft	3.600 Ft/hó	3.600 Ft/hó
1 tagú	60.600 Ft	nem volt jogosult	2.500Ft/hó
2 tagú (1 kiskorú)	19.675 Ft	5.500 Ft/hó	5.500 Ft/hó
2 tagú (1 kiskorú)	56.850 Ft	nem volt jogosult	2.500 Ft/hó
4 tagú (2 kiskorú)	32.243 Ft	6.700 Ft/hó	6.100 Ft/hó
4 tagú (2 kiskorú)	54.928 Ft	nem volt jogosult	2.600 Ft/hó
5 tagú (3 kiskorú)	31.964 Ft	7.200 Ft/hó	6.600 Ft/hó
5 tagú (3 kiskorú)	56.821 Ft	nem volt jogosult	2.500 Ft/hó

Szociális, Család- és Ifjúságügyért Felelős Államtitkárság tájékoztatója alapján

Laci bácsi 100 éves

Nem mindennapi ünnepségre gyűltünk össze az ESE Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonában augusztus 12-én.

A megemlékezés tartalmát és célját egy születésnap alapozta meg. Egy születésnap, amely rendkívüli a maga nemében, mert egy kerek és igen nagy számhoz kötődik: száz évhez. Három emberöltő, két világégés, megannyi változás az életben: születések, veszteségek, örömeik és bánatok mind, mind végigkísérték ezt a hosszú életet.

Ebből az alkalomból összegyűlt Pécel város és az otthon apraja-nagyja, meghívott vendégek, rokonok, barátok, lakótársak és munkatársak.

Az ünnepeltet elsőként köszöntötte Szöllösi Attila polgármester úr, aki kedves és közvetlen szavaival megalapozta az ünnepség hangulatát.

Ilyen közvetlen és szeretetteljes hangvételben szólaltak meg a vendégek, rokonok is. Buskó András a XVII. kerületből, a Lengyel Kisebbségi Önkormányzat elnökeként adta át jókívánságait, Brandtner Katalin, Laci bácsi lánya meghatottan köszönte meg a gondoskodást, Szilágyi Béláné, unokahúga és Szentesi Jánosné szomszédasszonya is nagy-nagy szeretettel és tisztelettel emlékezett meg Laci bácsiról, és az új lakóhelyéről, ápoló otthon melegéről. Unokája, Markusz Brandtner az Amerikai Egyesült Államokból jött el az ünnepségre.

A virágok elborították az asztalt, az apró kedves ajándékok mind, mind Laci bácsit köszöntötték. Az otthon minden lakója és dolgozója régóta készült erre a jeles alkalomra: virággal, kedves szóval, ünnepi díszítéssel, a hatalmas tortával, amelyen száz szál gyertya égett.

A hatalmas torta 100 szál gyertyával

Az ünnepség közben és utána is Laci bácsi kedves szavakkal köszöntö meg a kitüntetett figyelmet és megemlékezést.

Isten éltesse, Laci bácsit, és azt kívánjuk, hogy hálás és kedves lénye még sokáig köztünk hirdesse az élet szeretetét és gyönyörű példáját.

Keligerné Nyerges Erika

Rátonyi Pállal együtt énekelt Laci bácsi

Pécel városának tanulóinak megható műsorral köszöntötték az ünnepeltet. Fellépett a városi Ifjúsági Kórus Szilágyiné Zsuzsa vezetésével, Szilágyi Levente zeneiskolás növendékei, a Rút Kiskacska Színjátszó Kör Szajkó Gyula irányításával, Rátonyi Pál előadóművész cimbalom szólóval, Farkas Zoltánné Marika és Szarvas Rebeka verssel, Kozák Istvánné Magdika egyik kedves hozzátartozónk pedig gyönyörű szavalattal.

Laci bácsi életútját két tabló mutatta be: fekete-fehér és színes fényképek elevenítették fel élete szép pillanatait.

Laci bácsi családtagjaival

Szöllösi Attila polgármester köszönti Kandikó Lászlót

Kandikó László rövid életrajza

Kandikó László 1911. augusztus 13-án született az Egyesült Államokban. 1914-ben szüleivel és nővérével hazajöttek Magyarországra, és birtokokat vásároltak. Az első világháború és az édesapa halála miatt nem mentek vissza Amerikába.

Letelepedtek Magyarországon, Kandikó László gyermekkorát Öcsön (Ajka közelében) töltötte. Nagyon megszerette a természetet, az erdőket, mezőket, és szinte szakértőjévé vált a növényeknek, állatoknak, gombáknak, amelyekből később finom ételeket készített.

Később Budapestre (Óbudára) költöztek. A polgári iskola után a kőbányai Dreher Sörgyárban dolgozott a teherportán mint portás.

1936-ban házasodott. Felesége rákoscsabai lakos volt, így került a XVII. kerületbe. Egyetlen gyermekük, Katalin 1945-ben született.

Kandikó László a második világháborúban mütösként szolgált. (Ezt a tudását itthon is kamatoztatta, mert ismerősei mindig őt keresték, ha valami baleset adódott.) A háború végén Ausztriából gyalog tért haza. Hogy nem esett fogságba, azt annak köszönhette, hogy az Egyesült Államokban született.

Hazaérkezése után folytatta polgári életét a kőbányai sörgyárban mint portás, majd a rendészeti osztályon volt előadó. Innen ment nyugdíjba. Kandikó László mindig szívesen járt a földekre, a szőlőbe, amiket feleségével együtt műveltek. Nagyon szeretett a kertben üldögélni és dolgozni. 2010. évi balesetéig ő nyírta a fűvet, gondozta a csaknem 50 éves lilaakácfát, és egyéb kerti munkákat végzett.

2010-ben lett az ESE Baczoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonának lakója.

(Az életrajzot Kandikó László leánya, Brandner Katalin állította össze.)

A szeretet soha el nem fogy

Pécelen az Egymást Segítő Egyesület egyik lakója betöltötte a 100. életévét, erről adott hírt Ivánkovic Zoltán az interneten. Megörültem ennek a pár szónak, mert úgy tudom, már volt egy hölgy lakó, aki 105 évet élt. Az, hogy emberek hosszan és szépen élhetik meg az utolsó éveiket ebben a szegény világban, a legnagyobb csoda, amit megtapasztalhatunk. Több alkalman volt már az ESE otthonában járni, és mindig jól éreztem magam az ott lakók között. Helyükön vannak a dolgok.

Szép környezetben élnek a lakók, kedvük szerint részt vehetnek foglalkozásokon, szabad mozgásuk van. Keresztnevükön szólítják őket. Mindenki ismer mindenkiket, mindenki tud mindenkiről mindent, úgy, mint otthon, egy jól működő családban. Bizalom, szeretet van a lakók között.

Néha látok a TV-ben luxus kivitelű idősök otthonát reklámozni, és akkor arra gondolok, vajon a szépség mellett megkapják-e azt az „otthon érzést”, amit Némethy Mária biztosít munkatársával az ESE-ben? Tudom, Mária számára egyetlen fontos dolog létezik, hogy a lakók és a munkatársak egy családot képez-

zenek, csak azok az emberek maradhatnak az ESE kötelékében akiknek a szívéből „a szeretet soha el nem fogy...”

A szeretet soha el nem fogy – Istennek ezzel az üzenetével találkozunk, ahogyan belépünk az épületbe, ennek az üzenetnek a betartása teszi lehetővé az „otthon érzetet”, mindenkinek. Nemrég beszélgettünk Némethy Máriával és Apróné Orosz Margittal mindenféleről, tőlük hallottam a történetet Laciról, a súlyosan fogyatékos fiatalemberről, aki naponta többször megfordul az ESE-ben, és sokszor próbára teszi a dolgozók türelmét. Amikor már többször kérték, hogy ne tegyen ezt vagy azt, csak annyit mondott a lányoknak: „Jézus szeret téged”. Hát persze, hogy erre minden szív megenyhül, vagy könnybe lábad az ember szeme.

Szeretet nélkül elsorvad az ember, milyen jó annak, aki ezt tudja, és képes szeretetet adni, akkor, amikor a világ ég körülötte. Isten áldása legyen az Egymást Segítő Egyesület minden munkatársán és lakóján.

Maradjatok meg a szeretetben!

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Liszt Ferenc II. rész

Liszt Ferenc a XIX. század egyik legnagyobb zongoraművésze, merészen újító zeneszerző, karmester, zenei író, nagy hatású pedagógus. Magyarország hűséges születőként nyitott volt számos más európai ország kultúrája iránt is, amelyekkel mozgalmas élete során kapcsolatba került, mindenütt jelentősen hozzájárult a zenei kultúra fejlődéséhez.

„Lisztománia”

Virtuóz hangversenykörútjai során Liszt eljutott Európa szinte valamennyi országába, még olyan távoli határpontokra is, mint az írországi Cork, Gibraltár vagy Isztambul. Sikereinek csúcsát a Berlinben 1841 decemberétől 1842 márciusáig adott huszonegy hangverseny jelentette, amelyek valóságos „Lisztomániát”, fékezhetetlen rajongást váltottak ki. A zsúfolt koncertturnék gyakori utazásai során a postakocsiban a néma úti zongorán gyakorolva tartotta karban technikai tudását.

Újra magyar földön

1846 áprilisában Liszt újra Pestre látogatott, ahol ismét lelkesen fogadták. Nyáron szülőfalujában (Doborjánban) járt, majd Sopronban és Kőszegen lépett fel. Soproni koncertje után a már 1840-ben díszpolgárrá választott Lisztet a város táblabírájává nevezték ki és ezüst vezénylőpálcát adományoztak neki.

1846-ban öt pesti fellépéséből Liszt négyszer jótékony célra játszott, május 6-án a Nemzeti Konzervatórium javára. A bevételt báró Eötvös József zeneegyesületi elnökhöz intézett magyar nyelvű alapítványlevéllel adta át, amelyen saját kezűleg írt francia nyelvű fogalmazványa is fennmaradt.

Októberben pedig közel fél éves körútra indult Magyarország és Erdély városaiba. Csaknem húsz koncertet adott, számos baráti meghívásnak is eleget tett.

Az 1846. október 25-re kitűzött pécsi hangversenyről Tyroler metszetének felhasználásával műsoros „Értesítvényt” adtak ki. Rádásként Liszt eljátszotta a Rákóczi induló újabb feldolgozását is.

Az erdélyi városok közül Liszt Kolozsváron töltötte a leghosszabb időt: két teljes hetet, amelynek során négy hangversenyt adott, az elsőt 1846. november 26-án.

Barabás Miklós híres Liszt Ferenc festménye 1847-ben készült, amely ma a Magyar Nemzeti Múzeumban tekinthető meg.

A virtuóz új életet kezd – a weimari évek

Liszt 1847 februárjában Kijevben ismerkedett meg a lengyel származású Carolyne von Sayn- Wittgenstein hercegnével, aki meghívta ukrainai birtokára.

1847 őszén Odesszába és Jelizavetgrádban adott koncertjeivel végleg lezárta zongora-virtuóz pályafutását, hogy Weimarban letelepedve elsősorban a zeneszerzésnek szentelhesse magát. Új társa, Carolyne, aki őszintén hitt Liszt zeneszerzői tehetségében, 1848 tavaszán követte Weimarba.

A szimfonikus zene Liszt weimari karmestersége idején került zeneszerzői munkásságának homlokterébe. Gyakran irodalmi, képzőművészeti alkotások adják az eszmei hátterét az új *programszimfóniáihoz* és *szimfonikus költeményeihez*:

Les Préludes (Az előjátékok) szimfonikus költemény, Dante-szimfónia, Tasso-, Prométheusz-, Mazeppa-, Hungária szimfonikus költemények valamint *Hósi sirató* szimfonikus költemény, amely tiszteletadás a 48-as európai szabadságharcok hősei és mártírjai emlékének.

1856. szeptember 8-án a pesti Nemzeti Színházban Liszt *Les Préludes* és *Hungária* szimfonikus költeményeivel óriási sikert aratott.

1855-ben Liszt megkomponálta első zenekari kíséretes egyházi művét, az *Esztergomi misét*. A bemutató kapcsán 1856-ban

Liszt néma úti zongorája (Liszt Emlékmúzeum)

egy hónapot töltött Magyarországon, ahol izelítőt adott honfitársainak egyteteles zenekari programdarabjaiból, a szimfonikus költeményekből is.

Az Esztergomi mise négykezes zongorakivonatát Mosonyi Mihály készítette el, aki Liszt felkérésére offertóriumot és graduálét is komponált a miséhez. *(folytatjuk)*

Eckhardt Mária, a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont vezetőjének írása nyomán
R. Faragó Zsuzsanna, a péceli Városi Zeneiskola tanára

Liszt Ferenc koncert (1882)

Anekdóták Lisztről

Liszt Ferenc, aki velejéig üzletember volt, a Bechstein márka mellett tette le a voksot.

A zongoragyár minden évben egy vadonatúj, csodaszép zongorát adott át Lisztnek. Liszt meg volt hatva ettől a nagylelkűségtől, és mindig nagyon megköszönte. Nem lehet tudni, rájött-e valaha, hogy a zongorákat a Bechstein gyár a következő évben hatalmas felárral adta el: hiszen írásba adták, hogy Liszt Ferenc tulajdona volt.

Az egyik esten, amit a szentpétervári udvarban adott – ahol mindig nagyon szívesen fogadták –, Miklós cár, aki nem volt nagy zenebarát, szóba elegyedett egy hölgygel, és nem törődve Liszt játékaival, igen hangosan beszélt. Liszt hirtelen abbahagyta a zongorázást, és otthagya a hangszert.

- Miért fejezte be a játékot?
- Amikor az uralkodó beszél, mindenki másnak hallgatnia kell – hangzott a válasz.

Liszt felkereste Rossinit, és vendéglátója szűk szobájában vadul improvizált a kis Pleyel-zongorán. Amikor befejezte, Rossini így szólt:

- A másikat jobban szeretem.
- Melyik másikat? – kérdezte Liszt értetlenül.
- Hát, Haydn káoszát (*A teremtés* című oratóriumból).

Clara Schumann nem kedvelte Lisztet, a műveit üres bravúrnak és csengés-bongásnak tartotta. Viszont, hogy bizonyíthassa, mennyire képes eleget tenni művei technikai követelményeinek, mindig felvett a programjába Liszt átirataiból. Ezzel egyébként nem állt egyedül. Liszt így panaszkodott:

- Az összes nagy francia zongorista, beleértve Saint-Saënsot is, kizárólag az átirataimat játssza. A saját műveimet abszurdnak tartják.

Számomra a zene az első

„Ha lehetne, még most is járnám a világot a Rajkó Zenekarral” – vallja Bangó István, akivel munkásságáról Péceli otthonában beszélgettünk.

- Hogyan kezdődött a Rajkó Zenekarban a primáskarrierje?
- 1971-ben kerültem a Rajkó Zenekarba felvételi útján. Előtte fél évig Berki Bélánál tanultam, aki primás volt a Rajkóban, innen jött az ötlet is.
- Hány évig volt a tagja a zenekarnak?
- 1979-ig voltam a Rajkó Zenekar tagja. Élményekkel teli majdnem tíz év volt. Miután elvittek katonának, áthelyeztek a Néphadsereg Művészegyüttesbe, ahol szintén jó pár évet zenéltem.
- Mik a legszebb emlékei ebből az időszakból?
- Sokat utaztunk külföldre, mondhatom, hogy bejártuk az egész világot. Nagyon sok élménnyel lettem ezáltal gazdagabb.
- Vannak azért még régi ismerősök barátok, akivel összejárnak zenélni?
- Igen, pont most újítottunk, vagyis alakulóban van egy új együttes, amelyben szintén primásként szerepelek. De erről még nem nagyon szeretnék beszélni, kezdeti stádiumban van. Mindenesetre nagyon örülnék, ha újra ilyen közegben dolgozhatnék. Nagyon szeretek muzsikálni!
- Mikor kezdett el hangszereket készíteni?
- Ez igazából hobbinak indult, Böjti Kálmán bácsi javította kezdetben a hangszereimet. Ő beszélt rá, hogy kezdjek el hangszereket készíteni. Sokat segített is nekem ebben.
- Mennyire keresett szakma most a hangszerkészítés, illetve javítás?
- Sajnos semennyire. Volt időszak, amikor nagyon is keresett szakma volt, de ma már inkább egy drága hobbinak nevezném.
- A hangszerkészítést illetően, van valaki a családban, aki tovább viszi ezt a mesterséget?
- A fiamat próbálom okítani, de sokat kell beinvestálni egy hangszer elkészítésébe. Így ez kicsit háttérbe szorult most.
- A festészet mikor lépett az életébe?
- Nincs egy éve, hogy elkezdtem festeni. Tavaly a házassági évfordulónkra festékeket, vásznat és ecsetet kaptam. Az összes képem ezóta készült.
- Kiállítás volt már ezekből a képekből?
- Igen, tavaly ősszel kaptam egy felkérést, itt Pécelen a galériában kiállíthattam a képeimet. Mondhatom, hogy nagyon jó visszajelzéseket kaptam. Több ilyen alkalom, azonban nem volt még.
- Megnézve a képeit észrevettem, hogy nagyobb részben család-

Bangó István

di momentumokat örökölt meg. Melyek azok a témák, amikről még szívesen fest?

- Igen nagy részben a családról készült portréim vannak, hiszen ők a legfontosabbak számomra. Ezen kívül szeretem a természetet is, de számomra elsősorban az fontos, hogy legyen mondanivalója a képemnek, erre mindig törekszem.
- Hogyha rangsorolnia kellene, melyik a legkedvesebb önnek: zenélés primásként, hangszerkészítés vagy a festés, akkor mit mondana?
- Egyértelmű, hogy a zene. Szívesen járnám még most is az országot. Fogalmazhatnék úgy is, hogy ez egy hivatás, amely végigkíséri egy ember életét.
- Oktatni soha nem szeretett volna?
- De, egy időben voltak tanítványaim, ma már nincs erre igény. A fiatalokat nem érdekli már a zenélésnek ez a fajtája. Ennek az oka talán az, hogy hosszú, kemény és kitarító munka eredménye az, hogyha valaki meg tud szólaltatni egy hegedűt úgy, ahogy annak szólania kell.
- Kitől örökölte a tehetségét?
- Az őseim között sok olyan ember volt, aki zenével foglalkozott, nagyapám például. Több mindennel foglalkozott ő is. Zenélt, más által készített és a saját hangszereit is maga javíttatta. Gyermekekoromban sokat barkácsoltam a műhelyében, amíg ő dolgozott. A zenélést valamint a hangszerkészítést is nevezhetném családi örökségnek, amelyet remélem, én is tovább tudok majd adni.

Cseri Katalin

Dorka álma

Nagyon nehéz időszakon ment és megy keresztül Dorka a felvételre való kemény felkészülés, a drukk, az írás- és szóbeli feladatok, az örökös készenlét és készülődés miatt. Egy olyan gimnáziumba jelentkezett, ahol emelt szinten tanulhat angolt. Talán tanítani fog később, vagy ki tudja.

Ha egyszer taníthat, olyan tanárnő lenne, mint Dóra!

Már megint a lovak, amikor az angolról volt szó?

Igen, mert a tanítási módszer a lényeg. Dóra soha nem neveti ki kis tanítványát, ha nem megy valami, soha nem alázza meg, hanem végtelen türelemmel magyaráz, mutogat, bátorít, sokat dicsér, és mindenekelőtt a lovaglás élvezetére „neveli”, ami a világon a legfontosabb. „Élvezd, amit csinálsz, ne akarj senkinek sem megfelelni, a tevékenység szeretete lelkesítsen, élvezd, mint kisgyermek, az önfeledt játékot!” Dorka is hasonlóképpen tanítaná az angolt, hogy növendékei lelkesedjenek érte, szeressék, megértsék, miért is jó egy idegen nyelvet tudni. De hol van ez még? Addig sok víz lefolyik a Dunán. Most csak az örökös idegeskedés járja, a feszültség, hogy felveszik-e, vagy sem.

Az osztályban sok a hamar kimondott s később megbánt indulatos szóáradat. Többen félnek, mi lesz, ha kikerülnek a „nagybetűs életbe”?! Elszakadnak-e régi barátaiktól, megromlanak-e kapcsolatok, és főleg: hogyan fogadják majd a nebulókat az új helyen? Befogadják-e őket, lesznek-e barátságok, esetleg szorosabb kapcsolatok, vagy elszigetelve, magányosan fognak kuporogni a sarokban? Ki tudja? Mégis, reménykedni lehet, de nagy a bizonytalanság.

Dorka és osztálytársai tapasztalták már nem egyszer, hogy egy bensőségesnek látszó barátság ápolása közben kiderült, csupán érdekkapcsolatról volt szó. Mert bármennyire is ragaszkodott Dorka egy bizonyos személyhez (általában látó emberhez), az illető nem akarta ezt a kapcsolatot, csupán érdekből, de amint elváltak útjaik, „leszakadt” Dorkáról, vagy hitegette, ígéretet tett neki, s a kapcsolatoknak vége lett.

Elég az hozzá, hogy ilyen feszültségben teli napok következtek Dorka életében, s egyik nap, amikor lefeküdt, furcsa, zaklatott álma volt.

Dóri hátán lovagolt, de nem a megszokott pályán, hanem a szabadban. Még hallani vélte oktatója hangját: „Gyere erre, itt vagyok!” Dóri el is indult, de az ellenkező irányba, Dorka hiába tett meg minden tőle telhetőt, átmozgatva a szárazakat, irányítva Dórit a megfelelő irányba, a ló megmakacsolta magát, s egyre távolabb vitte lovasát edzőjétől.

– Dorka, erre gyere, ne menj arra!

Mindhiába, oktatója hangját már alig hallotta. Utána Kitti hangját vélte felfedezni majdnem a közelében:

– Hahó, merre csörög a dió?

De ez a hang is elhalt, mert a ló csak vitte egyre messzebb. Ez a furcsa eset megismétlődött Viktor és Laci hangjaival, sőt osztálytársaiéval is.

Aztán valami furcsa dolog történt. Dóra hangját ismét közeledni hallotta, Dórrival meg is indultak a hang irányába. Most nem ellenkezett a ló, de Dóra, mintha szárnyai nőttek volna, ment Dorka elől egyre gyorsabban és gyorsabban. Hiába igyekeztek Dórrival, a hangot nem lehetett utolérni.

– Dóri ü-get!

Hiába, nem tudtak a hanggal versenyezni, a ló nem ugrott be vágatába, mert félt, hogy lovasa lepottyan róla.

A zaklatott álomnak még mindig nem volt vége. Egyszerre Dorka azt érezte, hogy a levegőbe emelkedik, s egy másik ló hátán találja magát.

– Dóri, Dórikám, merre vagy?! – kiabált kétségbeesetten, pedig tudhatta volna, hogy a kiabálás megijeszti a lovakat. A másik ló csak vitte lovasát egyenletes iramban, ügetésben, közepes tempóban, de hogy hová, az rejtély volt a kislány számára. Most nem

tehet egyebet, rá kell bíznia magát az ismeretlen lóra, akit életében soha nem látott!

Hányszor olvasott olyat, hogy a ló hazavitte gazdáját, ha az ittas vagy ha beteg volt! Dorkának fogalma sem volt arról, hol van most, csak a lovában bízhatott.

Dóri eltűnt, csak az idegen ló volt ott, azaz Dorka ott ült a hátán, markolta a nyeregkápát, meg a szárazakat tartotta, s csak mentek, mentek.

– Mi lesz most velem?!

Egyszer csak megállt a ló, horkantott egyet, s Dorka felébredt. A lepedője összegyűrve, ő maga keresztben feküdt az ágyon, kis hája, hogy nem pottyant a földre.

Eltelt egy pár perc, mire rájött, hogy mindez csak egy álom volt. Vajon miért álmodott ennyi butaságot?

Milyen nap is van ma? Csütörtök, s ha csütörtök, akkor lovaglás!

Dóra látta kis lovasán, hogy milyen feszült.

– Kincsem, addig nem ülünk ma lóra, amíg el nem meséled, mi bánt. Mert, tudod, a lovak olyanok, mint a szivacs: ha szomorú vagy, ők is szomorúak lesznek. Ha feszült és ideges vagy, ők is átveszik a hangulatodat. Mi történt veled?

Dorka elmondta, mostanában milyen zűrös napjai vannak, s elbeszélte álmát is.

– Most kinevetsz?

– Soha. Ennek az álomnak komoly mondanivalója van. Félsz attól, hogy elveszítéd azokat, akiket már megszerettél, s félsz a jövőtől. Az ismeretlen ló, aki csak vitt téged valahova, az volt a titokzatos jövő. Az eltávolodó hangok meg a szeretett személyek elvesztésétől való félelem!

Dóra megfogta a kislány kezét, simogatta, majd két kezébe fogta a remegő kis kezét.

– Figyelj ide! Vannak olyan kapcsolatok, amik szilárdak, amik elszakíthatatlanok! Ha tényleg jól érzik az emberek magukat egymás társaságában, a több élmény, kaland ellenére a barátság megmarad! Látod, mi már mennyi mindent csináltunk együtt, s még micsoda lehetőségeink vannak! A mi kapcsolatunk olyan, mint a végtelen kör, nincs vége.

Az új helyen is találsz majd barátokra, csak egy kis idő kérdése! Köthetsz majd olyan ismeretségeket, amelyben a közös tevékenység köt össze benneteket (zenehallgatás vagy együttzenélés, esetleg a lovaglás...), sok minden lehetséges, a lényeg: a közös érdeklődési kör felfedezése, s az, hogy téged is bevonva, együtt tudjátok végezni! A régi barátaid is megmaradnak, ha a kapcsolatok kölcsönös és nem egyoldalú volt!

Egyébként van egy ötletem, hogyan pecsételhetnénk meg a kapcsolatunkat. Kapsz tőlem egy igazi, vasból készült patkót, nekem meg ott van az a kulcstartó, amit karácsonykor adtál nekem. A nehéz időszakokban, ha ezeket kézbe vesszük, eszünkbe juthat a másik!

– Egy igazi patkó? – lelkengett Dorka.

– Igen. Legyen ez egy „olyan cipő”, amellyel bejárod a kitűzött céلودig a rögzös utat, s még szerencsét is hoz, mert egy rendkívül kitartó kislányt ismertem meg benned! Most viszont vár a lovaglás, ló-ra!

Dorka a patkót a kezében szorongatta úton hazafelé. Amikor megérkeztek, egy hivatalos levél várta, egy értesítő.

– Anyu, mi van benne? Olvasd fel, kérek!

– „Örömmel értesítem, hogy felvételt nyert...”

– Hurrá, hurrá, hurrá! Sikerült! Van még fény az alagút túlsó oldalán!

Kezében még ott volt a patkó.

– A bűvös cipő, ami segít a céljaimat elérni, Dóra, köszönöm! Köszönöm biztató szavaidat, mindent köszönök!

Árva Mária

Közmunkások

Nehéz idöket élünk. Húsz éve nem tudom megszokni, hogy nap mint nap látnom kell kiszolgáltatott embereket. Azokra gondolok, akik a napi létfenntartásukat nem tudják megoldani, mert nincs lehetőségük dolgozni. Most ne mondja nekem senki, hogy ha valaki akar, akkor dolgozik, mert ha egyszer is volt munkanélküli, tudhatja, milyen is, hetvenhét helyre elküldeni a pályázatát, amire a legtöbb esetben még választ sem kap. Tegnap este néztem a híreket: utcaseprői állásra százszoros túljelentkezés volt, mert nagyon jó fizetés várható (bruttó 130.000 Ft/hó). A jelentkezők között voltak nyolcosztályos és középiskolai végzettséggel rendelkezők, valamint több mint 20%-a a jelentkezőknek diplomás volt.

Akik sehol nem találnak tartósan munkát, azoknak lehetőségük van két vagy jó esetben négy hónap közmunkára, ami csak négy órás, és havi harmincegynéhány-ezer forint jár érte. Talán akik nem ismerik ezeket az állapotokat, azoknak hihetetlen, hogy az emberek még azért is könyörögnek, hogy lehetőségük legyen közmunkásként dolgozni, mert a segélynél azért mégis több a kereset. Így élnek közöttünk több százezren, és vezető politikusoktól egyre többet hallom, hogy az embereket vissza kell szoktatni a munkára, mert szerintük nem akarnak dolgozni. Azt még nem hallottam, hogy az a többszázezer ember, aki akar dolgozni, ők vajon hova, merre menjenek. Nem elég, hogy sokan kiszorulnak a munkából, de még meg is alázzák őket, szóval mindenért a munkából kiszorult emberek a hibásak.

Egy tavaszi híradásban volt, hogy a közmunkást ellenőrizték a kijelölt helyén, ahol nem találták, mert elment inni. Az ellenőr, közölte a közmunkással, hogy mivel nem volt a helyén, nem kap arra a napra bért. A közmunkás másnap megtámadta a falu polgármesterét.

Augusztus 19-én tizenkét óra után pár perccel Budapest egyik peremkerületében gyalog mentem valahova. Az út mentén köz-

munkások dolgoztak, az egyikük nagyon szomjas lehetett, mert vízért akart menni. Semmi nem volt a környéken, a közelben legalábbis utcai nyomós kút nem. Egy üres flakon volt a kezében, tétovázott, vigye-e a szerszámaikat is, vagy otthagyja, és ha a többiek haladnak a munkával, valaki akár el is lophatja... Ezt magában végigvezette, aztán ledobta a flakont, megfogta a lapátját, és tette a dolgát. Budapesten augusztus 19-én délben több mint 30 fok volt, és útnak engedtek embereket víz nélkül a kánikulában árkot takarítani.

Ember az embertársát meddig alázhatja meg 2011-ben Magyarországon? Hol marad az empátia? Hol marad a józan ész? Hol marad a veszélyérzet?

Nem élhetünk közömbösen, ezt nem tehetjük meg!

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

DEÁKTANYA

Kistarcsai Kulturális Egyesület (KIKE)

2143 Kistarcsa, Bercsényi u. 18. Tel./fax: (36)28/470-926

E-mail: kike@kike.hu

2011. szeptember 1.

Schuminszky Nándor: Úrutazási jubileumok

Az űrhajózás hármadik évfordulója. Öt évtized az űrutazásban. Az űrhajózás napja. Az emberiség űrtitkai. Űrhajósok viselkedése: elfojtott és kimondott vágyak. Bepillantás a magyar űrhajósok életébe.

2011. szeptember 8.

Turner Gábor: A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom

Deklaráltan nem ismerik el a trianoni határokat. Hirdetik a Szent Korona Tant. Működési területük a Kárpát-medence, de távolabbi kapcsolatokkal is rendelkeznek. Saját sajtó és országos rendezvények. Politikai nézeteik.

2011. szeptember 15.

Janzer Frigyes: Egy kortárs szobrász a szobrászatról

A szobrász művészi kifejezésének lehetőségei: érem, kisplasztika, szobor, szobor, szobor. Az anyag: kő, bronz. Figuratív és nonfiguratív ábrázolás. Napjaink szobrászatának irányvonalai. A Simándy-szobor.

2011. szeptember 22.

Sivák Enikő: A gondolat ereje

Hogyan lehet a gondolatunknak teremtő, pusztító, gyógyító és sorsfordító hatása? Az élet körülményeinek fogságában... vagy mégsem? Létezik gyógyítás... vagy mégsem? Kérdések és válaszok a gyógyításról.

2011. szeptember 29.

Cs. Papp Mária: Nigéria, a korrupció melegágya

Az 1960 óta független ország teljesen ki van szolgáltatva a gazdagoknak – a törzsi világ. Sok az olaj, mégis nagy a szegénység, mert ésszerűtlen az irányítás. Kapcsolatok nélkül semmi nem működik. Higiénia. Közlekedés.

A Deáktanya előadásait a Civilház (Széchenyi út 33.) termében tartjuk. A klubestek ideje: csütörtökön este 7-10 óráig. Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra. A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat bárki térítésmentesen látogathatja.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Barátság a Kelettel

„Életünk Hold – sütötte
víz szélében
lebegő tavirózsa.”
Rjókan

zásaim tapasztalatai megtanítottak arra, hogy Keleten minden más. Fogadd el amit ott látsz, élj úgy, ahogy ők. Az öreg Kelet nem siet sehová, kiteljesíti az élet művészetét. Az életet nem el-
tékozzolni, hanem élni kell a szó legnemesebb értelmében. Ne akarj változtatni, hagyd, hogy áramoljon benned az érzés, amit kapsz az emberektől és a természettől. Ne mássz hegycsúcso-
kat, csak fogadd el a hegytől azt, amit a hegy ad. A szegénység-
ből, a piszokból is meríthetsz erőt, csak fel kell ismerned. Lehet,
hogy nem mindenkin tudsz segíteni, de megnyílik előtted egy út,
amely segít megérteni önmagad és a világot. Az egészben semmi
misztikus nincs, a titok egy név: Kőrösi Csoma Sándor. Az ő
példája ad hitet és erőt az útjaimon. Egy életre szóló barátságot
kötöttem Kelettel.

Több mint húsz évvel ezelőtt hirtelen elhatározásból elszántam magamat, hogy egyedül vágok neki a „Felkelő Nap országának”, Japánnak. Japán barátaim kedvessége és a két nép közötti barátság hagyományai megerősítette bennem azt, hogy ide még vissza kell térnem. Ez a visszatérés olyan jól sikerült, hogy az eltelt időszakban 14 alkalommal jártam ott. Egyszer zárandokként a Fudzsjima hegyen, máskor egy zen buddhista kolostorban töltöttem el egy hetet vagy a Japán Alapítvány ösztöndíjasaként a Ráday Pál Gimnáziumból (Magyarországról összesen négy fő utazhatott) vettem részt két felejthetetlen hét emlékezetes programjain. A legtöbbször azonban az aikido nevű japán harcművészet gyakorlásáért tettem meg ezt a hosszú utat. Ezt mestereimnek, a néhai Tamura Tsuneo Szenszeinek és Kobayashi Yasuo Sihannak köszönhetem. A Magyarországi Kobayashi Dojók Egyesületének alapító tagja vagyok és elnökségi tag. Pécelen, a Ráday Pál Gimnáziumban tanítok aikidót is, a Seishin Dojóban. Ennek már 16 éve. Több alkalommal képviseltem Magyarországot és ezen belül Pécelt is különböző rendezvényeken és kétszer aikidó delegációt is vezettem Japánba.

Utoljára februárban jártam a kamik földjén Masuda Szenszei évfordulós ünnepségén. A téli Japán legalább olyan csodálatos, mint nyáron. Ahogy a hó befedi a pagodák tetejét és csillog a napsütésben, valami gyönyörű. Az Arany és Ezüst pagoda szépsége azért különleges, mert az egyikben a csillogás mögött kell észrevenni a rejtett szépséget, a másikban az egyszerűség mö-

Karma, reinkarnáció? Ez az én racionális nyugati neveltetésem szerint nem lehetséges, de keleti uta-

götti harmónia a vonzó. Az edzések mellett olyan helyekre is eljutottam, amelyek az aikido alapítójának életéhez kapcsolódnak. Jártam Ueshiba Morihei Oszenszei szülőhelyén Tanabéban és az aikidó megszületésének városában, Iwamában is. Igyekszem azt megvalósítani amit mestereim hagytak örökségként rám: Egy egész életen át tartó aikidó. Ebben segítenek péceli tanítványaim, az alapító tagok közül Szabó László és Dévai Péter, a jelenlegiek Szabó Noémi, Szaniszló Nikolett, Szélig Ádám, Szélig Krisztián, akik követnek ezen az úton. Az aikidó az egyetemes harmónia útja, amely összhangba hoz a természettel és a másik emberrel, minden aikidós a világon egy nagy családot alkot és segíti egymást.

A fegyelmezett, tiszta Japán után más típusú ázsiai országra vágytam, így bukkantam rá a hallgatag hegyek fából faragott királyságára, Nepálra. A kis himalájai ország koszos, zsúfolt, olyan mint India, csak kicsiben. Megcsodálhattam a Katmandu-völgy palota tereit, hindu és buddhista szentélyeit, a gurkák legendás városát. Eljutottam egészen az indiai határig, Buddha szülőhelyére, Lumbinibe. Zárandokként jártam végig a szent hely kolostorait a tűző napsütésben. Éltem egy teljes napig egy eldugott kis faluban kedves és barátságos emberek között, akik nem beszéltek angolul, de hiányos nepáli nyelvtudásom ellenére a kommunikáció nem okozott gondot. Mintha 80 évet ugrottunk volna vissza az időben, de az emberek összetartóak és egyszerűek voltak a szegényes körülmények ellenére is. A földön ülve kézzel ettünk elemlámpák fényénél, mert az áram aznap este kimaradt. Az istálló alig két méterre volt a szobámtól, a toalett pedig az udvaron, olyan guggolós, a zuhany egy vödör víz képében volt jelen. Nepálon keresztül szerveztem meg dardzsilingi utamat Kőrösi Csoma Sándor sírjához. Megkoszorúztam a nagy magyar tudós emlékművét, a temető gondnoka megkülönböztetett tisztelettel fogadott, amikor megtudta, hogy magyar vagyok. Két alkalommal sikerült eljutnom a Himalája hófödte országába, a rejtelmes Tibetbe. Ünnepe volt számomra, amikor megpillantottam a dalai láma palotáját és nyári lakhelyét. Zárandokként végeztem a Dzsokhang templomnál, néha holdbéli tájakon utaztunk, a hegyeken és a felhőkön kívül nem volt más körülöttünk. Az egyhangúságot csak az imazászlók hangja és a jakok cseenggője törte meg.

Teljesen véletlenül szántam el magam egy thaiföldi útra, de nem a tengerpartra vitt az utam, hanem a pagodák közé. 3000 kilométert utaztam és csodálatos dolgokat tapasztaltam ebben az országban is. A régi királyi városok kielégítették a történelem iránti érdeklődésemet és a sok pagoda között is mindig találtam újdonságot. Ajutthaja és Szukhotai romjai a régmúlt idők eltűnt

dicsőségét tarták elem. Az ébredő sárkány országa, Vietnam is tartogatott számomra meglepetéseket. Hué, a Tiltott császárváros és a császársírok egy-egy gyöngyszemet jelentettek a sárkány pikkelyén, de az igazi szépséget Hoi An japán hídjá jelentette. Megnéztem a vietnámi háború alagútrendszerét és a sajátos

Cao Dai vallás központját. Katolikus, konfucianus, taoista és buddhista eszmék keveredtek egymással. Vietnamból utaztam Kambodzsába, hogy meglátogassam az ősi Angkor romjait.

A haló poraiban is megdöbbentő dzsungelváros úgy érzem, még visszavár. Bajon mosolygó Buddhái mindig másképpen mosolyogtak a páras őserdőben. A romokat átölelő fagyökerek harmóniát teremtettek, de egyben azt is mutatták, hogy az ember soha nem lehet úrrá felette. Törökországban Rákóczi és Kossuth nyomában jártam, sétáltam Rodostóban a Rákóczi úton és Trója romjai között. Nem átlagos turistaként nagyon sok helyen bukkantam magyar emlékekre, amelyeknek nagyon örültem. Nemcsak néztem, de láttam is és ez nagy különbség. Minden emlék, felirat, ami Madzsarisztánhoz kapcsolódott nem maradt rejtve előttem.

A nyáron egy különös országban jártam, ahová bejutni kicsit nehéz, mert védik a turisták özönétől. Bhután, a mennydörgő sárkány országa az utolsó paradicsom a Föld nevű bolygón. Az alig 100 éves királyság fokozatosan indult el a reformok útján, most a cél, a demokrácia kiépítése. Szerintem előbb sikerül nekik mint nekünk, akik 20 év alatt nem tudtunk mit kezdeni vele. Tiszta, rendezett utak, mosolygó emberek mindenütt. Nincs bűnözés és korrupció. Az egy főre jutó nemzeti összboldogság aránya itt a legmagasabb a világon, 90% felett van. Azt hiszem, tőlük kellene tanulni, nem a fejlett Nyugattól. Ősi, keleti gyökereinket kezdjük elfelejteni, a kis pénznek sem tudunk örülni, pedig néhol 20 dollárból élnek egy hónapban és boldogabbak a milliomosoknál. Az állami hivatalnokok számára kötelező a népviselet és a házak is tradicionális stílusban készülnek. Egy TV és rádióadó van, az emberek életéből a népbutító műsorok

kimaradnak. Önkéntesek takarítják a turisták által járt helyeket. Paro főutcája 1985-ben készült el. A királyi család és a politikusok az országért dolgoznak, ami nálunk nem mondható el. Az út maga volt a csoda, pedig csak négy napig tartott. A legszebb a takcangi hegyi kolostor volt a zöldelő hegyek között 3200 méter magasan. Ziháló tüdővel, izzadt testtel, de teljesítettem a kítűzött feladatot, láttam a buddhista tanító és aszkéta Padmaszambhava barlangját és a szerzetesek lakhelyét. A füstölők által körülölelt csendben egy lepke szállt a térdemre és békésen megpihent. Eszembe jutott Szabó Lőrinc verse, a Csuang-ce álma. A kínai filozófus azt álmodta, hogy egy pillangó, de felébredve nem tudta eldönteni, hogy ő a pillangó vagy a pillangó Csuang-ce. A magyar költők fogékonyak Kelet iránt és a magyar nyelv sokszínűsége kitűnő fordításokat eredményez. Az aranyozott tetejű kolostor ékszerként ragyogott az éttermi pihenő kilátójából nézve. Csodálatos maga az ember is, aki pusztán a maga erejéből daruk nélkül több ezer év óta ilyen építményeket képes létrehozni vagy lerombolni.

Ezekre az utakra úgy készülök, hogy először megismerem az ország szokásait, picit elsajátítom a nyelvüket, így sikerül beilleszkednem köztük és más szemmel néznek rám.

Nem idegenként kezelnek, hanem befogadnak maguk közé. A megszerzett tapasztalataimat pedig a történelem tanítása során igyekszem átadni a tanítványaimnak, hogy megismerve más kultúrákat fogadják el őket, hogy a sajátjukat még jobban tudják tisztelni.

Tisztelettel a béke és a harmónia jegyében:

Skuczi László

„Nézz csak előre!
Ha azt látod, mi ott van:
Sosem hibázol.”

Tokusó

Gyógypedagógust keresünk isaszegi intézményünkbe

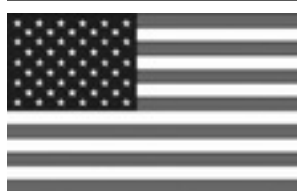
Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) gyógypedagógus munkatársat keres isaszegi Fogyatékosok Nappali Intézményébe. Pályázati feltételek: szakirányú végzettség, szakmai önéletrajz. Előnyt jelent: humán beállítottság, számítógép felhasználói szintű ismerete. További előnyt jelent a földrajzi közelség. Munkavégzés helye: ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház (Isaszeg, Nap u. 2/b.). A pályázat benyújtási határideje: 2011. szeptember 30. Pályakezdők jelentkezését is várjuk. Érdeklődni és jelentkezni lehet Némethy Máriánál az ESE központi címén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) személyesen, a 06-28/454-076 vagy a 06-28/454-077-es telefonszámokon, illetve az ese@vnet.hu e-mail címen. Egyesületünkéről és intézményeinkről részletes információk a www.egymast-segito.hu honlapon található.

Az árpádsávós zászló

Napjainkban egyre több támadás éri egyik legősibb jelképünket, az ún. árpád-sávós zászlót. Sokan a nyilas eszme feléledését látják a használatában, és szándékosan keverik a két jelkép fogalmát. A történészek is párhuzamot vonnak az Árpád-sávós zászló, a Rákóczi-féle hadilobogó és a nyilaskeresztes párt jelképe között. Hisztero-liberális politikusainknak érdekes módon nem szúr szemet a nyilaskeresztes és az amerikai zászló szembetűnő hasonlatossága, pedig ezen az alapon be lehetne tiltatni ez utóbbit is.

A négy zászló között a hasonlóság mindegyike annyi, és nem több, hogy mindegyik tartalmaz vörös és fehér sávokat. Az Árpád-sávós zászló mindig 4 vöröset, 4 fehérrel, Rákóczi zászlaja 4 vöröset, 3 fehérrel, a nyilaskeresztes zászló 5 vöröset, 4 fehérrel, míg az USA zászlaja 7 vöröset és 6 fehér sávot.

Egyesek úgy vélik, hogy a sávok száma

Fent: árpádsávós zászló, alatta: Rákóczi zászlója, 3. kép: nyilas zászló, alul: USA zászló

nem számít, bármennyi lehet, és akár a fehérrel is indulhat, az akkor is Árpád-sávós lesz. Ez a legnagyobb tévedés ezzel a jelképpel kapcsolatban. Rákóczi idejében az

ősi tudás már elfelejtődött, de a Képes Krónika miniatúra még ismerhette a régi törvényeket, szokásokat, mert minden képen következetesen vörössel induló nyolc sávós zászlót festett. Túróczi krónikájában a képek csupán illusztrációk, a nyomdász 3-4 klisével dolgozott, tetszés szerint színezte a képeket. Ebben a krónikában hol vörössel indulnak a sávok, hol fehérrel. Némely képen kilenc sáv van, némelyiken csak hét. További vizsgálódásainkban tehát ez a mű nem mérvadó.

További különbségek a 4 zászló között: Az Árpád-sávós zászló a sávokon kívül nem tartalmaz idegen elemeket, a másik három igen. Az Árpád-sávós zászló mindig 4-4 sávból áll, vörössel kezdődik és fehérrel végződik, a színek nem felcserélhetőek! A másik három zászló sávozása vörössel indul és vörössel zárul. Rákóczi lovassági zászlajában a vörös sávokban a következő felirat olvasható: „Iustam causam Deus non derelinquet” (Isten az igaz ügyet nem hagyja el). Nem tudunk arról, hogy a színek egyéni értelemmel bírnának, a sávok számától és a felirattól eltekintve a felsoroltak közül ez a hadilobogó áll legközelebb a történelmi Árpád-sávós zászlóhoz. A nyilaskeresztes zászlóban az öt vörös sáv értelmezése: parasztság, munkásság, értelmiség, nő-gyermek-ifjú, fegyveres erők. Ebben a jelképben a vörös szín bármilyen más színnel helyettesíthető, semmilyen mély értelemmel nem rendelkezik!

Az Egyesült Államok zászlajában a sávok az eredeti 13 gyarmatot jelképezik, a kék téglalap fehér ötágú csillagai a tagállamokat. Itt sem számítanak tehát a színek, a sávok száma rendelkezik információval.

E rövid bevezető azért volt szükséges, hogy bizonyítsam: Árpád-sávós zászlók alatt senkit nem lőttek a Dunába, a nyilaskeresztes zászló semmilyen tekintetben nem azonos az Árpád-sávós zászlóval. Írásomnak nem célja a zászló történetének ismertetése, csupán a tévhiteket szeretném eloszlatni a sávok jelentésének újfajta értelmezésével.

A történészek európai gyökerűnek gondolják, és az Árpád-ház családi jelképének tartják a sávós zászlót, a laikusok Ázsiában sejtik az eredetét. Úgy gondolom, az utóbiaknak van igazuk, mert Ázsia reguláris hadai már akkor hadijelvények, zászlók alatt tömörültek, mikor Európában még csak legfeljebb fegyveres tömegekről beszélhetünk, nem hadseregekről. Előbb lássuk az európai vonalat. Bertényi Iván történész szerint az Árpád-sávok spanyol, pontosabban ibériai mintákat követnek. Imre király (1196-1204) ugyanis Aragóniából hozatott magának feleséget. Aragónia

zászlaján arany mezőben 4 vörös cölöp látható (azaz a zászló függőleges elrendezésű). A cölöpök és a közöttük lévő arany színű mezők szélessége nem azonos.

Imre király címerpajzsa

„A cölöp olyan függőleges mesteralak, mely a pajzs cölöphelyén helyezkedik el, és a pajzs szélességének 1/3-át, más definíció szerint 2/7-ét foglalja el. Több cölöp esetén ezek az arányok módosulnak.” Bertényi így fogalmaz: „Úgy tetszik, a magyar király sem akart szegyenben maradni mesze földről érkező felesége és annak lovagi kísérete előtt, s a függőleges osztású vörös-arany pajzsmező magyar párjaként a vörös-ezüst sávok vízszintes sorát feltüntető pajzsmezőt választott.” Véleményem szerint az akkor még hatalmas és független Magyar Királyság uralkodója akkor sem maradt volna szegyenben a jobbára vazallus aragón királyság követői előtt, ha történetesen nem rendelkezik saját jelvényekkel.

Aragóniai címer

Az aragóniai párhuzamok, gyökerek bizonygatása számomra erőltetettnek tűnik,

Szent István ezüst dénárja

és óhatatlanul azt a buta, vicces kérdést juttatja eszembe, hogy mi a különbség a villamos meg a létra között. Az égvilágon semmi, hiszen a villamos vízszintesen sárga, a létra pedig függőlegesen hosszú. Elmondhatjuk hát, hogy Imre király címerpajzsa és Aragónia zászlója között annyi a hasonlóság, hogy mindkettő színes. Tény, hogy mai ismereteink szerint a sávok címerpajzson először Imre királynál fordulnak elő, zászlón pedig bizonyíthatóan az 1270-es években tűnnek fel.

Ha nem aragóniai mintára készült a jelvény, mégis honnan származik, honnan származhat? Mit jelentenek a színei? Kik használhatták? Miért válhatott a magyar állam jelképévé? Megválaszolatlan kérdések. Vannak, akik szerint a 4 vörös sáv a bátorságot, a 4 fehér sáv a Kárpát-medence 4 nagy folyóját, van, aki szerint a hazatérő nyolc törzset jelképezik, de ebben éppúgy nincs egyetértés, mint a kialakulásában. Az bizonyosnak tűnik, hogy ezt a jelvényt nem Imre király használta először, hiszen Szent István egyik ezüstpénzének előlapján egy lánzsára tűzött sávozott zászló látható „lancea regis” (a király lánzsája) körfelirattal, és bár értelemszerűen nem lehet színes, mégis az Árpád-sávok egyik korai ábrázolásának kell tartanunk.

Az Árpád-sávok zászlót a történészek első királyaink családi jelvényének mondják, pedig nem az. Erre bizonyíték a Képes Krónika számos illusztrációja. A krónikában időrendi sorrendben először Atilla király egyik csatájában, a cesumori ütközetben a királyi turulos zászló mellett fedezhetjük fel a sávokat egy pajzson. Másodszor Szent István király mellvértjén láthatjuk az Árpád-sávokat, majd később a ménfői csatában (1044) Aba Sámuel kezéből hullik ki az Árpád-sávok zászló. 30 évvel később a mogyoródi csatában Salamon király vezeti a seregeit Árpád-sávok hadilobogó alatt a két Árpád-házi herceg, László és Géza ellen. Ez a kép tán a legfőbb bizonyíték arra, hogy nem családi jelvényről van szó. László és Géza éppúgy Árpád-háziak voltak, mint Salamon király, tehát nekik is e jelvény alatt kellett volna felvonulniuk.

Szerencsénkre a Képes Krónika illusztrátora jobban ismerte nemzete történelmét, mint a modern kor történészei. Miután legyőzték Salamont, és Géza lett a király, a következő képen már Géza kezében van a zászló. Ebben az időben László (a későbbi Szent László) seregeket vezet, de az Árpád-sávok zászló nélkül! Nem király, tehát nem használhatja. Géza után László lett a király, ezt a Képes Krónika illusztrátora az Árpád-sávok pajzs ábrázolásával nyomatékosította. A zászló tehát mindig a király kezében van, és azt jelképezi, hogy a király bírja a nemzet bizalmát.

A felső két (vörös-fehér) sáv messze kinyúlik a zászló törzséből, úgynevezett „sarkányfarkat” képez. Ez mindenképpen ázsiai eredetre utal, de ázsiai eredetre utalnak a színek is. A vörös (és az arany) a Nap színe, a fehér (és az ezüst) a Holdé. Erdély címerében a Nap és a Hold látható (arany-ezüst vagy vörös-fehér), királyaink pénzein szintén ott van a Nap és a Hold. Ez nyilván nem azt jelenti, hogy a két égitest a tulajdonukat képezte. A török zászlóban is ott a Hold, a törökök mégsem gondolják, hogy az csak az övék. Az égitestek királyi jelvényeken történő ábrázolása mindig az uralom égi, Istentől való eredetére utal. Az arany vagy vörös a napvallású népeknél a papság színe, az ezüst vagy fehér a harcosoké. A papi és a harcos rend az uralkodó két legfőbb támasza, ők alkotják a nemzetet. Őket nevezték Keleten „kétszer születettek”-nek, beavatottaknak vagy halhatatlanoknak. A két szín zászlón vagy pajzson történő együttes megjelenítése, ugyanígy a Nap és a Hold együttes ábrázolása a két rend Isten által hitelesített szövetségét jelképezi. Az Árpád-sávok zászlóban az európai típusú feudális királyság létrehozása előtt a táltos rend és a szabad harcosok közösségét, míg Szent Istvántól a keresztény papságot és a nemességet jelenti.

Miért fordul elő mindkét szín négyszer? Azért, mert a négyes szám az ősi, titkos tanokban a teljesség száma (4 évszázad, 4 világtáj, 4 szent állat, 4 szent folyó stb.). A vörös és fehér sávokkal hétszer vágott pajzsot vagy zászlót birtokló személy nem akárki volt. Nem egyszerűen király, hanem minden magyarok királya (a 4-es és a 7-es szent számok).

Az Árpád-sávok jelentőségének csökkenése nagyjából egybeesik az Árpád-ház kihalásával. Ezért is gondolhatták sokan, hogy családi jelvény volt. Mindössze annyi történt, hogy megjelent a történelem színpadán egy új szereplő: a polgárság, a harmadik rend, de ők már nem tartoztak a „beavatottak”, a „kétszer születettek” ősi kasztjaiba. Részt kaptak ugyan a hatalomból, de nem váltak a nemzet részévé. Új rend született, és ezt a rendet már nem tudta megjeleníteni az Árpád-sávok zászló, háttérbe szorult, és idővel szinte már csak

A vesztes ménfői csata (1044)

A mogyoródi ütközet (1074)

László herceg és I. Géza király

Szent László kezében az Árpád-sávok pajzsát jelzi, hogy ő a király

díszítő elemmé vált. Jelentése is a feledés homályába merült, az addig egyedüli uralkodó sávok beolvadtak egy nagy, közös jelképrendszerbe, uralkodói címerekbe, ahol minden korban a királyi hatalom jogfolytonosságát jelentették. A mai magyar állami címerben is ezt jelentik. Azok, akik be akarják tiltatni az Árpád-sávok zászló használatát, jól ismerik a jelentését. Ők nagyon jól tudják, hogy ez a jelkép a magyarság egységét szimbolizálja, és ezt minden módon és minden körülmények között igyekeznek megakadályozni.

Koricsánszky Atilla

Gróf Széchenyi István

a „legnagyobb magyar”

*Néhány hete a televízióban egy érdekes műsorra figyeltem fel. Két hölgy a belvárosi utcákat járva, a nevezetesebb, érdeke-
sebb épületek történetét mesélte el, mutatta be. A történet pe-
dig a pesti utcák fásításának okáról, idejéről és elképzelőjéről
szólt, az első pesti park kialakítását mesélte el. A mindezek-
ben jelentős szerepet játszó gróf Széchenyi István életrajzába
beleolvasva vettem észre, hogy idén szeptemberben a hazáért
legtöbbet tenni akaró gróf születésének 220. évfordulóját ün-
nepeljük.*

*Kissé formabontó lennék, ugyanis Széchenyi munkásságából
én azokat a részleteket kerestem ki, amiket kevésbé ismerünk.
Nekem Széchenyi azon ötletei, felvetései keltették fel az érdek-
lődésem, melyek a köz javát szolgálták volna, ám kevésbé is-
mertek, vagy kevésbé köztudott hogy Széchenyi nevéhez fűződik
azok megvalósulása is.*

Először a televízióból hallott történet:

Az 1830-as évek elején az országgyűlésen is felvetődött egy újabb, a városiasodással együtt járó probléma. A földes pesti utcákon a nyári hőségben, szárazságban hatalmas, a lakosság számára elviselhetetlen porfelhőket kavartak a hintók és lovas kocsik.

Ezen az országgyűlésen vetette fel először Széchenyi gróf a pesti utcák fásításának ötletét. Elképzelése szerint két fasort kellene ültetni. Egy-egy fasort a házakhoz közelebbi sávban, itt közlekedhetnének a gyalogjárók, a középen így kialakult szélesebb úton pedig a kocsikkal közlekedők. A homokos talajt fákkal beültetve megszűnne a fullasztó por az utcákon.

Széchenyi felvetését természetesen ott helyben rögtön elvetették. Am az ötletről tudomást szerzett az elhíresült Új-épület (Neugebaude) területén álló osztrák kaszárnya parancsnoka. Megkereste a gróft, és felajánlotta neki a kaszárnya előtti, gyakorlatázásra használt poros, homokos gyakorlóteret a fásítás kipróbálására.

Virulj-kút

A hajdani sötét történetű Új-épület előtti téren, szintén Széchenyi kezdeményezésére, az „úri egyesület” költségén így hozták létre az *első pesti parkot, akkori nevén a Széchenyi sétányt.*

A pontos részleteket már egy internetes oldalon találtam meg, onnan idézem:

„A VIRULJ!-kút története

1846. március 3-án Széchenyi Istvánné Seilern Crescence ezen a helyen ültette el az első pesti sétátér első platánfáját.

Akúton lévő szöveg a jobban olvashatóság kedvéért: „Míg Széchenyi gróf fáradoz a nagy kezdet valószínűsítése körül, az alatt neje Pesten első fáját ülteti be az új közsétátérnek, melynek alapítója ugyanazon dicséretes magyar, tett és szó embere. Azon pillanatban márc. 3.-kán a grófnő a platánt ezen szóval: VIRULJ! a földbe ültetné, mozsárdurrogások rázták meg a léget s hangos népörömkiáltozás zendült meg. Minden jelenvolt hölgy, magasrangú úgy, mint polgárosztálybeli megöntözték a helyet és nyálábot. A JELENKOR 1846. évi mártiusi számából.” (metropol.hu)

A „VIRULJ-kút” ma is áll és működik a Szabadság téren.

Széchenyi egész életét hazája felvirágztatásának szentelte. Ennek érdekében dolgozott, épített, kezdeményezett, adományozott egész életében.

Megpróbáltam munkássága részleteit kronológiai sorrendbe szedni, különös tekintettel az általam eddig kevésbé ismert részekre.

Gróf Széchenyi István Bécsben született, 1791. szeptember 21-én. Ősei mélyen vallásos katolikusok, a Habsburg-ház politikájának támaszai voltak. Édesapja a Nemzeti Múzeumot alapító Széchenyi Ferenc, édesanyja Festetics Júlia, a keszthelyi Georgikon alapítójának nővére. Gyermekkorában sokat időzött Nagycenken és Sopronban. Apja akarata szerint 17 éves korában már katona. Részt vett a Napóleon elleni háborúban, ki is tüntette magát bátorságával és vakmerőségével. A hosszú, tizenhét éves katonai pályafutása alatti szüneteket önképzésre és utazgatásokra fordította. Rengeteget utazott, bejárta Törökországot, Kelet- és Nyugat-Európát egyaránt. Utazásai közben döbönt el hazája elmaradottságára. Megállapította, hogy történelmi neve súlyos kötelességgel is jár, ezért életcéljául nemzete sorsának előmozdítását tűzte ki. Hazatérve a reformgondolat kezdeményezője és legjelentősebb alakja.

1824-ben ismerkedett meg Seiler Crescence grófnővel, Zichy Károly gróf feleségével, akinek jótékony befolyása, bátorítása végigkísérte életét. Lángoló szerelmének beteljesülésére több mint tíz évet várt, s csak 1836-ban, két évvel Zichy gróf halála után házasodtak össze.

1825-ben a pozsonyi országgyűlés alsóházi ülésének vendégeként tette nagyvonalú felajánlását, mellyel megalapította a **Magyar Tudományos Akadémiát**: „*Ha feláll oly intézet, mely a magyar nyelvet kifejtsé, mely avval segítse elő honosainknak magyar neveltetését, jószágaimnak egyévi jövedelmét feláldozom rá.*” Ezen felajánlás előtt néhány héttel Széchenyi István a Felsőházban – **elsőként - magyarul szólalt fel**, ami korszakalkotó tett volt. A magyar nyelv fontossága élete végéig foglalkoztatta.

1827-ben megalapította a **Nemzeti Kaszinót**. Az 1825-27. évi országgyűlés idején gróf Széchenyi István barátjával, gróf Károlyi Györggyel angol mintára kaszinót alapított. A Pesti Kaszinónak (1830-tól Nemzeti Kaszinó) megalapításakor 46 tagja volt. A „díszes gyülekező hely”-en az előkelő nemesség, az értelmiség legjobb képviselői és a pesti polgárság legtekin-
télyesebb és befolyásosabb szereplői, az irodalmi és szellemi élet kiváló egyéniségei jöttek össze, hogy „egymással barát-
ságos beszélgetések végett találkozzanak”. A Kaszinó gyorsan népszerű lett. Tagjainak száma 1840-re már majdnem elérte a félezeret. Számos magyar és külföldi újságot és folyóiratot járattott, önálló könyvtárral rendelkezett. Ennek alapját maga

Széchenyi vetette meg (338 művel), amelynek köszönhetően a korszak legjelentősebb hazai és külföldi alkotásai voltak hozzáférhetőek (1834-re már 3 ezer darab könyvből állt a gyűjtemény). A politizálás, eszmecsere, társas felolvasások mellett a tagok számára kitűnő kikapcsolódási-szórakozási lehetőséget kínáltak a kaszinó játékkermei, táncmulatságai, zenei estjei és vendéglője.

1828-tól kezdődően jelentek meg könyvei: Lovakrul, Hitel, Világ, Stádium, Pesti Por és Sár, Hunnia, Kelet Népe, Adó és két garas stb.

1831-től kezdve előmozdította a dunai és tiszai gőzhajózást, ehhez saját maga is végighajózott a Dunán és a Tiszán. Ezeknek az utazásoknak a során jött rá, hogy hogyan lehetne a magyar búzát jobban hasznosítani. A Duna–Tisza szabályozását szorgalmazta továbbra is, ugyanis megértette, hogy a megtermelt gabona szállítása a rossz utak miatt lehetetlen.

1935-ben Gróf Széchenyi István kezdeményezésére jött létre az Első Duna-gőzhajózási Társaság, miután az Óbudai-szigetet megszerezte. Itt épült fel Pest első nagyüzeme, az **Óbudai Hajógyár**. Az itt készült első hajót – az Arpád nevű oldalkerekes, fa testű **gőzhajót** – 1836-ban bocsátották vízre.

Széchenyi tervei egy téli kikötő létesítésére is vonatkoztak, mely sajnos nem valósult meg.

1939-ben, a Széchenyi által alapított **Első Pesti Hengermalom Társasággal** kezdődött a korszerű magyar malomipar megteremtése.

Egyik legismertebb, nevéhez legjobban kötődő terve az első,

a két várost összekötő állandó dunai híd, a **Lánchíd** megépítése. Ennek érdekében 1832-ben megalapította a ún. Hídegyletet, mely a híd építésével kapcsolatos problémák megoldására volt hivatott. Az első Duna-híd helyének kijelölésére két hely került szóba. Elsőként a mai Március 15. tér és a Gellérthegy budai rakpartja, a másik a hajdani Rakpiac tér (Ma Roosevelt tér) volt. Az előzőt elvetették, mert bár ott keskenyebb a folyómeder, a két hídfő kiépítésére kevesebb lett volna a hely, a Duna pedig igen sok örvénnyel, sodrással folyik a keskenyebb mederben.

1840. június 20-án elkezdődött a Lánchíd építése a Rakpiac tere és a budai Várhegy alatti tér között. A híd felavatására 1849 őszén került sor.

Bevallom, eddig nem tudtam, hogy Széchenyi a **Várhegy-**

alagút vagy Budavári alagút megépítésében is tevékeny részt vállalt.

A Lánchíd elkészülte után felmerült az igény egy, a hídfőt és a Krisztinavárost összekötő alagút építésére. Hiszen a budai hídfőt csak a Várhegy megkerülésével lehetett megközelíteni. Az alagút építését 1850-ben kezdték el Adam Clark tervei alapján.

A Várhegyet hét és fél hónap leforgása alatt fúrták át 9,5 méter szélesen, és 349,66 méter hosszán. A közepén csupán 7,83 méteres magasság a világítás érdekében a bejáratokig 10,6 méterre nő. Bent ennek ellenére is szükség volt gázlámpákra. Az alagút 1,8 százalékkal, 6,1 métert lejt a Duna felé, ami a vízvezetést megoldja. A 82–100 cm vastag, patkó alakú téglalapotat később csempével borították, a kifejtett követ pedig eladták a dunai rakpart építéséhez. (A pestiek ezért „Pest legnagyobb fürdőszobájaként” emlegették.)

1857. április 30-án a kocsiforgalom számára is megnyitották az alagutat, bár ekkor a kapuzatok még nem voltak készen. Ettől a naptól kezdve minden áthaladónak kellett fizetnie: a gyalogosok egy krajcárt, az egylovas kocsik tulajdonosai három, a kétlovas kocsik tulajdonosai pedig hat krajcárt voltak kötelesek adni a vámszedőnek. Széchenyi gróf minden erejével azon dolgozott, hogy Pest-Buda ikervárosokból BUDAPEST, a magyar nemzet fővárosa legyen, ami halála után meg is valósult, de a gondolat megteremtője és szorgalmazója Széchenyi István volt.

A **Magyar Nemzeti Színház** ügye is foglalkoztatta.

1837. augusztus 22-én nyílt meg Pesten a közadakozásból felépített Pesti Magyar Színház Bajza József igazgatásával. A magyar nyelv pallérozása és az erkölcs nemesítése mellett a színház vezetőinek fő célja volt a magyar dráma felvirágoztatása. A Pesti Magyar Színház, amely az 1840-es országgyűlésen a Nemzeti Színház nevet kapta, otthont adott a zenés műfajoknak is, hiszen a város egyetlen magyar nyelvű színháza volt. Itt játszották a kor sikeres népszínműveit és operaelőadásokat is.

S végül, de nem utolsó sorban az ötlet is Széchenyitől származik, ami számomra a legérdekesebb, a **selyemhernyó-tenyésztés Magyarországon**.

A magyar selyemhernyó-tenyésztés múlt század közepi korszakát olyan személyiségek neve fémjelzi, akik a történelemformáló politikai és gazdasági eseményekben is kimagasló szerepet vállaltak. Széchenyi István, Kossuth Lajos, Wesselényi Miklós, Bezerédj István hívták fel a figyelmet erre a mellékjövélmet biztosító forrásra, melynek megfelelő alapot nyújthat az ország 4/5-én jól termeszthető eperfa. Tevékenységük eredményeként a selyemgubó termelése az 1840-es években csúcspontot ért el Magyarországon (1842-ben 479 tonna).

Politikai pályafutását is Magyarország újjáépítésének szolgálatába állította. Országújító munkája eredményeként nevezte el Kossuth a „legnagyobb magyar”-nak. Később Kossuthal szembekerült, mert Széchenyi hazáját békés úton akarta gazdaggá és szabaddá tenni, Kossuth pedig a forradalom győzelmében hitt. Bécs és a szabad Magyarország közti ellentétet az 1848-as események idején Széchenyi István gyenge idegzete nem bírta elviselni, és 1848 őszén elvonult döblingi magányába, ahol később némely írása következtében rendőri zaklatásoknak volt kitéve. A haza sorsa miatti aggodalma következtében 1860-ban állt meg annak a szívnek a verése, amely egész életén át a magyar hazáért oly lelkesen dobogott. *Az elmúlt hetekben próbáltam elolvasni Széchenyi életéről sok, különböző szempontból készült írást. Úgy gondolom, a fenti adatok elolvasása után az ide legillőbb befejezésként, a maga Széchenyi által mondott szavakat illik leírnom:*

„Sokan azt gondolják Magyarország volt! Én azt szeretem hinni: **LESZ!**”

Csontos Tamásné

Szivák Ágnes:

Pécel a nagyváros vonzásában 8.

Tájépítészeti eszközökkel élhetőbbé lehet tenni Pécelt? Szivák Ágnes diplomamunkájában ezt a kérdést vizsgálta. A Corvinus Egyetem volt hallgatójának munkáját folyóiratunkban szinte teljes egészében közzé tettük. Sajnos terjedelme miatt néhány táblázatot kénytelenek voltunk kihagyni, remélve, hogy ez nem okoz gondot a megállapítások és javaslatok megértésében. Ha valaki mégis szeretné a dolgozatot teljes terjedelmében tanulmányozni, kérjük keresse meg szerkesztőségünket. Bízunk benne, hogy a dolgozatban megfogalmazott javaslatokat hasznosítja majd a település, és Pécel egy olyan város lesz, ahol az emberek környezetüket tisztelve és szeretve, azzal harmóniában élnek. Köszönjük, Ágnes, hogy hozzájárult a közzétételhez.

• A növényzet megfelelő kezelése

A péceli zöldfelületek megfelelő kezelését két intézkedéscsoport segíti. A fenntartási feladatok között kiemelt szerepe van a növények egységes alkalmazásának és a fenntartási feladatok rendszeres elvégzésének, de segíti az előregedett egyedek cseréje is. A település önkormányzata kezdeményezzen együttműködést a növényzet megfelelő ápolása érdekében a lakosokkal (levélgyűjtő zsák, olcsó virág) és a szakközépiskolával is.

Fenntartási feladatok

– Növények egységes alkalmazása:

Leírás: Javaslom az egységes, háromszintű növényzettel történő kialakítást minden zöldfelületi elem esetében.

A leggyakrabban alkalmazott faj a tatárjuhar (*Acer tataricum*) és a jegenyenyár (*Populus nigra 'Italica'*), ezt követik az egyéb juharok (*Acer campestre*, *A. platanoides*), a gömb koronájú virágos kőris (*Fraxinus ornus 'Mecsek'*), a fehér nyár (*Populus alba*), a zselnicemeggy (*Prunus serotina*), a kislevelű hárs (*Tilia cordata*) és a fekete bodza (*Sambucus nigra*).

A nemzetségek közül gyakran javasoltam a juharok (*Acerek*), kőrisek (*Fraxinusok*) és a nyárok (*Populusok*) alkalmazását. A fajok nagy része illeszkedik a meglévő és a természetes társulások egyedeihez. Új fajként javasoltam a kisebb termetű, de szép koronájú kőris (*Fraxinus ornus 'Mecsek'*) alkalmazását Pécel zöldfelületi rendszerében. Meglévő, gyakran alkalmazott faj az akác (*Robinia pseudoacacia*), de ennek visszaszorítását javasolom tájidegen volta miatt (*Schmidt*, 2003).

A cserjéknél a fagyalok (*Ligustrum*), a borbolyák (*Berberis*) és a gyöngyvirágok (*Spirae*) nemzetségének alkalmazását javasolom elsősorban. Ahol nincs cserjeszint, ott gyepesítés, illetve évelők kiültetése célszerű. Ha a zöldsáv mérete engedi, mindhárom szint jelenjen meg.

Felelős: Önkormányzat, kivitelezők, fenntartók

Határidő: Folyamatosan

– Rendszeres fenntartás:

Leírás: Pécelen a zöldfelületek fenntartása elhanyagolt feladat, ami meglátszik a növényzet és a zöldfelületek állapotán is. A zöldfelületek fenntartására önálló, más önkormányzati feladatoktól független gazdasági szervezetet kell létrehozni, amelyet a költségvetésből kell az önkormányzatnak fenntartani és működését finanszírozni. A fenntartási feladatok között szerepeljen a rendszeres öntözés, metszés, növényvédelmi feladatok, növényi hulladékgyűjtés is.

Az egy évben felmerülő fenntartási munkálatokat egy 5 fős munkacsoport el tudja látni. A csoportban legyenek többségben a kertész mérnök végzettségű szakemberek, de legyenek olyanok is, akik értenek a kerti berendezések összeépítéséhez, a bar-kácsolási munkákhoz is.

Felelős: Önkormányzat, fenntartók

Határidő: Folyamatosan

– Előregedett egyedek cseréje:

Leírás: A fentiekben javasolt zöldfelületi fejlesztések végrehajtása után az idővel előregedett egyedek cseréje szükséges. A fasorok egységes képének megőrzése céljából a cseréket minél előbb végre kell hajtani. Legalább kétszer iskolázott egyedekkel történjen a csere, de előnyösebbnek tartom az idősebb példányok alkalmazását. Pécel javát szolgálná, ha önálló kertészetet üzemeltetne, ahol a szükséges fajokat önmaga számára nevelné, illetve a növényi hulladékokat komposztálhatja (ezzel is csökkentve a termelő hulladékot).

Felelős: Fenntartók

Határidő: Folyamatosan

Együttműködés

Pécel életében az együttműködés hiánya mutatkozik a lakosság, az intézmények, illetve a civil szervezetek és az önkormányzat között, ezért e terület is fejlesztésre szorul. Elő kell segíteni az egészséges lakókörnyezet kialakításában a lakosok, helyi szervezetek szerepvállalását is.

– Levélgyűjtő zsák biztosítása a lakosság részére:

Leírás: Jelenleg az önkormányzat nem biztosít összel gyűjtőzsákot a lakosok számára, ezen gyakorlat megváltoztatásával csökkenthető a zöldfelület-fenntartók munkája és a keletkező hulladék mennyisége. Ez a módszer azért is kedvező, mert a tűzgyújtási tilalmat nem szegné meg a lakosság olyan gyakran (*Barótfi*, 2000).

Felelős: Önkormányzat, civil szervezetek

Határidő: Rövidtávú folyamatosan

– Olcsó virág biztosítása a lakosság részére:

Leírás: A település olcsóbban, nagykereskedelmi áron biztosítson a lakosok számára évelőket és egyváriákat, így a gyep-szint színesebbé tétele nem az önkormányzat feladata lenne. A központilag árusított virágok előnye, hogy a településen azonos fajokat alkalmaznak, ezért egységessé válik a kiültetés.

Felelős: Önkormányzat, mezőgazdasági iskola

Határidő: Folyamatosan

– Együttműködés a szakközépiskolával:

Leírás: Pécelen található a Mezőgazdasági Iskola, azonban a település nem használja ki ennek előnyeit, a tanulóknak és a tanároknak rejlő tudást kitűnően hasznosíthatná a település. A szakmai gyakorlatok keretében több zöldfelület-fenntartási munkát is elvégezhetnek az iskola tanulói. A kölcsönösség jegyében az önkormányzat – a tényleges munkadíjnál kevesebbet költve – részesítse anyagi juttatásban a résztvevő tanulókat.

Az iskola környezetvédelmi szemlélete révén meghatározó eleme az önkormányzati kezdeményezéseknek, akcióknak, a lakossági akciók szervezését is segíthetik, de önálló kezdeményezéseket is tehetnek (pl.: hulladékgyűjtő akció szervezése). Az iskola megfelelő bázisa lehet az önálló kertészet kialakításának, mert megvan hozzá a megfelelő területe és tudása. Javasolom, hogy az önkormányzat az iskolát bevonva kezdeményezze a kertészet létrehozását.

Felelős: Önkormányzat, mezőgazdasági iskola

Határidő: Folyamatosan

Önkormányzati feladatok

Az eddig felsorolt intézkedéseket táblázatban foglaltam össze, amelyben az egyes intézkedésekhez önkormányzati feladatokat határoztam meg. Az általam tett javaslatok többsége illeszkedik Pécel területfejlesztési koncepciójához.

Javaslat:

Önkormányzati feladatok és megvalósítási idő rendelése az intézkedésekhez

	Intézkedések	Az önkormányzat feladata							Időrend					
		Jogszabály alkotása	Ellenőrzés, bírságolás	Támogatás nyújtása	Pályázás felsőbb szintekre	Tervezési feladat	Anyagi vonzat	Kivitelezési feladat	Megállapodás, szerződés	Rövid táv	Közép táv	Hosszú táv		
A környezetállapot javítása	Levegő- zaj- és rezgés- védelem	Forgalomirányító berendezések kiépítése			x	x	x			x				
		Sebességkorlátozás betartatása			x			x		x				
		Cross-pálya megszüntetése	x			x	x			x				
	Talaj- védelem	Lejtőmegszakító terepidomok kialakítása	x		x			x	x			x		
		A művelési mód megváltoztatása	x		x			x				x		
		A löszfalak megtámasztása				x		x	x					
	Az élővilág védelme	A löszfalak környezetében az építési előírások sz	x	x							x			
		A védett területek környezetének építési előírásainak szigorítása	x	x							x			
	Vizek védelme	A vízminőség védelme	x	x								x		
		A Csunya-tó medrének alakítása				x	x	x		x		x		
		A Rákos-patak parti sávjának megőrzése	x	x		x						x		
		A láp fokozott védelme	x	x						x		x		
		A szelektív hulladékgyűjtő szigetek gyakoribb ürtése						x		x	x			
		Szelektív hulladékgyűjtő szigetek telepítése	x			x	x	x		x	x			
		Hulladékgyűjtők kihelyezése a temetőben						x	x		x			
Hulladékgyűjtő akciók szervezése							x	x	x	x				
Razziázás, ellenőrzés, bírságolás		x	x							x				
A településszerkezet fejlesztése	Infrastruktúra fejlesztése	Közművesítés				x	x	x		x		x		
		Parkolók kialakítása		x		x	x	x	x			x		
		Árkok karbantartása						x	x		x			
		Árkok kialakítása				x	x		x	x		x		
		Egyirányú forgalom bevezetése	x				x			x	x			
		Egyik oldalon járda, másikon zóldsáv kialakítása				x		x				x		
		Légvezetékek földben vezetése	x			x		x	x	x			x	
		Burkolatok felújítása						x		x	x			
		Utak burkolása				x	x	x		x		x		
		Új utak tervezése	x				x						x	
A beépítés fejlesztése	A beépítés fejlesztése	Családiházak övezetek kialakítása	x				x					x		
		Régi telekméret megtartása	x	x			x					x		
		A Fáy-tanya lakó funkciójának megszüntetése					x					x		
		A temető megóvása a körbeépüléstől	x	x			x					x		
		Tanyák felújítása			x			x		x	x			
		Meglévő terek megóvása	x	x				x	x				x	
		Új terek kialakítása	x			x	x			x			x	
		Új terek kialakítása	x			x	x			x			x	
A zöldfelületi rendszer fejlesztése	Megfelelő zöldfelületi ellátottság kialakítása	Parkok létrehozása	x			x	x	x	x	x		x		
		Közkertek létesítése	x				x	x	x			x		
		Játszóterek létrehozása	x				x	x	x			x		
		Zöldfelületek fejlesztése				x	x	x	x				x	
		Temetők fejlesztése						x	x				x	
		Településszegély kialakítása	x			x	x	x	x	x	x	x		
		Kétoldali fasor telepítése	x			x	x	x	x				x	
		Egyoldali fasor telepítése	x			x	x	x	x				x	
		Fasorok kiegészítése					x	x	x				x	
		Épületek takarása	x	x	x		x	x		x	x	x		
		Mezővédő fásítás	x	x	x			x	x				x	
		Felhagyott szántók gyepesítése	x		x		x	x		x	x			
		Összekötő fasorok telepítése	x			x	x	x	x				x	
		A növényzet megfelelő kezelése	A növényzet megfelelő kezelése	Növények egységes alkalmazása					x					
				Rendszeres fenntartás				x		x	x		x	
				Előregedett egyedek cseréje						x	x			x
				Levélgyűjtő zsák biztosítása a lakosság részére	x	x				x		x	x	
				Olcsó virág biztosítása a lakosság részére						x	x	x		
Együttműködés a szakközépiskolával	x				x		x			x	x			

Jogszabály-alkotói feladatát az önkormányzat könnyen elláthatja, mert nincs anyagi vonzata, ami a leginkább gátolni szokta a megvalósulást. A képviselő testületnek azonban egyet kell értenie az adott témakörben, ez lassíthatja a jogszabály meghozatalát. Több intézkedés megvalósításának is ez az első lépése.

A meghozott jogszabályokat be kell tartatni, ezért fontos az ellenőrzés és a bírságolás, mint szankcionáló eszköz. Az ellenőrzés a vizek megóvását és a beépítés lazaságának megőrzését szolgálja elsősorban.

Az önkormányzat a lakosság és a helyi vállalkozások segítségére támogatásokat nyújthat. A lakosokat érintő jogszabályok betartatását segíti elő a támogatás odaítélése. A támogatás miatt valószínűbb a megvalósulás, ezért ezekben az esetekben nincs szükség szigorú ellenőrzésre, mint a tanyak felújítása esetében is. A lakóparkok, sorházak takarása azért került mégis az ellenőrzési feladatok közé, mert hatása kiemelten jelentős a településképi alakulásában.

A hivatal pályázatokat nyújthat be felsőbb szintekre, amennyiben saját forrásait nem tartja elegendőnek az adott intézkedés megvalósítására. A pályázatok odaítélését konkrét feladatok elvégzéséhez kötik, ezért nehezebb az ehhez kapcsolódó intézkedések megvalósítása. Az ide sorolt intézkedések többsége védelmi jellegű, mint például a löszfalak megtámasztása vagy a patakpart megőrzése. Másik részük pedig fejlesztést, kialakítást takar, ilyen intézkedés az utak burkolása és a fasorok telepítése.

Tervezési feladatot jelent az önkormányzat számára a település jövőbeli szerkezetének alakítása, új létesítmények tervezése, illetve néhány meglévő elem felújítása, fejlesztése. Az intézkedéseknek körülbelül a fele ide sorolható. A családi házas beépítésre való törekvés és az új utak kialakítása egyaránt tervezést igénylő fejlesztési feladat.

Anyagi vonzattal rendelkezik az intézkedések többsége, de főleg azok, amelyeknek a kivitelezése az önkormányzat hatásköre, illetve azok az intézkedések, amelyeket a hivatal szerződés keretében másra ruház át. A kivitelezési feladatok aránya viszonylag kisebb, mivel Pécel sok feladatát szerződéses megbízással idegen vállalattal látatja el. A megállapodások, szerződések előnyösek a város számára, segítik feladatainak ellátásában, de javítják kapcsolatait, szélesítik látókörét is.

Időbeli programozás

Végezetül pedig táblázatban foglaltam össze, hogy az egyes intézkedések elvégzését milyen időtávon belül javaslom megvalósítani.

Rövid időtávnak az 1–3 évet tekintem. Azok az intézkedések kerültek ebbe a csoportba, amelyek csekély anyagi ráfordítást igényelnek, mindenképpen szükséges a végrehajtásuk, vagy jelentősen segítik elérni a fő célt: az életkörülmények javítását Pécelen. Így ebbe a tartományba került a löszfalak megtámasztása, mint sürgős feladat, az épületek takarása, mint az életkörülményeket alapvetően meghatározó intézkedés és a lakosság levegyűjtő zsákkal való ellátása, mint csekélyebb anyagi vonzatú feladat.

Középtávnak a 3–10 éves időszakot tekintem. Az ide sorolt intézkedések jelentősek a szuburbanizáció nyomásának enyhítésében, de több okból (anyagi, jogi, érdekegyeztetési) nehéz a megvalósításuk, ilyen intézkedés a kétoldali fasorok kialakítása, a játszóterek létrehozása és a mezővédő fásítás.

A hosszútávú tervek megvalósítása a 10 évet is meghaladja. Az általam ide sorolt intézkedések egy része folyamatos feladat, amire mindig oda kell figyelni, ilyen a patak partjának megóvása és a családi házas övezetek kialakítása. Másik részük kevésbé jelentős intézkedés, mint amilyen a légvezetékek áthelyezése a földbe. A zöldfelületek fejlesztése azért került ebbe az időtávba, mert több zöldfelület is jelentős felújítást igényel, ami sokáig tartó folyamat, csakúgy, mint az egyoldali fasorok kialakítása.

Első lépésként azokat az intézkedéseket kell elvégezni, ame-

lyek viszonylag kis ráfordítást igényelnek, és hatásuk a közeljövőben látványos eredményt hoz. A lakókörnyezet gyors javulását és az átalakulás pozitív hatásait a helyiek közvetlenül, azonnal érezhetik. A gyors eredmények következtében megnő a lakosok bizalma a település vezetésében, ami a fejlesztés folytatását teszi lehetővé.

Összefoglalás

Úgy érzem, dolgozatommal sikerült megfelelő részletességgel bemutatni az urbanizáció és az agglomerálódás folyamatát, és a budapesti agglomerációban Pécel helyzetét. Kifejtettem az agglomerálódás és a szuburbanizáció hatásait, és ezeket Pécel példáján is érzékeltettem. Bemutattam a településen és kapcsolataiban végbemenő folyamatokat, kiemelve Pécel helyzetét és egyedi adottságait.

Az értékelési munkarész segített az ismeretek rendszerezésében. Megmutatta, hogy a legjelentősebb probléma a kedvezőtlen lakókörnyezet, amelynek legfőbb okai a szuburbanizáció hatásaira vezethetők vissza. A problémák konkretizálásában a konfliktusok összegyűjtése, rendszerezése és átfogó elemzése segített. Az értékelés végezetül is elvezetett céljaim pontos meghatározásához, amelyek alapján a javaslatokat megfogalmaztam.

A javaslati munkarészben ismertettem a további fejlődéshez tett részletes javaslataimat, amelyek segítenek a szuburbanizáció negatív hatásainak elkerülésében. Meghatároztam egy fő irányt, a lakókörnyezet kedvezőbbé tételét, amelyet átfogó és részcelokon keresztül az intézkedések segítenek elérni. A dolgozat végén az intézkedéseket besoroltam az önkormányzatra vonatkozó feladatok és a megvalósítás ideje szerint.

Úgy érzem, éppen a legmegfelelőbb időpontban készítettem el diplomamunkámat, mert jelenleg sok folyamat, változás megy végbe a település életében. A folyamatok előnyeit így hasznosíthatja a település, hátrányait viszont kiküszöbölheti, megelőzheti. Véleményem szerint javaslataim megvalósulása esetén Pécel nem lesz többé alvóváros, és kedvezőbb lakókörnyezetet nyújt a helyiek számára.

A magam elé kitűzött célt, mely szerint feladatom a szuburbanizációs folyamatok negatív hatásainak tájépitészeti eszközökkel történő enyhítése, megítélésem szerint elértem. Amennyiben Pécel megfogadja és hasznosítja javaslataimat, egy élhetőbb, megfelelő lakókörnyezetet biztosító településsé válik, amely minta lehet más, az agglomerációban elhelyezkedő települések számára is.

Nővért keresünk ápoló otthonainkba

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) péceli és isaszegi Ápoló Otthonába szakképzett nővért keres.

A munkakör betöltésének feltételei: középfokú szakirányú végzettség, idős ellátásban szerzett szakmai tapasztalat.

A munkavégzés helye: Pécel vagy Isaszeg.

Jelentkezni lehet:

2011. szeptember 30-ig részletes szakmai önéletrajzzal és bizonyítvány másolattal személyesen/levélben (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) vagy e-mailen (ese@vnet.hu).

Bővebb felvilágosítás:

A munkakörrel kapcsolatos további tájékoztatás Némethy Mária elnöktől kérhető (tel.: 28/454-076 vagy 28/454-077).

Egyesületünkről és intézményeinkről honlapunkon (www.egymast-segito.hu) található részletes információk.

VÉDESE

Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Nonprofit Kft. közhasznúsági jelentése

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Nonprofit Kft. 2010. évi Közhasznúsági jelentését a FEB javaslatára alapján 2011. május 19-én a taggyűlése elfogadta. Számviteli beszámolóját és mérlegét a könyvvizsgáló elfogadta.

A szervezet alapadatai

Elnevezése: VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Nonprofit Kft

Képviselő: Keresztes Sándorné ügyvezető

Székhely: 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Cégjegyzék száma: 13-09-128718

Adószám: 20290557-2-13

Statisztikai számjеле: 20290557-8690-599-13

Közhasznúsági fokozat: közhasznú szervezet

A szervezet fő tevékenysége: egyéb humán-egészségügyi ellátás

A 2010. évi egyszerűsített éves beszámoló fő adatai (eFt-ban)

<i>Mérleg fő sorai</i>	
Befektetett eszközök	233.007
Forgóeszközök	35.291
Aktív időbeli elhatárolások	209
Eszközök összesen	268.507
Saját tőke	43.265
Kötelezettségek	47.733
Passzív időbeli elhatárolások	177.509
Források összesen	268.507

<i>Eredménykimutatás fő sorai</i>	
Adózás előtti eredmény	5.802
Adózott eredmény	5.802
Mérleg szerinti eredmény	5.802

<i>Közhasznú eredménykimutatás fő sorai</i>	
Összes közhasznú tevékenység bevétele	213.251
Vállalkozási tevékenység bevétele	47.505
Összes bevétel	260.756
Közhasznú tevékenység ráfordításai	182.191
Vállalkozási tevékenység ráfordításai	72.667
Összes ráfordítás	254.858
Tárgyévi vállalkozási eredmény	-25.162
Tárgyévi közhasznú eredmény	31.060

Közhasznú tevékenységi beszámoló

Általános cél:

A fogyatékkal, károsodottsággal élő és megváltozott munkaképességű emberek esélyegyenlőségének, tartós foglalkoztatásának, társadalmi integrációjának elősegítése védett munkahelyi környezetben.

Működés, működési támogatásokkal kapcsolatos feladatok:

A NKft 2010. április 20-án 51 000 eFt összegű támogatási szerződést írt alá a Foglalkoztatási és Szociális Hivatallal 2010. évről vonatkozóan legfeljebb 85 fő megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatására. A költségkompenzációs támogatás

tényleges igénybevétele 2010. évben 50 261 eFt volt, rehabilitációs bértámogatás címén 39 811 eFt-ot, közhasznú és foglalkoztatás bővítését szolgáló bértámogatásokra együttesen 3 034 eFt-ot kapott a Kft.

A NKft az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány pályázatán, mely a költségkompenzációs szervezetek által foglalkoztatott munkavállalók munkahelymegőrzésének támogatása céljából került kiírásra 4 249 eFt vissza nem térítendő támogatásban részesült.

A NKft közhasznú tevékenységéből 107 196 eFt, vállalkozási tevékenységéből 47 505 eFt származott.

A NKft összes ráfordítása 254 858 eFt volt 2010. évben, ebből a közhasznú tevékenység ráfordításai 182 191 eFt, a vállalkozási tevékenység ráfordításai 72 667 eFt. A ráfordítások 61 %-a személyi jellegű, a többi anyagi jellegű, értékcsökkenési leírás és egyéb költségek vagy ráfordítások.

A NKft legnagyobb szerződéses partnere az Egymást Segítő Egyesület, részére étkeztetési, karbantartási, mosási, takarítási, rehabilitációs egészségügyi szolgáltatásokat végzett.

Elvégzett tevékenységek, fejlesztések:

Pécelen

A lift megépítésével és 2010. évi üzembe helyezésével épületen belül lehet az ellátottakat a kezelésekre vinni. Így az étel felvitele is sokkal egyszerűbbé, biztonságosabbá vált.

Korszerűsítésre került a péceli tálalókonyha és cukrászda. Beszerzésre került egy lágyfagylaltgép és egy nagyteljesítményű elektromos kemence. A péceli Pihenő cukrászda új, korszerűen felszerelt berendezésekkel került felszerelésre, kellemes környezettel várja a vendégeket.

Isaszegen

Isaszegen szintén fejlesztésre került a Sárgarózsa cukrászda, a süteményeken és pékárún kívül fagylalt is kapható.

Az isaszegi raktár polc- és tároló elemekkel bővült.

Mindkét telephelyen az elhasznált eszközök pótlása folyamatosan történt. Beszerzésre került a mosodák részére mosó és szárítógépek, a konyhai evőeszközök tisztítására mosogatógépek.

Szervezetfejlesztési, humán erőforrás fejlesztési feladatok

A nehezedő gazdasági körülmények miatt létszámot bővíteni nem tudtunk, a nyugdíjba vonuló vagy kilépő dolgozók kieső munkáját igyekeztünk átszervezéssel megoldani, és csak a legszükségesebb és fejlődő területekre új munkaerőt felvenni (pék, szakács).

A gazdasági válság nem érinthette az alapmisszió sérülését, vagyis a fogyatékos és megváltozott munkaképességű emberek munkahelyének elvesztését.

Ez annak is köszönhető, hogy az alapító Egymást Segítő Egyesület (ESE) 26 500 eFt fejlesztési hitelt nyújtott a VÉDESE Nonprofit Kft-nek a 2010. évben.

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Nonprofit Kft. vezető tisztségviselői részére 2010. évben nem nyújtott sem pénzügyi sem természetbeni támogatást. Költségtérítés és tiszteletdíj kifizetésére szintén nem került sor.

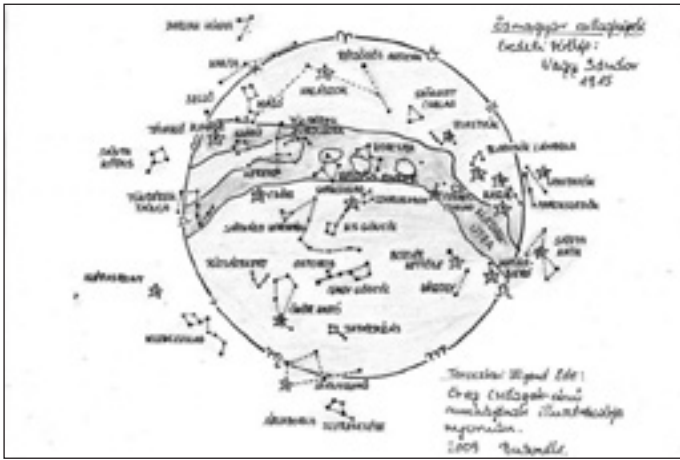
A VÉDESE Nkft. 2010. teljes közhasznúsági jelentése megtekinthető székhelyén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) vagy a www.egymastsegito.hu honlapon.

Mesélnek a csillagok III.

Csaba királyfi a Hadak Útján

Derült, holdtalan éjszakán a megszámlálhatatlan sok túhegy-nyi, ragyogó, pislákoló csillag között mesebeli látványt nyújt az egész égbolton átívelő, derengő fényű ezüstös fátyol, amelyet a népnyelv Tejútnek nevez.

A Tejutat sok szép magyar monda örökíti meg. Az embereket mindig is foglalkoztatta a Föld és az Ég közepének gondolata. A magyar hagyományban az Ég közepe, az Ég Köldöke a mindig mozdulatlan tünő Sarkcsillag. A Sarkcsillagtól a Földig képzelt függőleges tengely a Világtengely, az Égig érő fa, a Tetejetlen fa, Isten fája, a Világ közepe.

Most pedig nézzünk körül a Tetejetlen fáról:

A Tejút ősi magyar népi elnevezése a csillagképek közül az egyik leggazdagabb. A végtelen, csillogó országot sokféle néven említették: Éjszakai Szivárvány, Tündérek útja, Tündérek járása, Hadak útja, Ezüst út, Lelkek útja, Szépasszony vászna, Szalmás út, Zarándokok útja stb.

A Hadak útja, a Tejút ezüstös sávjához fűződő egyik legszebb és legismertebb ősi székely eredetű monda. A Hadak útja történet szerint Csaba királyfi az apjának Attila hun királynak halála után kitört testvérháborúban csatát veszített, és Bizánca menekült. Seregének egy részét hátrahagyta, s ők a Csigle mezőn várták visszatérését. Az Erdélyben örködni hátrahagyott székelyeknek (hunoknak) Csaba esküvel ígérte, hogy veszedelem idején a segítségükre siet. Háromszor kellett a keletre tartó seregnek visszafordulnia. Előbb a föld rengése, az erdők zúgása adta híru a bajt, egy esztendő múlva a folyamba siető patak s a tengerbe torkolló folyam továbbította a segélykérést, három év múltán pedig már csak a szélvész, a puszták vihara érte utol a legendás hadat. A monda szerint hosszú idő telt el ezután, Csaba is rég meghalt, segítségre már senki sem számított, amikor ismét háború sújtotta a hátrahagyott székelyeket, s a veszély minden addiginál nagyobb volt. A segítség azonban negyed ízben sem maradt el. Ezúttal a székelyek Járó csillaga (Szaturnusz) vitte a veszedelem hírért a Földről az Égbe. Csaba hadai a csillagos égen végigvágta érkeztek, majd – sebezhetetlenek révén – teljes létszámban ugyanarra, ugyanoda vonultak vissza, miután az ellenséget megfutamították.

„Mint hallgatag szellemek hosszú sorban vonulnak a csillagos égen végig és leszállnak ott, hol a havasok a kék égig emelkednek. Nincs halandó, ki megállhatna a sebezhetetlenek előtt. Réműlet szállja meg a tenger ellenséget, s futnak minden felé. A fényes hadak ösvénye pedig, melyet taposának, eltörölhetetlen

marad az égboltozaton: az ő lábaik és lovaik patkóinak nyoma az, mit derült éjféleken, mint tejfehér szalagot látsz tünde lenni a magasban...” (Idézet: Kandra Kabos nyomán)

Más elbeszélés szerint Csaba királyfit a Hadak Ura visszaküldte a régi hazába a pusztá öreg fejedelméhez, hogy elmondja a magyaroknak: az ezüst patak elindult útjára...

Szálljanak nyeregbe, bontsák ki ostorukat, foglalják vissza Attila elárvult birodalmát!

A hosszú úton nagyon elfáradtak, s már majdnem megálltak, mikor hirtelen megrázkódtak a csikók, aranszőrű táltosokká változtak, orrikaikból csillagos tüzet fújtak, s hipp-hopp, felkaptak a levegőbe. A végtelen csillagösvényen vágattak tovább napkelet felé. Aki látta őket így szólt: Csaba vitézei! Ők robognak a Hadak Útján! Az árva hunok vágatnak vissza a pusztába az öreg Nemeréhez.

A hun-székely-magyar mondakörhöz kapcsolódó írást találtam nemrégiben Jókai Mórtól:

„A turul (sas alakot öltött hadmentő) volt Attila zászlóin a jelkép. Ugyanezt hordozták zászlóikon a magyarok is egész Gejza fejedelem idejéig. A turul vezette harcaiban Attilát. A turul kereste fel Emöst, az őshazában sátorozó Ügek fejedeleme nejét, s álmában megjósoló születendő fia nagy küldetését, hogy tűzfolyó lesz a szülőtte, mely messze országokba fog elhatolni. Ezért lett a született fiú neve Álmos.

Álmos az új hazát, mint Attilától rá hagyott örökséget, indul el visszafoglalni egész nemzetesül. A turul mutatja az utat odáig. Mikor a Kárpátokhoz érve, a nép késedelmeskedik, a turul légi tábora, a sasok és keselyűk serege rohan a magyarokra s unszolja a sietésre. Álmos mutatván népének az új hazát, mint Mózes az ígért földjének határára, eltűnik a történelemből és hagyományból. Fiát, Árpádot a vezérek, paizsra emelve, fejedelmé teszik; neki hűséget esküsznek, megvágott karjaikból vért bocsátva a közös áldozatserlegbe. Szert kötnek kölcsönösen a fejedelmével; a nemzet felfogadja, hogy fejedelmeit mindig Árpád ivadékaiból fogja választani, de fenntartja a jogait vele szemben, hogy az elfoglalandó hazát igazságosan osztja fel a 108 nemzetiség között, hogy a fejedelem előtt szabad tanácskozása legyen a vezérek maradékainak, s ezzel megveti az első alkotmány alapját. A Csaba-ivadék, a nemzetté felnőtt székely nép, találkozóra megy elébe, s Zandirhám fejedelme alatt szövetséget köt Árpád rokon nemzetével. E szövetség öt pontját köpaizsokra vésik.

Árpád győz a csatákban; de mielőtt karddal vívná ki a hódítást, előbb meghódolásra szólítja fel az ország egy részének fejedelmét, Szvatoplukot; fehér lovat küld neki ajándékba s kíván tőle viszont földet, fűvet, és vizet. Ez a régi scytha népeknél az önként meghódolást jelképezte. Miután a jelképeket megkapta, egész biztonsággal foglalja el az országot, ahogy ezt a régi énekekben leírva olvashatjuk: »Emlékezzünk régiekről, Scythiából kijöttekről!«

Egy másik székely monda a Tejutat Szépasszony Vásznának tartja. „A szépasszony hűtlen lón kedveséhez. Ez arcul csapta őt, s letűnt a feneketlen kristálytöbba, ezt mondván: Várhatsz engem ezer esztendeig! A szépasszony most kedvesét ezer esztendő óta várja, éjjelenként kitegetve vásznát s estve-eggel a kristálytó vizével öntözgetve azt, mi aláperegén szüli a harmatot.”

A Csallóközben (Szlovákiához csatolták) a Tejutat Tündér fátyolnak is hívják: „Élt egy szegény halászegény, aki beleszeretett a vízimolnár leányába. A molnár hallani sem akart a halászról, mivel gazdagabb kérést szánt a leányának. Már éppen készültek volna a lakodalomra, amikor a halászegénynek sike-

rült megszoektetni a lányt. A menyasszony és a vőlegény rokonsága üldözőbe vette a szerelmeseket, s a lány fátyla, amely menekülés közben beleakadt egy bokorba, nyomra vezette őket. A molnár, amikor rájuk talált, haragjában mindkettőjüket megölte. Ekkor a lányból fehér, a fiúból piros liliom lett, de a gazda azokat is leszakította. A fehér liliom tündérlánnyá változott, felszállt az égbe, ahová magával vitte árulkodó fátylát is. A piros liliom helyén viszont bővizű forrás buzogott fel a földből. A tündérlány azóta is az égbolton úszó fátylán ereszkedik le éjjelenként a forráshoz, hogy szomját oltsa.”

A Csallóközben a Harmatos Út elnevezés is ismert: „Az égen látható út, amin a tündérek forognak meg jönnek le az égből. Oszt hogy éjjel le ne térjenek az útrú, a mennyből harmat száll alá a csillagokra, hogy a’ látható legyen. Hajnalra meg főszárad, mikorra má’ a tündérek visszamentek az égbe, ezér’ híják harmatos útnak.”

A Tejút kettéválásáról a Hattyú csillagképnél a monda azt tartja, hogy Jézus (más változat szerint Szent Péter) égi útja során egy részeg emberrel találkozott, s kitért annak útjából. Más mondák szerint e helyet Tündérek Fordulójának nevezik. (A szétválást egy csillagközi térben lévő sötét köd fényelnyelő hatása okozza.)

Ide vág egy idézet Jókai Mórtól a tündérekkel kapcsolatban: „A tündéraszony régi neve »bába«; innen a szívárvány neve bába-bukra=tündérnő szalagja.

Innen támad a »déli-báb« neve is, melynek eredete a népmese szerint a nap és a tenger kölcsönös szerelme, melyet az apa, a pusztá akadályoz. E forró szerelem szülötte lesz a naphoz emelkedő tengert mímelő tünemény: a magyar déli-báb.”

Végezetül, mi a második részben említett „napvágás”?

Egy ősi magyar-székely szokás, melyet az uralkodó megválasztásánál, koronázásánál ejtettek meg. A megválasztott uralkodó karddal, vagy pallossal a világ négy égtája felé négy vágást végez, jelölve annak, hogy az országot bármely irányból betörő ellenségtől meg fogja védeni.

Remélem, aki végig olvasta a csillagokról összefércelt írást,

csillagfényes estéken jobban eligazodik a magyar égbolton! Kellemes keresgélést!

Kiss András Buborék

Őszköszöntő finomságok

Egy kis nyári pihenést követően ismét indul a munka, kezdődik az iskola, vége a szabadságnak! Szeptemberben még kellemes az idő a kinti sütésre, bográcsozásra. A nyári élménybeszámolókból új receptek is születtek, amit most a kollégáktól kaptam. Ötletes és továbbformált ismert ételek, desszertek, amit most közre adok. Kóstoló is járt mellé, ezért csak ajánlani tudom mindenkinek, hogy próbálja ki.

Karalábé főzelék húsgombóccal

Hozzávalók: 3 közepes karalábé, 1 fej vöröshagyma, 1 pohár rizs (2 dl), 1 egész tojás, 1/2 kg darált hús, só, bors, ízlés szerinti fűszerek, 1 nagy pohár tejföl, 2-3 evőkanál liszt.

Elkészítése: A vöröshagymát kis zsiradékon megdinszteljük, majd a lereszelt karalábéval tovább pirítjuk, és végül felengedjük annyi vízzel, hogy ellepje. A vízbe a gombócokat is elhelyezük és puhára főzzük. Amikor a gombócok megpuhultak egy külön táltra szedjük, amíg elkészítjük a „karalábé szószt”. A tejfölt a liszttel elkeverjük, majd behabarjuk a főzeléket. Forralást követően visszatesszük a gombócokat, átfogatjuk és tányérra szedve zöldség zöldjével díszítve kínáljuk.

Kekszes krémes

Hozzávalók: 1 csomag vajás keksz, 3 csomag vaníliás puding, 1 liter tej, 10-12 evőkanál cukor, 1 kocka margarin, 4 dl habtejszín, 1 cs. habfixáló, kakaópor.

Elkészítése: A tepszi aljába a kekszeket lefektetjük. Sűrű pudingot készítünk a porból, tejből és cukorból, majd még melegen elkeverjük a margarint a krémbe.

A tejből és a habfixálóból elkészítjük a tejszínhabot, majd elkezdjük a rétegezést. Kekszt, vaníliakrém, tejszínhab és a tetejét keserű kakaóporral vagy csoki reszeléssel megszórjuk. Hűtőbe téve 2-3 órát pihentetjük, majd könnyen a keksz alakját követve felkockázzuk.

Réteges kekszes

Hozzávalók: 1 kg háztartási keksz, 3 nagy pohár tejföl (12%-os), 3 csomag vaníliás cukor, 2-3 evőkanál cukor, kakaópor.

Elkészítése: A kekszet a tepszi aljába lerakjuk. A tejfölből a cukrot és vaníliás cukrot elkeverjük, majd kétfelé osztjuk. Az egyik adagba kakaóport teszünk. Rétegesen kezdjük el rakni. Kekszt, fehér krém, keksz, kakaós krém és ezt addig folytatjuk, amíg minden hozzávalónk elfogy. A tetejét krémmel zárjuk. Kakaóporral és csoki reszeléssel díszíthetjük. Használhatunk a keksz közé gyümölcsöt és lekvárt is. Hűtőbe tároljuk 2-3 órát és kockákra vágva kínáljuk.

Jó étvágyat kívánunk!

Laukóné Mukk Adrienn
és az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház dolgozó

Szeretettel meghívjuk a magyar ízek mestereit

2011. szeptember 16-án 15 órakor kezdődő

VIII. főzőversenyünkre

A program során rövid műsorral emlékezünk meg Isaszeg Képviselő-testülete 10 éve (2001. augusztus 23.) meghozott egyhangú döntésére, mellyel 1 hektár területet adott az Egymást Segítő Egyesületnek (ESE) a Segítő Házak felépítéséhez.

A rendezvény fővédnöke: Hatvani Miklós polgármester

A program helyszíne:

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház kertje

(Isaszeg, Nap u. 2/b.)

A tűzgyújtás időpontja:

2011. szeptember 16-án (péntek) 15 óra
Fontos! A főzőhelyek sorsolása 14.45 órakor!

A kóstolás kezdete: aznap 18 óra

A verseny győztesének kihirdetése:
18.30 órakor

A zsűri elnöke: Fogarasiné Deák Valéria

A zsűri tagja: Mészáros Gusztávné Piroska, Verseczkyné Sziki Éva, Nagyné Erzsike és Könczöl Gábor

Részvételi tudnivalók

A versenyre csapatok és egyéni nevezők jelentkezését egyaránt várjuk.

Jelentkezni lehet: legkésőbb 2011. szeptember 14-én 12 óráig Kisné Erzsikénél személyesen az ESE Alemany Erzsébet Segítő házában Isaszeg, Nap u. 2/b. címen. Telefonon a 06-28/582-425 vagy 06-28/582-426 számokon, vagy az aesh@invitel.hu e-mail címen.

A verseny jelentkezői biztosítják: a bográcsot, az állványt, a receptet, a hozzávalót, a sok drukkert meg a jókedvet.

A szervezők biztosítják:

a helyszínt, a tűzrevalót, az asztalt, a székeket, a zenét és az értékes nyereményeket.

